

3. BIENNALE SZTUKI

P O
Ł A C Z E N I
D
O
Ż Y C I E
W P R Z E C I A Ż O N E J
S I E C I

CENTRUM SZTUKI MOŚCICE
TARNÓW

13.09.2026

Sztuka zaczyna się tam, gdzie pojawia się pytanie. III Biennale Sztuki w Tarnowie 2026, organizowane przez Centrum Sztuki Mościce jest zaproszeniem do rozmowy o świecie, w którym połączenie stało się jednym z najważniejszych doświadczeń współczesnego człowieka.

Centrum Sztuki Mościce od lat tworzy przestrzeń spotkania sztuki, artystów i publiczności. Organizując kolejną edycję Biennale, podejmujemy temat szczególnie bliski naszej codzienności – życia w świecie nieustannej komunikacji, przepływu informacji i cyfrowych zależności. „Połączeni / Odlączeni. Życie w przeciążonej sieci” to hasło, które odśladania paradoks naszych czasów. Jesteśmy niemal cały czas dostępni, a jednocześnie coraz częściej doświadczamy samotności, przebudzowania i zmęczenia.

Tegoroczne Biennale jest próbą przyjrzenia się temu, co dzieje się z człowiekiem zanurzonym w gęstej sieci relacji cyfrowych, społecznych, informacyjnych i ekonomicznych. Algorytmy wpływają na nasze wybory, media społecznościowe kształtują sposób budowania relacji i własnego wizerunku, a nadmiar informacji coraz trudniej oddzielić od dezinformacji. Sieć nie jest już wyłącznie narzędziem – stała się środowiskiem, w którym żyjemy.

Artyści z Polski i zagranicy podejmują te wyzwania poprzez różnorodne języki współczesnej sztuki – od malarstwa, rysunku i grafiki, przez fotografię i obiekt, po instalacje, media cyfrowe i realizacje interdyscyplinarne. Ich prace nie dostarczają prostych odpowiedzi. Pozwalają natomiast zatrzymać się, spojrzeć z dystansu i zadać pytania o granice naszej wolności, prywatności, tożsamości i odpowiedzialności.

Serdecznie gratuluję wszystkim artystom, uczestnikom tegorocznej edycji Biennale. Wierzę, że spotkanie z prezentowanymi pracami stanie się dla nas wszystkich nie tylko doświadczeniem artystycznym, ale także okazją do refleksji nad światem, który wszyscy współtworzymy.

W świecie nieustannego połączenia proponujemy chwilę zatrzymania. Być może właśnie wtedy najpełniej możemy zobaczyć, co naprawdę nas łączy – i od czego warto się odłączyć.

Anna Chmura

/ dyrektorka Centrum Sztuki Mościce /

III TARNOWSKIE BIENNALE SZTUKI 2026

Tarnowska
Wie

Tegoroczne Biennale pod hasłem „Połączeni / Odłączeni. Życie w przeciążonej sieci” zgromadziło kilkaset prac zgłoszonych przez ponad trzystu artystów z kraju i zagranicy. Dla mnie jako artystki przeglądanie ich było niezwykle wizualno-emocjonalną uczcą. Wielość postaw, wrażliwości, sposobów patrzenia i artystycznych języków sprawiała, że niemal każda kolejna praca otwierała przede mną inną przestrzeń — czasem bliską i znajomą, czasem zupełnie zaskakującą.

Ta różnorodność — zarówno pod względem podejmowanych tematów, jak i środków wyrazu — początkowo wydała mi się niemal nie do pogodzenia w ramach jednej narracji. Każda z prac to osobny mikroświat, niosący własną perspektywę, doświadczenie i sposób mierzenia się z rzeczywistością. A jednak wśród tej wielości spojrzeń stopniowo zaczęły ujawniać się punkty styczne. Powracały podobne wątpliwości, lęki i pytania dotyczące kondycji człowieka zanurzonego w świecie nieustannego przepływu informacji, obrazów i bodźców. Wybrzmiewało poczucie przytłoczenia i samotności, tęsknota za bliskością, naturą, ciszą i — paradoksalnie — pustką, która pozwala autentycznie doświadczać życia, być „tu i teraz”. Refleksje artystów ujawniły wspólne, niepokojące przeczucie: im bardziej połączeni, tym bardziej odłączeni — połączeni z siecią, odłączeni od siebie.

Wydawać by się mogło, że ten kolektywny obraz maluje się jedynie w ciemnych barwach, ale to szczęśliwie tylko pierwsze wrażenie. Wśród trudnych i bolesnych rozważań da się słyszeć niezwykle czuły głos człowieka zatroskanego o swoje wnętrze. Głos istoty spragnionej głębi i prawdziwej obecności — zarówno własnej, jak i drugiej osoby. Wrażliwość, która wybrzmiewa w pracach artystów biorących udział w Biennale, bardzo mnie porusza i napędza nadzieją. Niewątpliwie — sieć jest przeciążona, jesteśmy nią zmęczeni, ale nie zatraciliśmy potrzeby zadawania trudnych pytań, szukania odpowiedzi i dążenia do tego, co piękne, dobre i żywe.

Małgorzata Kalinowska
/jurorka/

Praca jurora jest trudna i odpowiedzialna, zwłaszcza jeśli większość prac, które musi oceniać, prezentuje wysoki poziom artystyczny, a tak właśnie było podczas tegorocznej edycji Tarnowskiego Biennale Sztuki.

Cieszę się zatem, że mając sposobność pełnić tę zaszczytną funkcję, mogłem uzyskać znacznie szerszy niż na co dzień wgląd w to, co tworzą obecnie młodzi — i nie tylko młodzi — artyści. Interesujące i zarazem zaskakujące było dla mnie to, że wszyscy, którzy mocniej zaangażowali się w zadany temat, wyrażali w swoich pracach podobne poglądy, obawy i obserwacje z nim związane. Muszę przyznać, że byli w tym zdumiewająco jednomyślni.

W nadmiernym korzystaniu z sieci, komputerów, smartfonów czy sztucznej inteligencji wszyscy bez wyjątku dostrzegali zagrożenie utraty tożsamości, sprawczości, zdolności do samodzielnego myślenia oraz kontaktu z samym sobą. Zauważali również, że zagrożony jest kontakt z drugim człowiekiem, co może prowadzić do samotności, alienacji i depresji. Stany te były na rozmaite sposoby — mniej lub bardziej trafnie, mniej lub bardziej dosadnie — wyrażane w pracach plastycznych.

To właśnie uderzyło mnie najbardziej. Pomimo ogromnego zróżnicowania formalnego pojawiał się bowiem wspólny dla wielu prac, konsekwentnie powracający wątek. Przyznam, że tak wyraźnej zgodności w spojrzeniu na problem się nie spodziewałem.

Sławomir Chrystow
/przewodniczący jury/

Hasło tegorocznej edycji, „Połączeni / Odłączeni. Życie w przeciążonej sieci”, odwołuje się do jednego z paradoksów naszych czasów: nigdy wcześniej nie pozostawaliśmy w tak nieustannym kontakcie, a jednocześnie coraz częściej doświadczamy samotności, przebudźcowania, zmęczenia informacyjnego i utraty poczucia sprawczości. Media społecznościowe, platformy komunikacyjne, algorytmy, systemy nadzoru i mechanizmy dezinformacji wpływają na nasze wybory, relacje, pamięć oraz sposób postrzegania świata i samych siebie. Sieć przestała być jedynie narzędziem — stała się przestrzenią, w której rozgrywa się znaczna część naszego życia.

Cieszy mnie wyjątkowo duża liczba zgłoszeń do tegorocznego Biennale. Jest to najlepszy dowód, że zaproponowany temat spotkał się z zainteresowaniem artystów i uruchomił potrzebę twórczej wypowiedzi. Jednocześnie towarzyszy temu pewien żal: ograniczona przestrzeń wystawiennicza nie pozwoliła nam zaprezentować wszystkich nadestanych dzieł. Prześledziłem jednak każdą ze zgłoszonych prac i mogę powiedzieć, że poziom artystyczny tegorocznych propozycji jest bardzo wysoki, a różnorodność sposobów interpretacji tematu imponująca.

Szczególnie ważne są dla mnie głosy artystów, którzy przyznawali, że sam temat Biennale skłonił ich do zatrzymania się i zastanowienia nad własnym funkcjonowaniem. Nad tym, ile czasu spędzamy w sieci, jak bardzo jesteśmy zależni od urządzeń, komunikatorów, przepływu informacji i nieustannej dostępności. To refleksja pozornie oczywista, ale w codziennym pośpiechu rzadko dajemy sobie przestrzeń, aby rzeczywiście ją przeżyć. Nie mówimy wprost o uzależnieniu, ale trudno nie dostrzegać powagi sytuacji i tego, jak głęboko cyfrowy świat przeniknął do naszego życia.

W wielu pracach pojawia się jednak również próba odnalezienia przeciwwagi — natura, cisza, ciało, bezpośredni kontakt z drugim człowiekiem, potrzeba oddechu czy

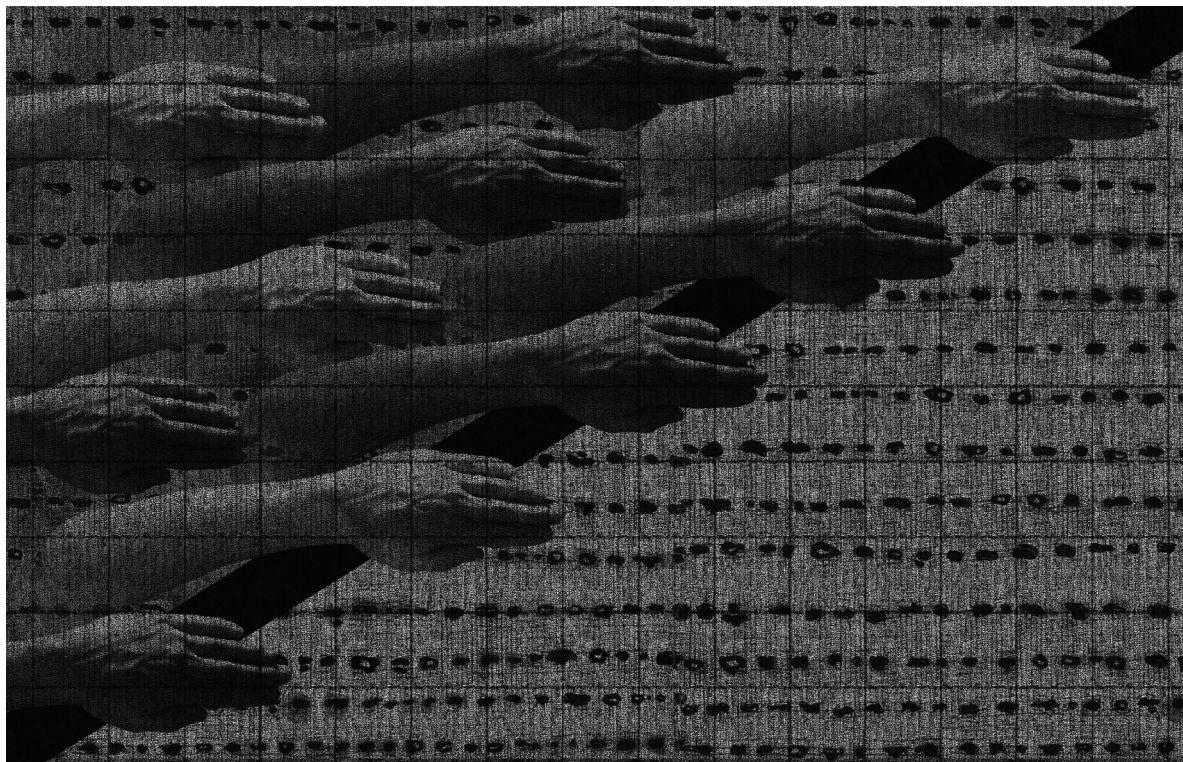
wręcz cyfrowego detoksu. To bardzo interesujący i budujący trop. W świecie nadmiaru obrazów, komunikatów i powiadomień artyści przypominają o tym, co pierwotne i materialne: o dotyku, krajobrazie, rytmie natury, samotności rozumianej nie jako wykluczenie, lecz jako możliwość odzyskania własnych myśli.

Chciałbym wierzyć, że procesy twórcze zainicjowane przez tegoroczny temat stały się dla wielu uczestników czymś więcej niż tylko przygotowaniem pracy na wystawę — że były także rodzajem zatrzymania, oczyszczenia i terapii na rzecz higieny naszego umysłu. Sztuka ma tę niezwykle zdolność, że pozwala nazwać rzeczy, których czasem nie umiemy jeszcze wypowiedzieć wprost, a jednocześnie tworzy przestrzeń potrzebnego dystansu.

Lubię patrzeć na dzieła sztuki i lubię być przez nie zaskakiwany. Podczas wyboru prac do tegorocznego Biennale kilka z nich rzeczywiście mnie uwiodło — pomysłem, sposobem myślenia, formą albo nieoczywistym spojrzeniem na temat. Imponuje mi także pomysłowość artystów oraz niezwykle szerokie spektrum zastosowanych materiałów, technik i środków wyrazu. Obok tradycyjnego malarstwa czy grafiki pojawiają się realizacje wykorzystujące fotografię, obiekt, instalację, materię organiczną i współczesne technologie. Ta różnorodność dobrze oddaje wielowątkowość problemu, z którym próbujemy się zmierzyć. Wierzę, że widz odwiedzający wystawę znajdzie w niej coś, co go zatrzyma: obraz, detal, gest albo myśl, która pozostanie z nim na dłużej. Być może odnajdzie w którymś z dzieł własne doświadczenie, być może poczuje sprzeciw, a może otrzyma impuls do ponownego przyjrzenia się swojej relacji ze światem cyfrowym — albo nawet inspirację do własnego twórczego działania.

Tego właśnie życzę wszystkim artystom i wszystkim, którzy odwiedzą 3. Biennale Sztuki w Tarnowie: chwili uważności, autentycznego spotkania ze sztuką i odrobiny ciszy w przeciążonej sieci.

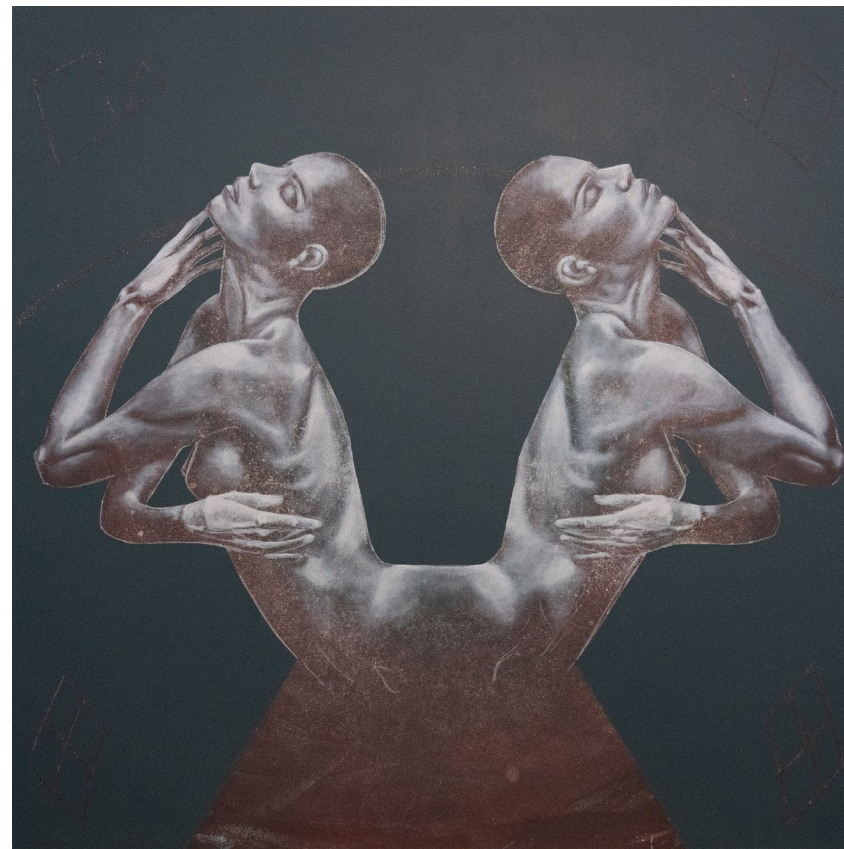
Bogusław Hynek
/juror, kurator wystawy/

Aleksandra Bartoszewicz

„Katharsis I”, 2024, druk cyfrowy/papier, 70 x 108 cm

Urodzona w 1986 roku w Zamościu artystka ukończyła edukację artystyczną w zakresie sztuk plastycznych na Wydziale Artystycznym UMCS w Lublinie (2006–2011), uzyskując dyplom z grafiki warsztatowej pod kierunkiem prof. K. Szymanowicza. Jest członkinią Stowarzyszenia Intrologatorów Polskich. Jej twórczość została doceniona m.in. Nagrodą Rektora UMCS (2009), Nagrodą Dyrektora Muzeum Zamkowego w Malborku (2017) oraz wyróżnieniem na Litwie (2018). Swoje prace prezentuje na prestiżowych wystawach, w tym na XIX Międzynarodowym Triennale Małej Formy Grafiki w Łodzi (2026), XIX Konkursie w Ostrowie Wielkopolskim (2025), konkursie LITHO-KIELCE (2025) oraz Konkursie Małych Form w Rzeszowie (2022).

Daniel Białowąg

„Room Side-R (R022)”, 2025, akryl, płótno, 100 x 100 cm

Urodzony w 1975 roku – malarz i rysownik, związany z Otwartą Pracownią Malarską 37,1. Mieszka i pracuje w Sanoku. Autor wystaw indywidualnych m.in.: „Room Side R” (Galeria U.H.S., Siedlce, 2026), „Data” (Galeria Pop Art. Spoko, Kraków, 2024), „Kepler 186F” (Żywa Galeria Stalowa 52, Warszawa, 2023), „Room 810” (Siedlce i Warszawa, 2019), „Room 213” (CSW Solvay, Kraków, 2018; Galeria 21, Sanok, 2017) oraz „Lynchowanie” (Sanok, 2013). Uczestnik licznych wystaw zbiorowych, m.in. „Ballada o zbrodni”, „Męstwo/Męskość”, „Światy równoległe”, „Jaki znak twój?” w Muzeum Powstania Warszawskiego oraz Triennale „Srebrny Czworokąt”. W 2018 zdobył III miejsce Grand Prix II Przeglądu Sztuki Współczesnej Nowa Awangarda w Katowicach, a w 2013 otrzymał wyróżnienie w Karpackim Biennale Sztuki w Krośnie.

Anna Bielawska

„Ostatni spacer z bardzo starym psem”, 2026, olej, płótno, 154 x 200 cm

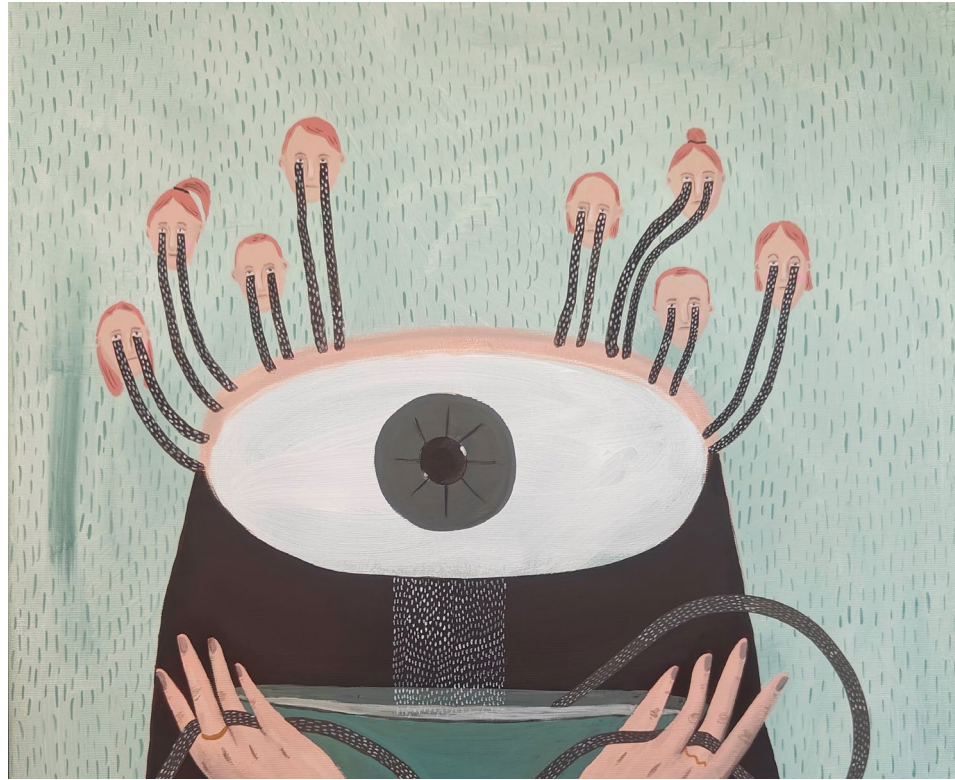
Urodzona w 1999 roku. Absolwentka Instytutu Kultury Polskiej w Warszawie, studentka Filmu Eksperymentalnego na Akademii Sztuki w Szczecinie, artystka wizualna, filmowczyni, aktywistka, kucharka. Laureatka festiwalu Młode Wilki 24, uczestniczka rezydencji w Nowej Szkole w Kopicach i w Fyrtlu w Poznaniu. Prezentowała swoje prace m. in. w Zachęcie - Narodowej Galerii Sztuki w Warszawie i TRAFO w Szczecinie. Działająca na Osiedlu Jazdów, angażuje się w działania aktywistyczne. Pracuje interdyscyplinarnie – w obszarach filmu, performansu, malarstwa i działań partycypacyjnych, sytuując się na pograniczu sztuki i aktywizmu. W swojej działalności aktywnie szuka postaw wobec kryzysów oraz sposobów na wzmacnianie wspólnotowości. Interesuje ją kultura oporu i szukanie alternatyw wobec rzeczywistości kapitalistycznej. Za swoje zadanie uważa rozwijanie wyobraźni politycznej i klimatycznej.

Damian Bisikiewicz

„Kształty natury nr III”, 2026, akryl, płótno, 100 x 120 cm

Artysta wizualny, zajmujący się przede wszystkim malarstwem i sztukami transmedialnymi. Ukończył studia licencjackie na kierunku Sztuki plastyczne, specjalność malarstwo sztalugowe oraz game design, na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach. Obecnie kontynuuje edukację na studiach magisterskich na kierunku Sztuki transmedialne na tym samym wydziale. W swojej praktyce bada procesy formotwórcze zachodzące w naturze i możliwości ich translacji na język abstrakcji. Interesuje go morfogeneza, relacje między porządkiem a chaosem oraz napięcia wynikające z ingerencji człowieka w środowisko. Od 2024 roku rozwija cykl „Kształty natury”, w którym bada zależności między strukturą, materią, skalą i procesem, tworząc autonomiczny język abstrakcji organicznej, oparty na relacji między kontrolą a przypadkiem.

Agata Boba

„Pora karmienia”, 2026, akryl, gwasz, płótno, 50 x 50 cm

Urodzona w 1985 roku w Chrzanowie – artystka wizualna mieszkająca i tworząca w Pilźnie, na Podkarpaciu. W swojej twórczości koncentruje się głównie na malarstwie mixed media oraz ilustracji. Laureatka wyróżnienia na X Salonie BWA Tarnów (2025). Brała udział w wystawie środowiskowej w MOK w Dębicy (2026) oraz w projekcie Paste Up Warsaw (2026). W przeszłości współpracowała z wydawnictwami jako ilustratorka agataboba.pl.

Anna Bulla-Dembek

„Są takie oczy...”, 2025, fotografia analogowa, grafika cyfrowa, wydruk na papierze plakatowym, 70 x 50 cm

Urodzona w 1984 r. w Bydgoszczy. Absolwentka Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy, ze specjalizacją techniki graficzne (dyplom 2004). Podwójna absolwentka Wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu (2009 – dyplom z grafiki warsztatowej w pracowni wklęsłodruku; 2010 – dyplom z projektowania graficznego). Na swoim koncie ma udział w wielu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą oraz kilka wystaw indywidualnych. Jest pięciokrotną stypendystką stypendium artystycznego Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego. Należy do Twórców Kultury Torunia, związana jest także z bydgoskim środowiskiem artystycznym. Od 2023 r. prowadzi Studio 7A, za które otrzymała wyróżnienie znakiem jakości Made in Toruń.

Beata Cedrzyńska

„Podobizny I”, 2024, technika mieszana (sześcienn szklany + tkanina),
sześcienn - 40 x 40 x 40 cm, tkanina – 100 x 300 cm

Dyplom otrzymała na gdańskiej Akademii Sztuk Pięknych na Wydziale Malarstwa i Grafiki. W latach 2002-2012 zatrudniona na ASP w Gdańsku. Tytuł doktora habilitowanego uzyskała w 2016 roku na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Zatrudniona w Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych na stanowisku profesora na Wydziale Sztuki Nowych Mediów. Autorka i uczestniczka około dwustu wystaw indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą: Stanach Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Włoszech, Austrii, Niemczech, Hiszpanii, Rosji, Macedonii, Mołdawii, Rumunii, Bośni i Hercegowinie (m.in. Konsulat Generalny RP w Nowym Jorku, Narodowe Muzeum Sztuki Mołdawii w Kiszyniowie, Muzeum Sztuki Palazzo Albrizzi-Capello w Wenecji, Galeria Narodowa – Čifte Hammam w Macedonii, Muzeum Narodowe w Gdańsku, Zamek Książąt Pomorskich w Szczecinie, „Galeria EL” w Elblągu, PGS w Sopocie, Biuro Wystaw Artystycznych w Kielcach, Rzeszowie, Sanoku, Zamościu, Pile, Lesznie, Olkuszu, Ostrowcu Świętokrzyskim, Bielsko-Białej, Bydgoszczy, Wałbrzychu, Tarnowie, Jeleniej Górze oraz Szczecinie ...).

Leszek Chrzęstek

„Zwarcie II”, 2026, Rysunek, technika mieszana, tektura z recyklingu,
akryl grafit, konopie, cienkopis, 113 x 164 cm

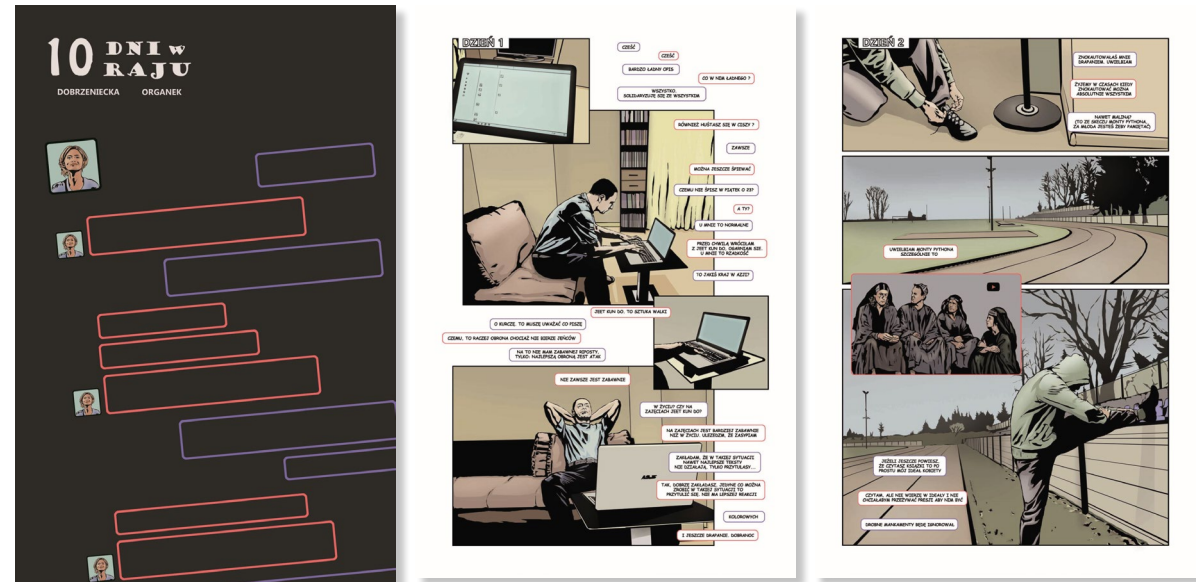
Artysta wizualny znany z emocjonalnych dzieł, które ucieleśniają surową moc i skłaniają do introspekcji. Absolwent PLSP i WSP w Częstochowie na kierunku grafika warsztatowa. W wieloaspektowej działalności zajmuje się malarstwem, rysunkiem, rzeźbą, ceramiką, fotografią oraz performancem. Autor ponad 15 wystaw indywidualnych i 120 zbiorowych w Polsce i za granicą. Laureat 12 wyróżnień i nagród, w tym srebrnego medalu w Bielsku-Białej i nominacji belgijskiej Akademii Sztuk Współczesnych (1989). Jego prace znajdują się w kolekcjach prywatnych oraz muzeach, m.in. Watykańskim, na Majdanku, Kanagawa Gallery w Jokohamie, Casino Beringen w Belgii i Muzeum Karykatury w Legnicy. Jest aktywnym członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków oraz grupy Free Expression.

Adam Czech

„Kolekcja”, 2025, obiekt graficzny, 120 x 80 x 70

Zajmuje się szeroko rozumianą grafiką, wystawiennictwem. Pracuje jako profesor Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach w Instytucie Sztuk Plastycznych. Swoje realizacje artystyczne prezentował na ponad 600 wystawach w kraju i za granicą. Został uhonorowany ponad 50 nagrodami w konkursach ogólnopolskich i międzynarodowych. Interesuje go relacja człowieka z miejscem – pamięć, historia i emocje zapisane w krajobrazie oraz architekturze. Jego prace są próbą uchwycenia zarówno bliskich, jak i odległych przestrzeni, często w ich współczesnym, zmiennym wymiarze. Ważnym elementem jego działalności jest poszukiwanie nowych rozwiązań technicznych i eksperymentowanie z materiałami. Istotne miejsce zajmuje również refleksja nad ekologicznym wymiarem pracy artystycznej i odpowiedzialnością twórcy wobec środowiska.

Marta Dobrzeńska

„10 Dni w Raju”, 2024-2026, komiks (rysunek), 17 x 26 cm

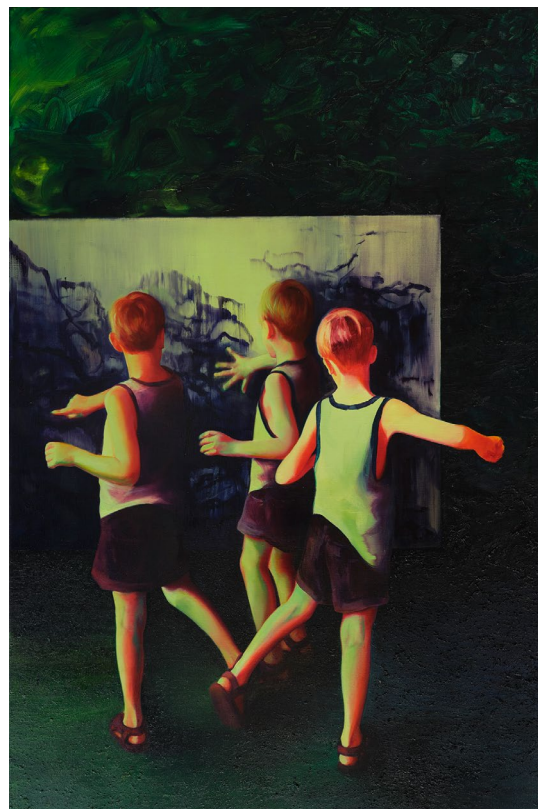
Dobrzeńska/Organek to grupa artystyczna założona w 2024 roku w Radzyminie. Powstała w celu pokazania współczesnych problemów w relacjach międzyludzkich w nowoczesnej i atrakcyjnej formie dla masowego odbiorcy. Projekt „10 dni w raju” z ilustracji do czatu internetowego przerodził się w komiks, którego kolejne strony przenoszą odbiorcę do Ukrainy ogarniętej wojną. Praca pokazuje nie tylko zagubienie i samotność współczesnego człowieka na styku internetowego i realnego obszaru istnienia, ale także nieusprawiedliwioną, nieuzasadnioną agresję jednych ludzi na innych. Okrucieństwo i bezsens wojny. Projekt powstawał od 2024 do 2026 roku. W międzyczasie grupa zamieszczała krótsze formy komiksowe na portalu meko.ink. W 2026 roku komiks „10 dni w raju” został wydany w ramach self-publishingu.

Wojciech Domagała

„Żyliśmy Tu”, 2026, fotografia cyfrowa, 50 x 70 cm

Artysta fotograf AFIAP EFIAP. Brał udział w kilkuset wystawach i konkursach fotograficznych w kraju, jak również zagranicą. Udział (często nagrody) w wystawach zbiorowych w Rzeczypospolitej Polskiej: Karliński Ośrodek Kultury „Takie Jest Życie Taki Jest Świat”, Cyberfoto Konkurs Cyfrowej Fotokreacji Częstochowa Regionalny Ośrodek Kultury, Świdnicki Ośrodek Kultury „Świdnica I Świdniczenie”, Kwidzyńskie Centrum Kultury, Błazowa Gminny Ośrodek Kultury „Ślady I Skarby Folkloru”, „Lubelskie Smakuj Życie” - Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego, Centrum Kultury Browar Włocławek, Regionalny Ośrodek Kultury Bielsko-Biała w ramach Tygodnia Kultury Beskidzkiej, Klimaty Częstochowy I nagroda, udział w Śląska Fotografia Prasowa, Politechnika Krakowska Konkurs im. Jana Pawła II, Komenda Główna Policji - nagroda, Tygodnik Niedziela, foto Kurier - nagroda, Starostwo Powiatowe Limanowa - nagroda, BWA Bielsko-Biała, BWA Kielce, Forbes, Polska Akademia Nauk Instytut Geologii - nagroda, Lubelski Teatr Tańca, Świdnicki Ośrodek Kultury i inne.

Emilia Dragosz

„Tutaj słońca nie zabraknie”, 2025, olej, płótno, 150 x 100 cm

Urodzona w 1988 r. w Kielcach. Absolwentka Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie. Dyplom magisterski uzyskała w 2013 r. w pracowni malarstwa prof. Leszka Misiaka, aneks z rysunku w pracowni prof. Teresy Kotkowskiej-Rzepeckiej. Otrzymała Medal Towarzystwa Sztuk Pięknych w Krakowie za pracę dyplomową. Stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Jej prace znalazły się w kolekcjach MN w Gdańsku, BWA w Kielcach i Ostrowcu Świętokrzyskim. W centrum twórczości artystki znajduje się człowiek – zarówno jako jednostka w relacjach, jak i element struktury społecznej. Jej malarstwo jest kompilacją osobistych doświadczeń i obserwacji osób z bliskiego otoczenia, będącą wyostreniem tego, co ją interesuje, cieszy, frustruje i przeraża, w którym istotna jest zarówno treść, jak i sposób jej podania.

Małgorzata Drozd-Witek

„Rewers2”, 2026, mieszana na tekturze, 70 x 50 cm

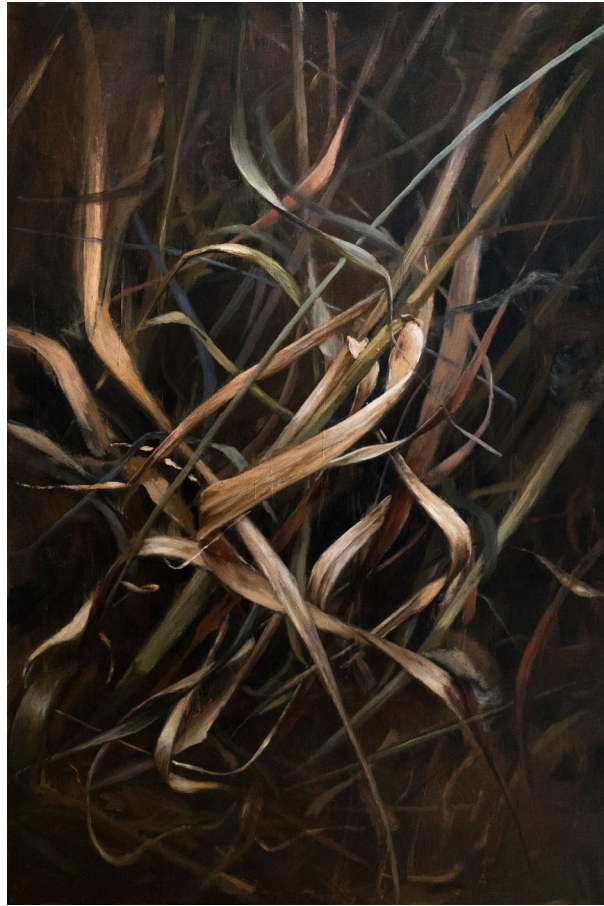
Urodzona w Łańcucie. Absolwentka Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego. Dyplom z wyróżnieniem (2002 r.) w Pracowni Malarstwa prof. I. Popiótek-Rodzińskiej oraz w Pracowni Grafiki Warsztatowej prof. A. Pietscha. Profesor uczelni w Katedrze Malarstwa UR. W pracy artystycznej zajmuje się malarstwem, rysunkiem, grafiką - często autorsko łączy techniki. Ilustratorka polsko-niemieckiego tomu poezji J. Szubera Esej o niewinności oraz antologii Na ulicach wyobrażeń. 115 wierszy polskich. Autorka 22 wystaw indywidualnych. Uczestniczka ponad 240 ekspozycji zbiorowych w kraju i za granicą. Laureatka nagród i wyróżnień. Nagrodzona m.in. Grand Prix - Nagrodą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 12. Międzynarodowym Triennale Malarstwa Regionu Karpat SREBRNY CZWOROKĄT 2024.

Marcin Jerzy Dudek

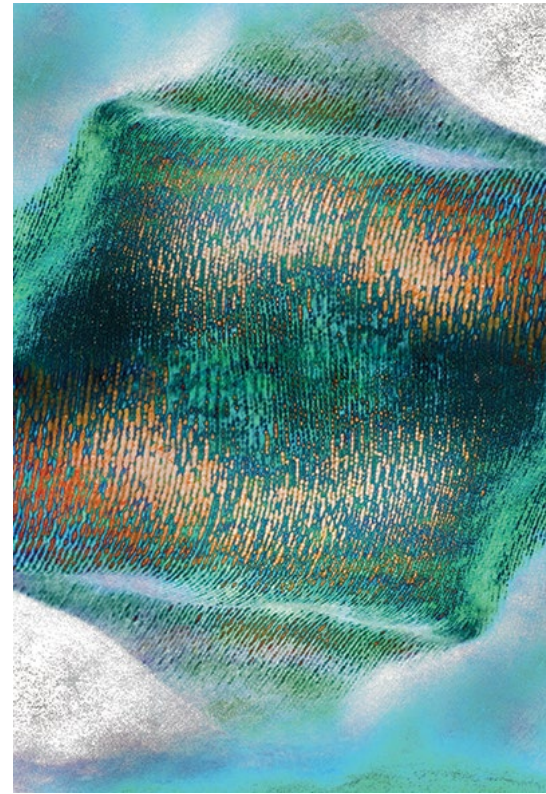
„Opowieści (Obiekt b – środek)”, 2024-2025, akryl, werniks, 100 x 120 cm

Artysta związany z Tarnowem, rzeźbiarz i konserwator. Studiował rzeźbę w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, a w 2018 roku ukończył Instytut Sztuki Akademii Tarnowskiej. Od wielu lat uczestniczy w realizacjach konserwatorskich obejmujących kamień, rzeźbę, meble i malaturę, w kraju i za granicą. W 2019 roku został laureatem Nagrody Prezydenta Miasta Tarnowa podczas VI Salonu Wiosennego BWA za „Szkic do studium portretowego (Andrzej Gmitruk – trener bokserki)”. Jest także autorem „Ducha Teatru”, jednej z rzeźb tworzących tarnowski Szlak Maszkaronów. Regularnie uczestniczy w wystawach środowiska tarnowskiego.

Malwina Dzwonkowska

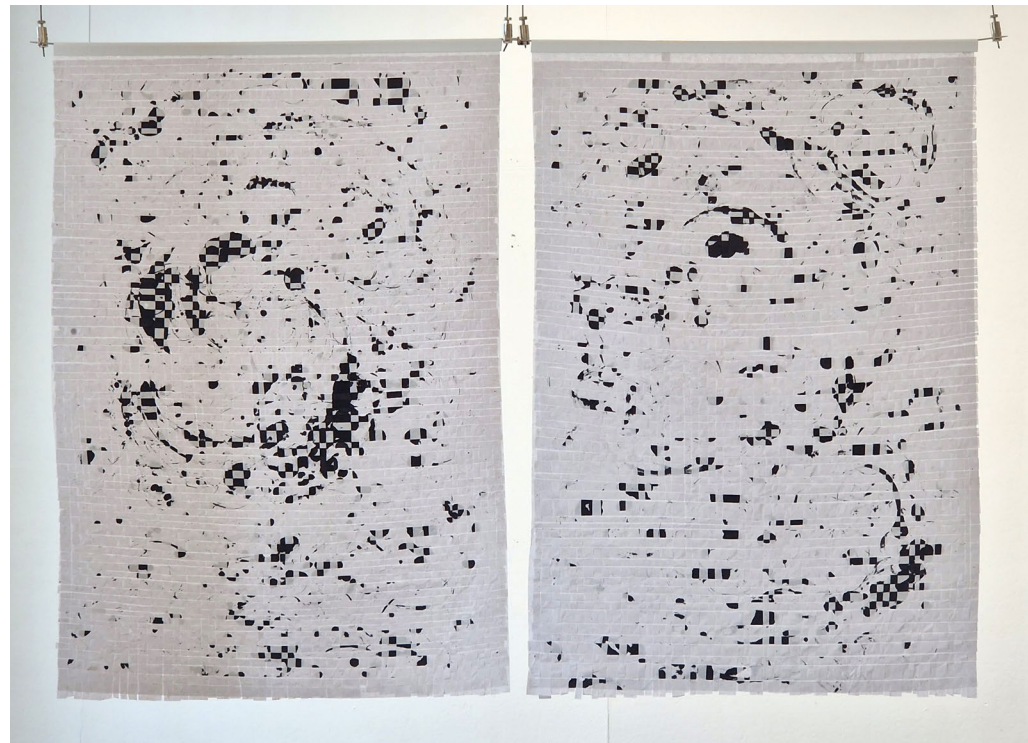
„Przejście”, 2026, olej, płótno, 75 x 50 cm

Urodzona w 1985 roku – malarka, graficzka i rysownicza. Absolwentka Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, gdzie studiowała w pracowni prof. Macieja Świeszewskiego. Aneks z grafiki warsztatowej zrealizowała pod kierunkiem Dominika Włodarka w pracowni prof. Aliny Jackiewicz-Kaczmarek. W swojej twórczości skupia się na motywach natury, zwłaszcza roślinności, badając relację człowieka z przyrodą poprzez detal i nastrojowość kompozycji. Laureatka II nagrody na III Ogólnopolskim Biennale Rysunku we Włocławku (2023). Dwukrotna finalistka Triennale Małych Form Malarskich w Toruniu. Mieszka i pracuje w Gdańsku.

Jacek Fasiecki

„Kotary #20”, 2026, fotografia cyfrowa/druk cyfrowy, 90 x 130 cm

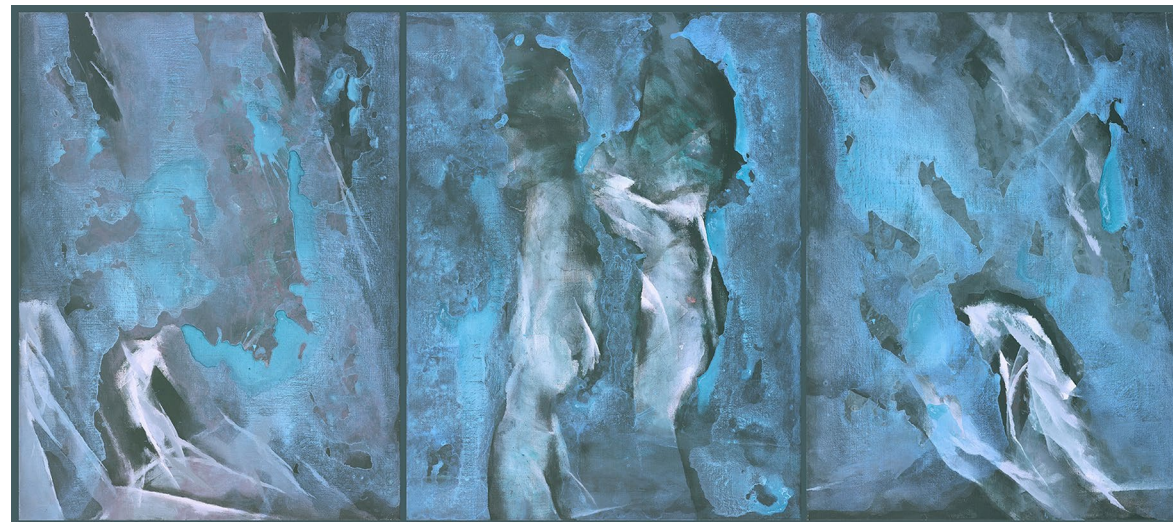
Artysta wizualny i fotografik, którego twórczość od początku lat 70. koncentruje się na poszukiwaniu granic fotograficznego obrazu. Aktywny artystycznie od 1969 roku, prezentował swoje prace na wystawach w Poznaniu, Gdańsku, Kaliszu i Łodzi. Fotografie z tego okresu znajdują się dziś w kolekcji Muzeum Fotografii MUFO w Krakowie. Po wieloletniej przerwie powrócił do fotografii artystycznej, podejmując dialog z możliwościami obrazu cyfrowego. Jego prace sytuują się na styku fotografii, abstrakcji i sztuki konceptualnej. Wykorzystując deformację, odbicie, światło, kolor, fakturę oraz cyfrową manipulację, przekształca motywy zaczerpnięte z rzeczywistości i natury w surrealistyczne, wieloznaczne struktury. Fotografia staje się dla niego nie tyle zapisem rzeczywistości, ile przestrzenią jej reinterpretacji. Jego prace były wielokrotnie wyróżniane w konkursach fotograficznych.

Beata Gibała-Kapecka

„DIADA. Homo digitalis. Dyptyk: awers/rewers 1. Homo digitalis. (On)
2. Homo digitalis. (Ona)”, 2026, technika własna, papier i tusz, 110 x 78 cm

Absolwentka Wydziału Architektury Wnętrz Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, gdzie obecnie pracuje jako profesor w Katedrze Architektury Wnętrz. W pracy badawczej analizuje społeczne aspekty projektowania i użytkowania przestrzeni miejskiej. Jej działalność artystyczna obejmuje liczne projekty oraz realizacje wnętrz, a także obrazy, grafiki cyfrowe i rysunki, będące „określaniami przestrzeni własnej, czyli uwalnianiem się od reguł”. Dotychczasowy dorobek artystki to ponad 120 projektów z zakresu architektury wnętrz oraz udział w ponad 60 wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce i za granicą.

Łukasz Gil

„Stan Przejściowy – tryptyk”, 2026, akryl, płótno, 80 x 180 cm

Artysta, którego praktyka koncentruje się na obserwacji współczesności, relacji między człowiekiem a otoczeniem oraz poszukiwaniu własnego języka wypowiedzi. W swojej twórczości łączy wrażliwość na materię i formę z zainteresowaniem pamięcią, procesem oraz doświadczeniem codzienności. Jego realizacje powstają na styku różnych mediów, często przekraczając granice obrazu, obiektu i przestrzeni. Istotną rolę odgrywa eksperyment z materiałem, strukturą i sposobem prezentacji dzieła. Gil buduje prace poprzez zestawianie pozornie odległych motywów, znaczeń i form, pozostawiając odbiorcy przestrzeń do własnej interpretacji. Jego twórczość charakteryzuje skupienie na detalu oraz poszukiwanie napięcia między tym, co materialne, a tym, co intuicyjne. Proces twórczy traktuje jako sposób poznawania rzeczywistości i budowania dialogu z odbiorcą.

Adam Gillert

„Ścięcie”, 2026, olej, płótno, 130 x 150 cm

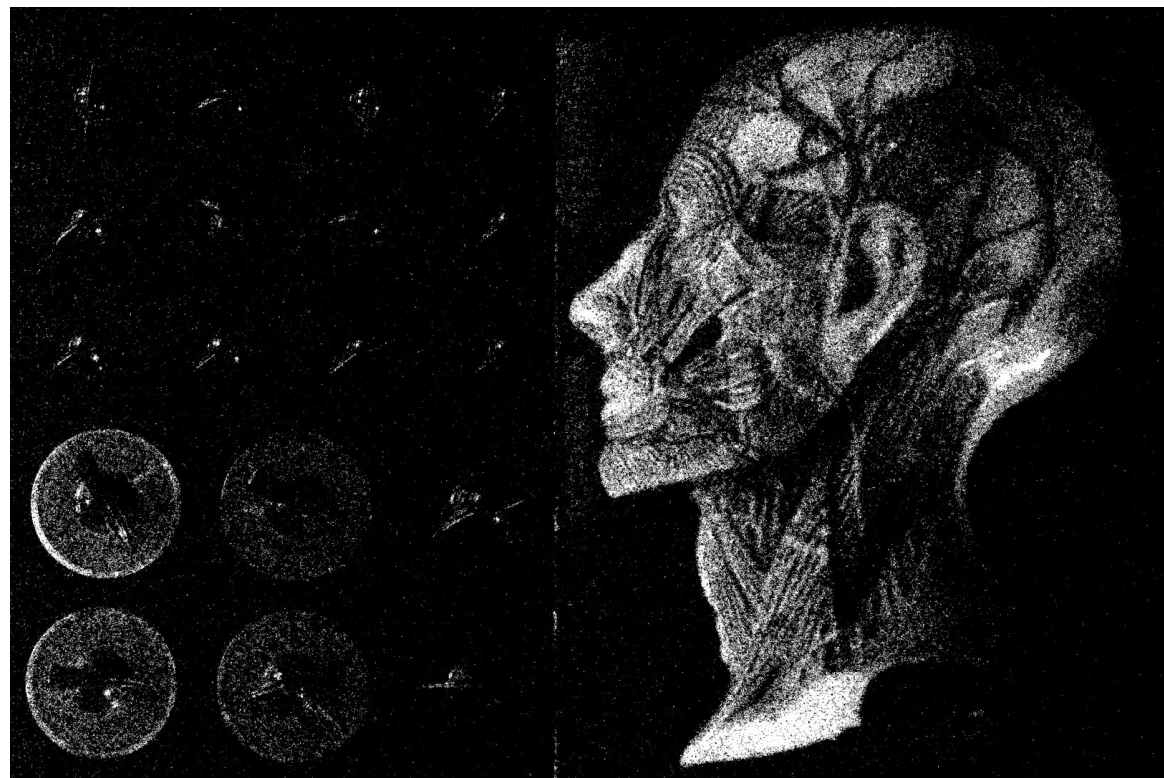
Urodzony w 1989 roku. Zajmuje się malarstwem sztalugowym, rysunkiem i grafiką. Studia w Poznaniu na Uniwersytecie Artystycznym (im. Magdaleny Abakanowicz) 2008–2014. Dyplomy magistra sztuki broni w 2013 w II Pracowni Grafiki - Serigrafii prof. M. Pawłowskiego, spec. grafika warsztatowa, następnie po równoległych studiach II stopnia na Wydziale Malarstwa i Rysunku w XI Pracowni Malarstwa prof. M. Przybyła. Studia doktoranckie na WMiR UAP 2016-2019, obrona pracy doktorskiej połączona z wystawą „Ciągłość (de)konstrukcji” - 2021. Od 2016 współpracuje z prof. Jackiem Strzeleckim jako asystent, od 2022 adiunkt w I Pracowni Rysunku. Brał udział w szeregu wystaw autorskich oraz zbiorowych, krajowych i zagranicznych, oraz otrzymywał wyróżnienia w ogólnopolskich i międzynarodowych przeglądach malarstwa i rysunków.

Karol Gniazdowski

„Mem i mit”, 2025, olej, płótno, 65 x 80 cm

Urodzony w 1991 r. Artysta, architekt, autor obiektów i grafik. W latach 2010–2017 studiował architekturę na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, którą ukończył z wyróżnieniem. Od 2016 do 2019 roku współpracował z duńskim biurem architektonicznym Bjerg Arkitektur, projektując budynki ekologiczne i pasywne, w tym nagrodzone pierwszą nagrodą PLGBC przedszkole w Podkowie Leśnej. W latach 2021-2026 studiował malarstwo na warszawskiej ASP. Wybrane wystawy: Slay! Trash, Rondo Sztuki, Katowice, 2026; Memiczność, Marszałkowska 18, Warszawa, 2026; Inner circle, Salon 908, Poznań, 2026; Triennale Małych Form Malarstwa, Wozownia, Toruń, 2025; W poszukiwaniu śmiesznego i głupiego, Art Industry Standard, Kraków, 2024; Bajzel w notatkach, Galeria Turnus, Warszawa, 2024

Tomasz Grabowski

„Acces”, 2026, Fotografia cyfrowa, 3496 x 2331 px

Członek Gdańskiego Towarzystwa Fotograficznego – z zawodu naukowiec, farmakolog z zamiłowania, fotograf specjalizujący się w fotografii czarno-białej. Od 2017 roku prezentuje swoje prace na platformie Flickr oraz na Instagramie (@tomasz_grabowski_). Poszukiwania twórcy obejmują między innymi pejzaż, ze szczególnym uwzględnieniem podejścia kieleckiej szkoły krajobrazu, architekturę, minimalizm i abstrakcję. Z sukcesem wziął udział w ponad 50 konkursach krajowych i zagranicznych. Praca pod tytułem „Acces” powstała podczas realizacji cyklu zdjęć zatytułowanego „Dwie strony”, dzięki uprzejmości Muzeum Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego.

Zuzanna Grochowska

„Pierwsza forma ziemi”, 2025,
konglomerat żywiczno-węglowy, plastik, 145 x 50 x 48 cm

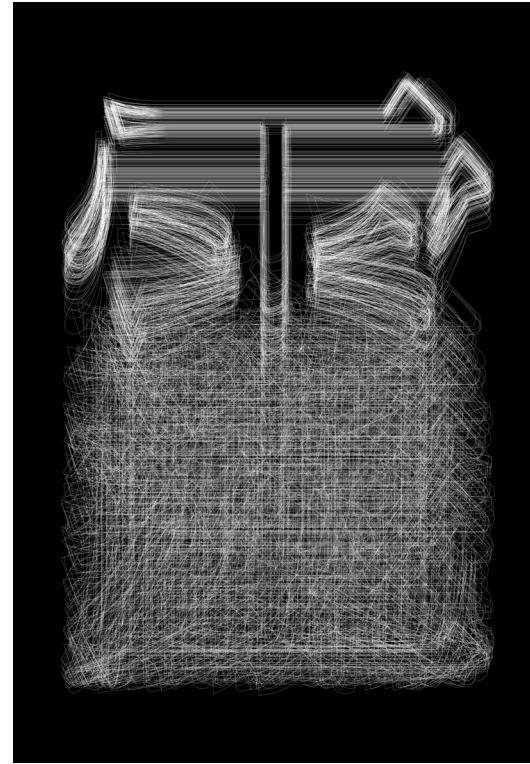
Absolwentka i wykładowczyni Wydziału Grafiki ASP w Warszawie. Tworzy w obszarze malarstwa, rzeźby i instalacji. Finalistka „Artystycznej Podróży Hestii” oraz uczestniczka International Summer Academy w Salzburgu. Brała udział w projekcie „SOON”, realizowanym przez Fundację Rodziny Staraków. Trzykrotnie otrzymała stypendium MKiDN. Jej prace były prezentowane na wystawach duetowych i indywidualnych, takich jak „Fizyka świata miękkiego” w galerii Sotto 63, „make you feel better” w Muzeum w Lewkowie oraz „RECTO UNI VERSO” w Concept_11. Uczestniczyła także w wystawach zbiorowych, w tym w 29. Przeglądzie Malarstwa Młodych „Promocje” w Legnicy, 47. Salonie Zimowym w MCSW „Elektrownia” w Radomiu, 29. Międzynarodowym Wschodnim Salonie Sztuki w CSK w Lublinie oraz „Fringe Throwback” w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie.

Robert Grzeško

„It’s just a burning memory”, 2026, druk cyfrowy, papier fotograficzny, 100 x 100 cm

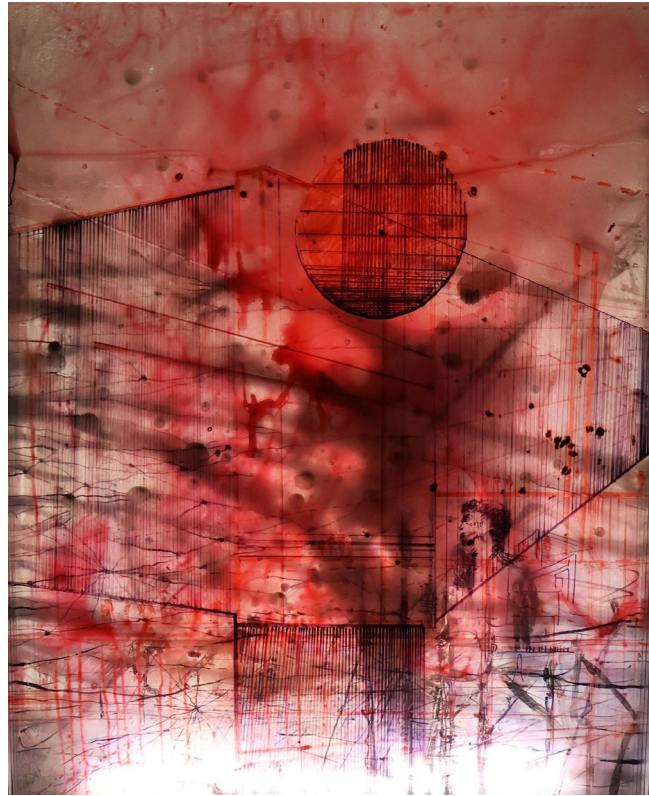
Artysta, grafik i fotograf. Ogromny fascynat horroru, gry aktorskiej, filmu i animacji oraz storytellingu, zwłaszcza w eksperymentalnych formach. Inspirujący się szczególnie niezależnymi produkcjami oraz internetowymi twórcami unfiction. W swojej twórczości artystycznej eksploruje techniki cyfrowe, traktując obraz jako przestrzeń do eksperymentu formami niemożliwymi do adaptacji w innych mediach. Łączy ze sobą metody cyfrowe i analogowe, skupiając się głównie na estetykach niepokojących i horrorowych.

Jenwei Huang

„Hanzi Gong - Rain”, 2026, Wydruk giclée (faksymile) wykonany przy użyciu archiwalnych atramentów pigmentowych na papierze artystycznym Hahnemühle, 100 x 70 cm

Urodzony w 1992 w Kaohsiung na Tajwanie. Uzyskał tytuł magistra sztuk pięknych (MFA) na Narodowym Uniwersytecie Pedagogicznym w Kaohsiung. Jego twórczość koncentruje się na chińskich znakach, systemach pisma, formie wizualnej oraz percepcji. Poprzez konceptualną ramę „Meta-Hanzi” artysta bada ukrytą abstrakcję i autoreferencyjny charakter istniejącego systemu chińskiego pisma. Stosując wielowarstwowy proces dekonstrukcji obejmujący rozległe pola rzeczywistych znaków, Huang odzwyczaja odbiorcę od utartych schematów językowych, przesuwając punkt ciężkości z czytania na patrzenie. Jego prace analizują, w jaki sposób formy językowe – wskutek akumulacji i nadmiaru – mogą wykraczać poza swoje znaczenie, stając się strukturami postrzeganymi wizualnie. Tym samym Huang podejmuje refleksję nad tym, jak systemy pisma kształtują pamięć kulturową, struktury wiedzy oraz warunki widzialności w społeczeństwie coraz bardziej nasyconym informacjami.

Barbara Hubert

„W polu rozłączeń”, 2026, Obiekt świetlny, wielowarstwowe pleksi, technika własna, podświetlenie LED, 103 x 123 x 11 cm

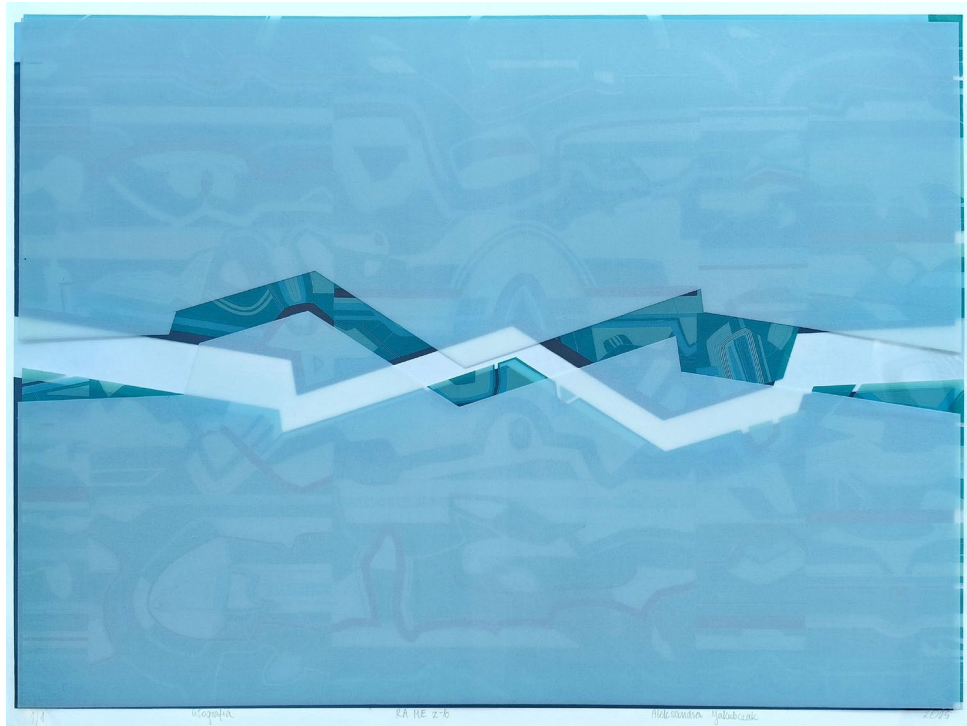
Artystka wizualna, malarka, kuratorka i edukatorka. Absolwentka ASP w Krakowie. Autorka 51 wystaw indywidualnych, uczestniczka ponad 100 wystawach zbiorowych w Polsce i za granicą. Jej praktyka artystyczna koncentruje się na malarstwie i działalności interdyscyplinarnej, poruszając tematy pamięci, czasu oraz relacji między człowiekiem a naturą. Jej prace znajdują się w kolekcjach prywatnych i muzealnych, m.in. Kolekcja Sammlung Pastula, Narodowe Muzeum Sztuki Motławii w Kiszyniowie. Brała udział w międzynarodowych rezydencjach artystycznych i stażach badawczych w Europie (Węgry, Ukraina, Hiszpania, Portugalia) i USA. Autorka 9 filmów artystycznych prezentowanych na wystawach i konferencjach, kuratorka międzynarodowych projektów artystycznych realizowanych w Polsce i za granicą. Współtworzy stowarzyszenie InspirujeMY.

Kamila Jajkowska

„Piękna”, 2025, obiekt, technika własna, 19 x 25 cm

Urodzona w 1991 roku w Tarnowie. Absolwentka Wydziału Sztuki Akademii Tarnowskiej oraz Wydziału Sztuki UKEN w Krakowie. Zajmuje się obiektem, asamblażem, rysunkiem. Uczestniczka wystaw o zasięgu ogólnopolskim i międzynarodowym, m.in.: „Zabaweczki” MCA/BWA Tarnów 2026, X Salon BWA Tarnów 2025, 4th International Student Drawing Triennial Rondo Sztuki Katowice 2023, III Ogólnopolskie Biennale Rysunku Włocławek 2023, 12. Triennale Małych Form Malarskich Wozownia Toruń 2022, 12. Międzynarodowe Biennale Miniatury Częstochowa 2022, 10. Międzynarodowa Wystawa Rysunku Studenckiego RYSOWAĆ Wozownia Toruń 2022, XVIII International Competition of Small Graphic Forms and Exlibris Ostrów Wielkopolski 2022, Ogólnopolskie Biennale Sztuki 45. Salon Zimowy Radom 2022. Laureatka nagród i wyróżnień. Stypendium MEiN za osiągnięcia artystyczne, stypendium ZAiKS.

Aleksandra Jakubczak

„Ra me z-b”, 2025, litografia, folia, papier, 65 x 80 cm

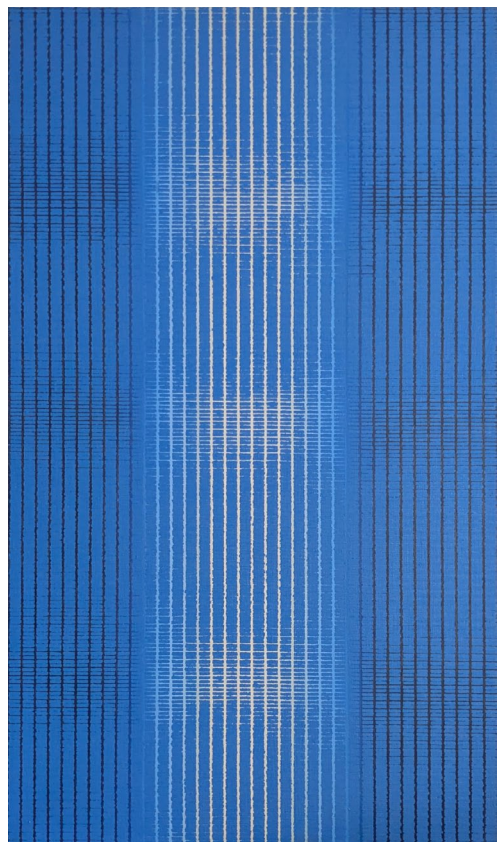
Urodziła się w 1984 r. Ukończyła studia na Akademii im. J. Długosza w Częstochowie na kierunkach malarstwo i grafika. W 2023 roku uzyskała stopień doktora sztuki na Wydziale Sztuki UKEN w Krakowie pod kierunkiem prof. Katarzyny Winczek. Od 2012 roku pracuje w Katedrze Grafiki na Uniwersytecie Jana Długosza w Częstochowie. Jest laureatką kilku nagród m.in.: I nagrody w 10. Międzynarodowym Biennale Miniatury w Częstochowie w 2018 roku, Grand Prix w IV Międzynarodowym Konkursie Artystycznym „Pejzaż współczesny” w Częstochowie w 2018 oraz nagrody specjalnej rektora ASP Łódź w IV Piotrkowskim Biennale Sztuki w Piotrkowie Trybunalskim w 2017 r. Brała udział w wielu wystawach w Polsce i za granicą (m.in.: Belgia, Bułgaria, Francja, Hiszpania, Niemcy). Zajmuje się grafiką artystyczną i cyfrową, rysunkiem, malarstwem i instalacją.

Mateusz Janik

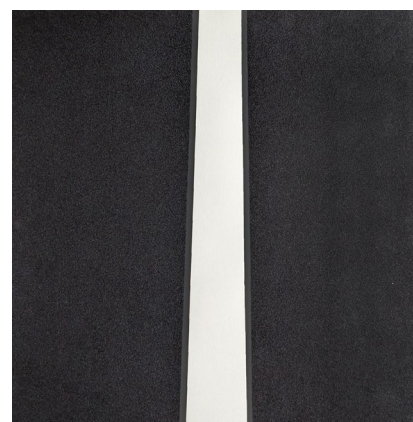
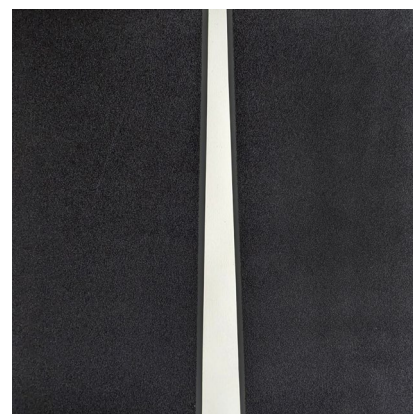
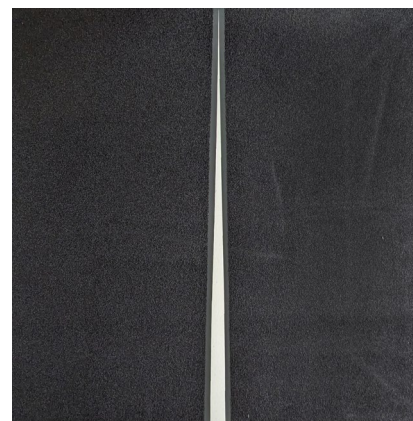
„Farewell”, 2025, instalacja: druk UV na sztucznym lnieniu, tkaniny, pleksiglas, metal, 84 x 270 x 80 cm

Urodzony w 1997 roku w Krakowie – artysta wizualny, absolwent fotografii na Uniwersytecie Artystycznym im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu, gdzie pracuje jako asystent. Od 2024 roku związany z Art & Science Node w Berlinie. W swojej praktyce bada relacje między cyfrową i materialną rzeczywistością, skupiając się na tożsamości, figuralności i kulturze internetu. Pracuje z fotografią, wideo, obiektami i technologiami XR. Prezentowana praca powstała w ramach projektu badawczego „Śmierć awatara. Kondycja cyfrowej tożsamości po utracie dostępu do profilu w mediach społecznościowych”, nr 2024/53/N/HS2/02764, realizowanego z grantu przyznanego w konkursie PRELUDIUM 23 organizowanym przez Narodowe Centrum Nauki. Prace Janika prezentowane były m.in. w Poznaniu, Warszawie, Bratystawie i Berlinie.

Anna Jankowicz

„XLV z cyklu Rozdzielczości”, 2026, olej, pasta woskowa, płótno, 120 x 70 cm

Urodzona w 1998 roku w Bielsku-Białej artystka obroniła w 2023 roku dyplom na Wydziale Malarstwa ASP w Warszawie pod kierunkiem prof. Antoniego Starowieyskiego, realizując aneks w pracowni Technik i Technologii Malarstwa Ściennego. W cyklu Rozdzielczości przetwarza światło obrazu cyfrowego w geometryczną abstrakcję. Swoje prace prezentowała m.in. na wystawach Handle With Care w Warszawie (2024), Fatal Error (2025) oraz L'opera o la pittura w Rzymie (2025). Jej dorobek obejmuje także ekspozycje w Piotrkowie Trybunalskim (2025) oraz liczne projekty z 2026 roku, takie jak Nowy Obraz / Nowe Spojrzenie w Poznaniu, Pomiędzy Światami w Reykjavíku i Bielski Festiwal Sztuk Wizualnych w BWA.

Mice Jankulovski

„The peak I, II, III”, 2026, 1-3. Serigrafia, 70 x 70 cm x 3

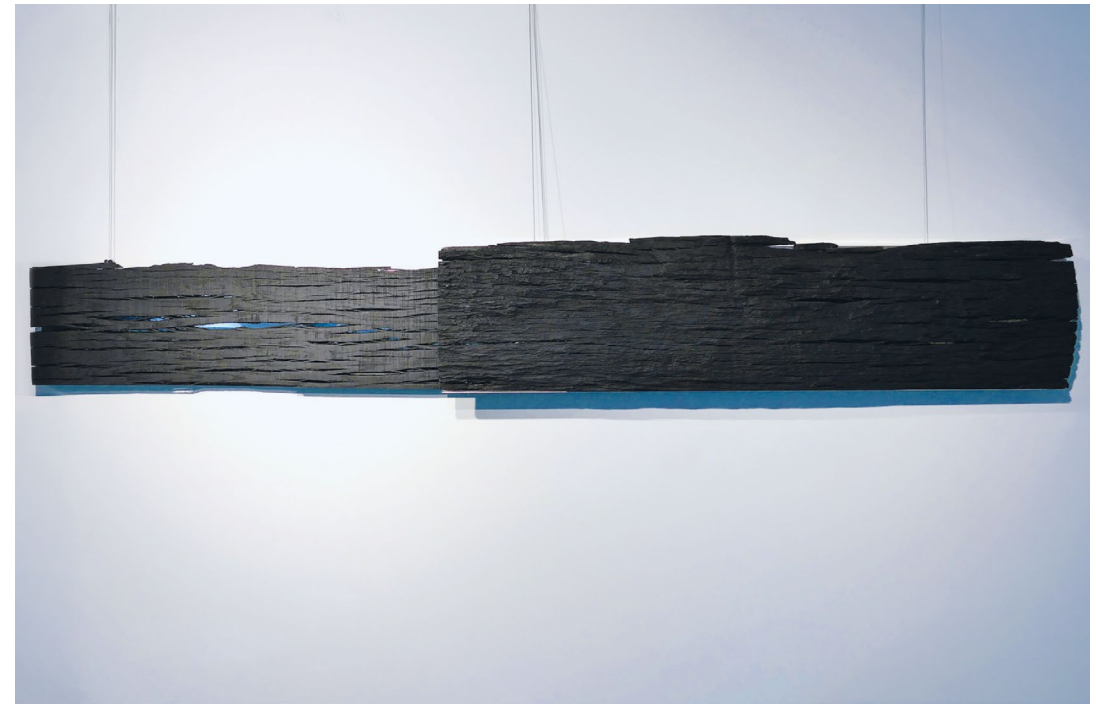
Urodzony w 1954 roku w okolicach Ochrydy (Macedonia). Absolwent Wydziału Architektury Uniwersytetu im. św. Cyryla i Metodego w Skopje. Mieszka i pracuje w Skopje (Macedonia Północna). Jako artysta od ponad pięciu dekad konsekwentnie zajmuje się twórczością i poszukiwaniami w dziedzinie malarstwa, rysunku i grafiki, a na przestrzeni lat podejmował również działania w wielu innych dyscyplinach (karykatura, malarstwo na szkle, film animowany, palindromy...), dzięki czemu międzynarodowe środowisko artystyczne uznaje go za twórcę multimedialnego. Jego dorobek obejmuje ponad sześćdziesiąt wystaw indywidualnych na całym świecie oraz znaczące prezentacje na ważnych wystawach międzynarodowych i biennale, m.in. w Nowym Jorku, Florencji, Petersburgu, Szanghaju, Salonikach, Turynie, Wenecji, Larnace i Warnie. Jest laureatem wielu wyróżnień, w tym najważniejszej krajowej nagrody za całokształt twórczości artystycznej – nagrody „11 Października” (Skopje, Macedonia Północna, 2022); nagrody El Greco (Art Thessaloniki 2019, Grecja); nagrody Lorenzo il Magnifico za całokształt twórczości (XII Biennale we Florencji, 2019, Włochy) oraz nagrody GRAND PRIX (19. IPB 2017, Warna, Bułgaria).

Daria Jarosz

„The last connection”, 2026, instalacja deska, smartfon, gwóźdź, sztuczna krew, 50 x 27 x 15 cm

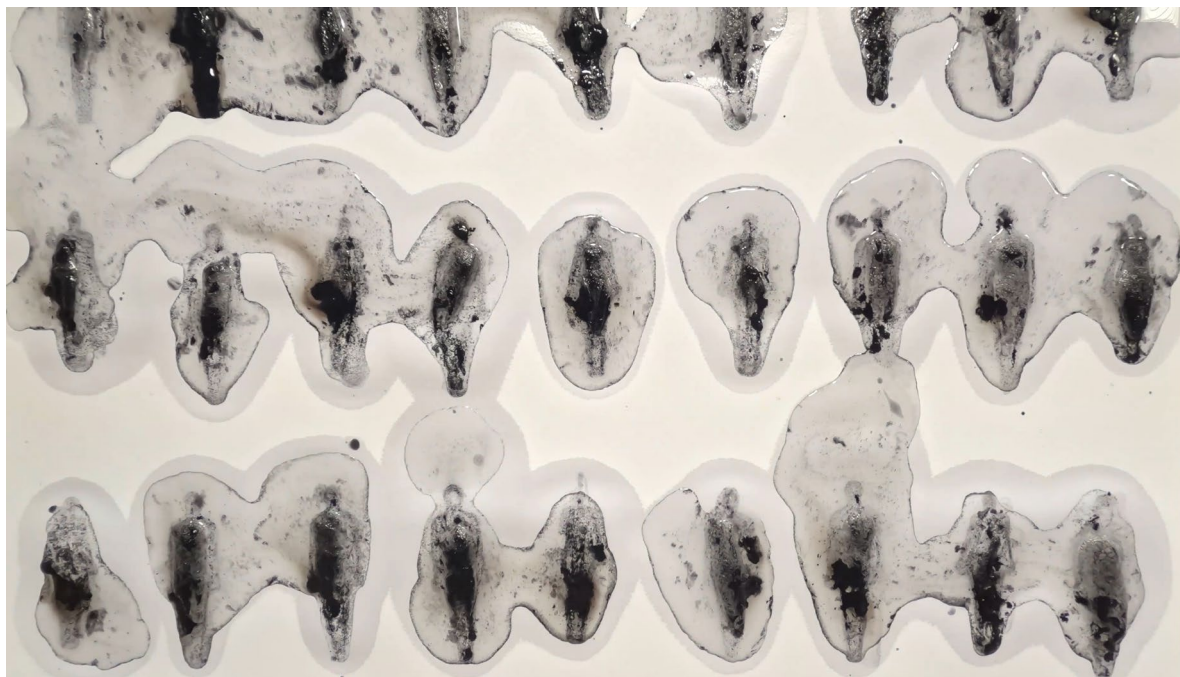
Urodzona w 2003 roku w Dębicy. Artystka wizualna i studentka grafiki na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego. W swojej praktyce artystycznej posługuje się grafiką warsztatową, grafiką 3D, rysunkiem oraz działaniami o charakterze konceptualnym. Interesują ją zagadnienia związane z pamięcią, doświadczeniem, cielesnością i relacją pomiędzy obrazem a odbiorcą. Tworzone przez nią prace często pozostawiają przestrzeń dla indywidualnej interpretacji, traktując dzieło jako formę komunikacji i punkt wyjścia do refleksji. Jej twórczość była prezentowana podczas wystaw indywidualnych i zbiorowych w Polsce oraz za granicą, m.in. w Rumunii, Armenii i Serbii. Jest laureatką konkursów z zakresu grafiki i rysunku, a jej prace otrzymały nagrody i wyróżnienia na szczeblu krajowym i międzynarodowym.

Danka Danuta Jarzyńska

„Przeptywy”, 2026, instalacja: czarny dąb, stal nierdzewna, 224 x 32 x 12 cm

Rzeźbiarka, absolwentka ASP w Gdańsku. Pracuje głównie w klasycznych materiałach rzeźbiarskich (brąz, marmur, granit) oraz w czarnym dębie. Tworzy także ceramikę i instalacje. Jest laureatką Międzynarodowego Konkursu NanoArt109 organizowanego przez Galerie Roi Doré w Paryżu. Wyróżniona uczestniczką konkursu YICCA w Mediolanie 2017/18. Jej prace znajdują się m.in. w kolekcji Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku oraz w przestrzeni publicznej Wyspy Sobieszewskiej, gdzie mieszka i tworzy. Jest autorką projektu cyklu Plenerów Rzeźby w Granicie Gdańsk – Wyspa Sobieszewska i organizatorką jego I edycji. Przygotowała wystawę Przejście w Sopockim Pasażu Sztuki Sopot Centrum (2018). Wystawiała w CRP w Orońsku, w Paryżu, Bydgoszczy, Toruniu, Druskiennikach oraz wielu galeriach trójmiejskich.

Ewa Jaworska

„Phase Shift”, 2025, animacja eksperymentalna, czarna tempera, woda, lód, 50 sek.

Artystka zajmująca się animacją, grafiką i projektowaniem. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, filii w Katowicach. W swojej twórczości łączy tradycyjne techniki warsztatowe z nowymi mediami, zestawiając precyzyjny rysunek z intuicyjnym gestem i obserwacją codzienności. Jej realizacje były prezentowane na wystawach i festiwalach w Polsce oraz za granicą. Laureatka licznych nagród i wyróżnień, m.in. Grand Prix Międzynarodowego Konkursu Graficznego im. Józefa Gielniaka oraz Nagrody Głównej Transgrafia 3.0. Od wielu lat związana jest z edukacją artystyczną. W centrum jej poszukiwań znajduje się relacja sztuki z codziennym doświadczeniem oraz duchowym i psychicznym wymiarem ludzkiego istnienia. W swoich pracach bada napięcie między tym, co widzialne i materialne, a tym, co intuicyjne, ukryte i transcendentne.

Bożena Kaczmarczyk

„Alter ego”, 2025, fotografia, 40 x 50 cm

Mieszkanka Tarnowa, z wykształcenia ekonomistka, pasjonatka fotografii. Brała udział w wielu warsztatach i plenerach fotograficznych. Jej prace obecne były na kilku wystawach indywidualnych oraz wielu zbiorowych w kraju i za granicą, niektóre z nich zostały wyróżnione. Od 2022 roku jest członkiem Tarnowskiego Towarzystwa Fotograficznego. W 2023 roku uzyskała tytuł Artiste FIAP (AFIAP) przyznany przez Międzynarodową Federację Sztuki Fotograficznej FIAP. Jest absolwentką Szkoły Fotografii Artystycznej „Fotografika” oraz OtwARTEj Pracowni Fotograficznej w Tarnowskim Centrum Kultury. Od 2024 jest też członkiem Klubu Polish Women Photographers. Stara się utrwalić kadry, które ukazują piękno natury, ulotne chwile, opowiadają historię, a powstają między innymi poprzez obserwację ludzi i otoczenia podczas podróży czy w codziennym życiu.

Arkadiusz Kapłon

„Pod jedną gwiazdą(K)A ...przepraszam czas za mnogość przeoczonego świata na sekundę...''', 2024, olej, płótno, 110 x 140 cm

Urodzony w 1981 roku w Gorlicach. Absolwent Instytutu Sztuki Akademii Pedagogicznej w Krakowie, gdzie z wyróżnieniem uzyskał dyplom z malarstwa w pracowni prof. Romualda Oramusa. Zajmuje się malarstwem, grafiką komputerową i fotografią. Współzałożyciel Grupy Artystycznej ARh-. W swojej twórczości łączy rzeczywistość z obszarem pamięci, snu i wyobraźni. Osobiste doświadczenia, wspomnienia oraz niejednoznaczne narracje stają się tworzywem wieloznacznych kompozycji, w których przenikają się motywy sacrum i profanum, przeszłość i teraźniejszość, to, co znane, i to, co niewytłumaczalne. Artysta nie odwzorowuje rzeczywistości, lecz świadomie ją przetwarza, tworząc autonomiczny świat otwarty na interpretację. Prezentował prace m.in. w Krakowie, Gorlicach, Nowym Sączu, Olkuszu i Duisburgu. Jego prace znajdują się w kolekcjach prywatnych w Polsce i za granicą.

Małgorzata Kietkucka

„Threads of Connection”, 2025, tkanina wietonicelnicowa, tradycyjny polski wzór ludowy, bawełna z niewielką domieszką lnu, 81 x 70 x 27 cm

Artystka tkaniny, mistrzyni tkactwa i założycielka autorskiej Pracowni Tkackiej w Białymstoku. Tkactwem zajmuje się od 2017 roku. Jest samoukiem, a swoją praktykę rozwija poprzez eksperyment i łączenie tradycyjnych technik ze współczesnym językiem tkaniny. Tworzy prace od podstaw - od projektowania i farbowania przędzy po proces tkania. Laureatka licznych konkursów, m.in. I nagrody w kategorii „Debiuty” w międzynarodowym konkursie „Z krosna do Krosna” (2026), II nagrody XXII Ogólnopolskiego Przeglądu Amatorskiej Tkaniny Unikatowej w Toruniu (2026) oraz I nagrody w konkursie „Tkana Sztuka” (2024). Dwukrotna stypendystka Marszałka Województwa Podlaskiego. Od 2018 roku prezentuje swoje prace na licznych wystawach i festiwalach.

Kazimierz Klimkiewicz

„Stan nieważkości”, 2026, asamblaż, akryl, technika mieszana, obrazy trójwymiarowe, 90 x 130 cm

Absolwent Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Tarnowie i Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Od lat 80. zawodowo zajmuje się sztuką sakralną, projektując i realizując w tym czasie setki dzieł w Polsce i za granicami. Autorsko uprawia rzeźbę, malarstwo, projektowanie wnętrz i przedmiotów. Były członek ZPAP, w którym to pełnił różne funkcje w Zarządzie, a od 2021 współzałożyciel i prezes Stowarzyszenia Tarnowskich Artystów Plastyków. Brał udział w licznych wystawach organizowanych przez ZPAP i STAP w Polsce i za granicą. W roku 2026 otrzymał pierwszą nagrodę na międzynarodowej wystawie sztuki PRIMAVERA w Rzymie. Mieszka w Tarnowie na ulicy H. Siemiradzkiego 3, gdzie ma też swoją pracownię.

Agnieszka Kłoczkowska

„Matrix – błąd”, 2026, technika własna – papier, 40 x 50 cm

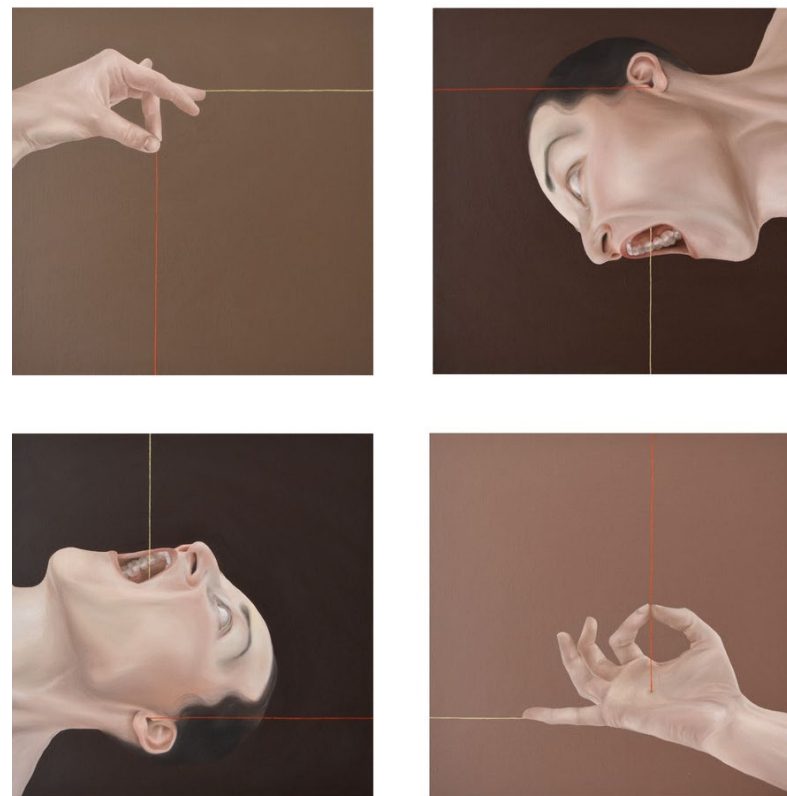
Magister sztuki, artystka wizualna. Tworzy w wielu technikach, m.in. w zakresie malarstwa, batiku, ceramiki, rzeźby, grafiki, sitodruku i fotografii. W swojej twórczości inspirowa się naturą, światłem, przestrzenią, emocjami oraz śladami ludzkiej obecności. Jej twórczość jest nieustanną eksploracją świata i własnej wrażliwości. Od 2000 roku uczestniczy w licznych wystawach indywidualnych i zbiorowych, obejmujących malarstwo, ceramikę, fotografię i batik. Brała udział m.in. w ogólnopolskich wystawach „RED”, „BLUE”, „Kapitał Sztuki” oraz wystawie pokonkursowej „Przedwiośnie”. Jej dorobek obejmuje również udział w konkursach: „Świętokrzyskie w obiektywie” – wyróżnienie, „Kieleckie inaczej” – III nagroda oraz XXI Ogólnopolskie Biennale Fotografii „Zabytki” w Zamościu.

Beata Knyszewska

„Bez tytułu”, 2026, olej, płótno, 80 x 80 cm

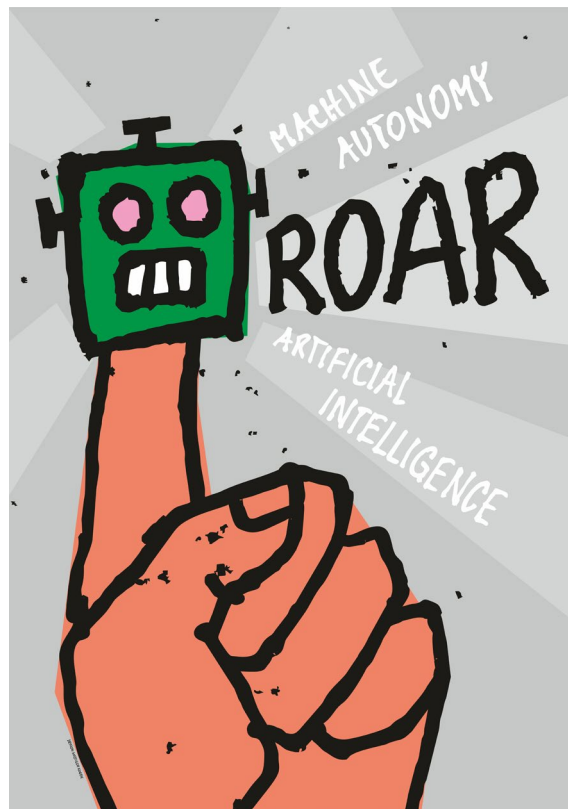
Urodzona w 1988 roku w Gdyni. Artystka związana z Trójmiastem. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, Wydziału Rzeźby. W 2014 roku obroniła dyplom w pracowni prof. Sławoja Ostrowskiego. Po niemal dziesięcioletniej przerwie powróciła do praktyki artystycznej, koncentrując się obecnie przede wszystkim na malarstwie. W swoich pracach interesuje się możliwościami przekształcania obrazu, fragmentaryzacją i multiplikacją. Sięga po motyw martwej natury, w szczególności draperii, oraz motywy zaczerpnięte z twórczości dawnych mistrzów. Jej zainteresowanie dawną sztuką wiąże się również z doświadczeniem pracy przy obiektach zabytkowych. Powrót do tworzenia jest dla niej czasem intensywnego poszukiwania swojego miejsca w świecie sztuki oraz rozwijania warsztatu malarskiego.

Katarzyna Kocot-Lewińska

„Id, ego, superego, AI”, 2026, druk cyfrowy, 70 x 100 cm

Urodzona w 1993 roku. Jest polską artystką wizualną. Od 2014 roku mieszka i tworzy we Francji, obecnie w regionie Grand Est. Zajmuje się przede wszystkim malarstwem olejnym, w którym bada ludzką tożsamość i relację człowieka z otaczającym światem. Od 2023 roku rozwija cykl „Synthetic Intuition”, łącząc przedstawienia ludzkiego ciała z geometrycznymi formami. Jej obrazy powstają z połączenia tego, co organiczne i intuicyjne, z tym, co syntetyczne i uporządkowane – tworząc współczesne portrety psychologiczne, w których człowiek jawi się jako istota w nieustannym procesie przemiany. Inspiracje artystki obejmują malarstwo barokowe, suprematyzm, psychologię, literaturę oraz myśl posthumanistyczną. W 2018 roku otworzyła własną pracownię. Jej prace były prezentowane na wystawach we Francji, Polsce i Luksemburgu.

Wojciech Kotek

„Roar”, 2026, druk cyfrowy, 70 x 100 cm

Plakacista. Absolwent Wydziału Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Uczestnik europejskiego projektu Radar, koordynowanego przez Międzynarodowy Uniwersytet Wenecki. Wystawiał na 50. Biennale w Wenecji. Projektuje plakaty, znaki, opakowania, instalacje i inne. Podróżnik, miłośnik natury. Od lat związany z Krakowskim Festiwalem Górskim i Polskim Towarzystwem Przyrodników, dla których przygotowuje oprawy graficzne wydarzeń. Od 2016 roku wykładowca w Katedrze Grafiki Wydziału Sztuki Akademii Tarnowskiej. Pomysłodawca i współorganizator Konfrontacji Plakatu Studenckiego w Tarnowie. Jego plakaty znajdują się w zbiorach: Muzeum Narodowego w Poznaniu, Muzeum Plakatu w Wilanowie, Biblioteki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, Dydo Poster Collection, Rene Wanner Collection i innych. @kolekwojciech, @wojciechkolek-poster

Daria Kotyrba

„Tęsknota”, 2026, olej, płótno, 250 x 170 cm

Urodzona w 2005 roku w Pyskowicach. Ukończyła drugi rok studiów na kierunku Malarstwo na Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach. Tworzy w obszarze malarstwa olejnego, grafiki i fotografii. W swojej praktyce artystycznej przygląda się pamięci, przemijaniu oraz relacji między ciałem a stanami emocjonalnymi. Interesują ją bliskość, intymność, cielesność i relacje z drugim człowiekiem, a także codzienne obserwacje i osobiste doświadczenia. Fotografiię wykorzystuje zarówno jako samodzielne medium, jak i punkt wyjścia do dalszych działań artystycznych. Jej projekty fotograficzne były wyróżniane przez ASP w Katowicach w kontekście działań nowomiedialnych. Angażuje się również w projekty społeczne i jest członkinią Orkiestry Dętej w Toszku. W centrum jej zainteresowań pozostaje człowiek i jego doświadczenie.

Weronika Kowalska

„Blisko, osobno_I”, 2025, druk pigmentowy na papierze, 60 x 80 cm

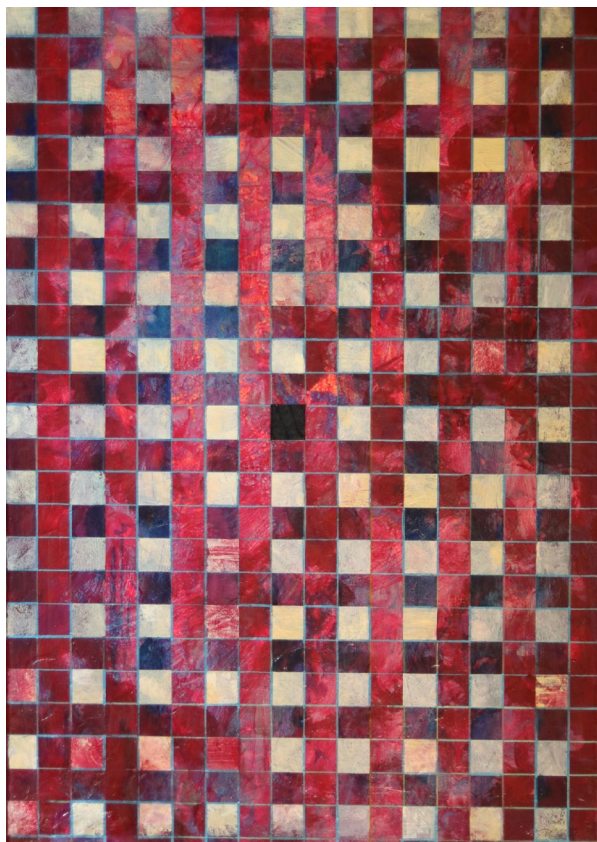
Urodzona w 1987 roku. Artystka i projektantka graficzna, absolwentka Wydziału Grafiki i Sztuki Mediów wrocławskiej ASP im. E. Gepperta. Od ponad dekady łączy doświadczenie projektowe z indywidualną praktyką artystyczną, skupiając się na grafice cyfrowej, ilustracji i eksperymentach z formą wizualną. Koncentruje się na relacji człowieka ze współczesną rzeczywistością i kulturą wizualną, traktując cyfrowe medium jako narzędzie autoanalitycznej interpretacji i kreowania znaczeń. Równolegle rozwija autorską twórczość, pracę projektową oraz działalność edukacyjną na chińskich uczelniach artystycznych w Chongqing i Zhengzhou. Stypendystka Ministra Edukacji, Prezydenta Wrocławia oraz laureatka wielu konkursów artystycznych. Swoje prace prezentowała na wystawach w Polsce, Chinach, Włoszech, Szwecji, Serbii i USA.

Ewa Kozera

„Było Minęło”, 2024, fotografia czarno-biała, analogowa, 50 x 70 cm

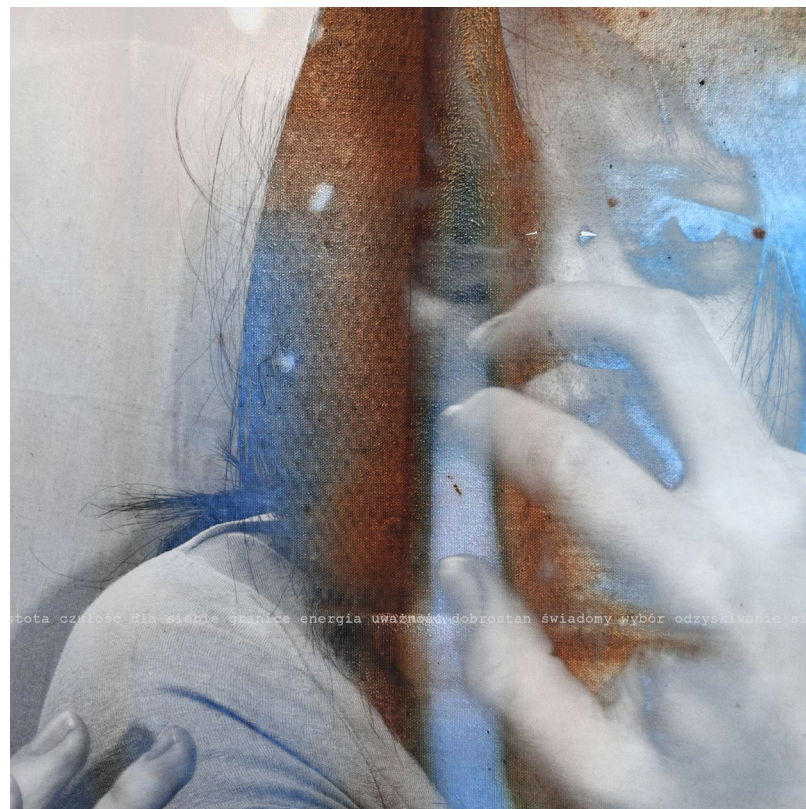
Urodzona w 1993 roku w Katowicach. Malarka, absolwentka ASP w Katowicach. Dyplom z wyróżnieniem uzyskała w 2017 roku w pracowni Jacka Rykały, z aneksem z rysunku w pracowni Macieja Linttnera. Mieszka w Sosnowcu, tworzy w Gródkowie koło Będzina. Ma na koncie udział w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych oraz 21 wystaw indywidualnych. Była finalistką Bielskiej Jesieni 2015. Zdobyła m.in. Grand Prix Triennale Martwej Natury w BWA Sieradz (2018) oraz Grand Prix Triennale Miniatury w Galerii Wozownia (2019). W 2019 otrzymała nagrodę Marszałka Województwa Śląskiego dla młodych twórców, w 2020 Nagrodę Starosty Będzińskiego, a w 2022 „Kryształy Kultury”. Jej projekt „Nie bez Kozery” otrzymał w 2020 roku stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w programie „Kultura w sieci”.

Alicja Król

„Martwy Piksel”, 2024, akryl na płótnie, 70 x 100 cm

Artystka sztuk plastycznych, malarka, rysownicza i graficzka związana z Elblągiem. Uczestniczka ponad 30 wystaw m.in. indywidualnych, wspólnych, grupowych i zbiorowych. Prace Alicji znajdują się w kolekcjach prywatnych w Polsce i za granicą. Kilkukrotna laureatka Stypendium Artystycznego Prezydenta Miasta Elbląga oraz programu „Promocje” Elbląskiego Towarzystwa Kulturalnego. Poza działalnością artystyczną zajmuje się również edukacją artystyczną, organizacją plenerów i wydarzeń kulturalnych oraz prowadzeniem warsztatów plastycznych. W procesie artystycznym czerpie inspiracje ze świata natury, fantazji i psychologii. Jej prace tworzone są w nurcie symbolicznym, ekspresyjnym i abstrakcyjnym, co pozwala jej na swobodne wyrażanie emocji i refleksji na temat otaczającego świata. Prywatnie - żona, pani trzech kundelków ze schroniska, śpioch.

Marta Krynicka-Orzech

„Czy mnie widzisz? – 3”, 2026, kolaż, 59,4 x 59,4 cm

Jest absolwentką studiów artystycznych na Uniwersytecie Rzeszowskim. Równocześnie ukończyła studia wyższe z biologii eksperymentalnej, które umożliwiły jej pogłębione zrozumienie świata natury. W swojej pracy twórczej spaja obserwację przyrody z emocjonalnym wyrazem artystycznym. Konsekwentnie rozwija praktykę artystyczną, sytuując ją w obszarze działań interdyscyplinarnych. Jej twórczość koncentruje się wokół relacji człowieka z naturą oraz refleksji nad przemijaniem. W 2025 roku została stypendystką Miasta Rzeszowa, realizując autorski projekt „Przeciw zapomnieniu” łączący sztukę, etnografię i botanikę. Swoje prace prezentuje na wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce i za granicą. Aktywnie działa na rzecz kultury w Stowarzyszeniu InspirujeMY oraz w ZPAP Okręgu Rzeszowskiego.

Daniel Krysta

„Balans”, 2026, akryl, płótno, 50 x 70 cm

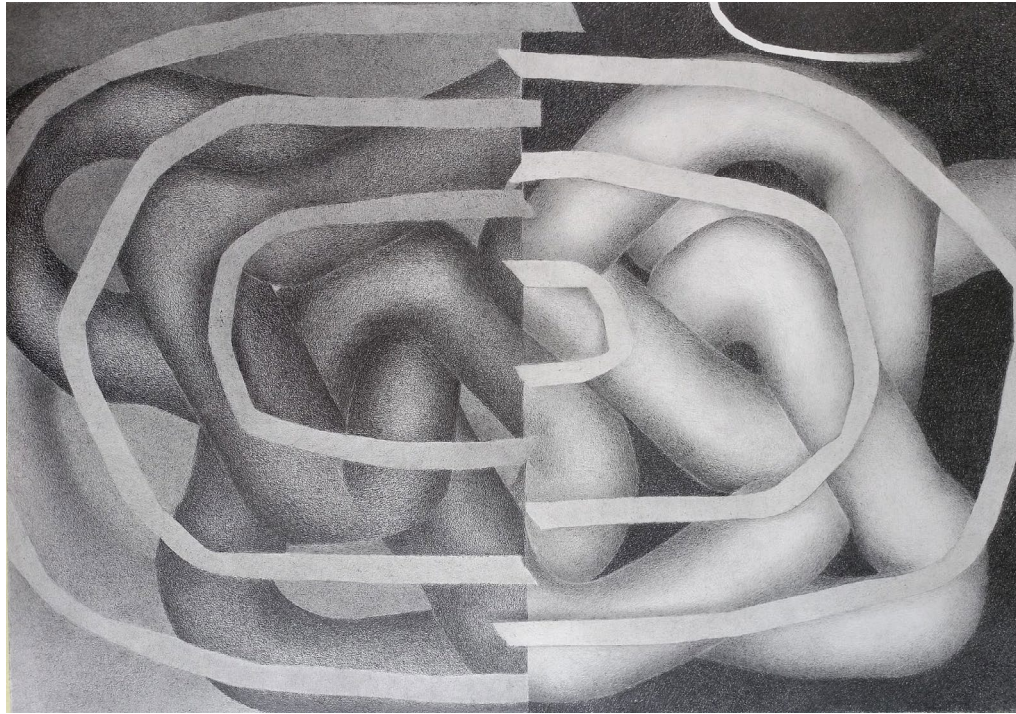
Urodzony w 1976 r. w Cieszynie. Absolwent Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. Dyplom uzyskał w 2004 r. w pracowni prof. Stanisława Kortyki. Przez ponad dwadzieścia lat uczestniczył w kilkudziesięciu wystawach malarstwa i jest autorem kilku wystaw indywidualnych. Jest również laureatem ponad 30 nagród i wyróżnień w konkursach malarskich i rysunkowych. Jego twórczość wykracza poza zwykłe naśladowanie rzeczywistości, zachęcając do głębszej refleksji nad otaczającą nas rzeczywistością. Perfekcyjnie wykonane obrazy zadziwiają sprawnością techniczną, sprawiając wrażenie metafizycznych kompozycji. Dzieła Daniela Krysty znajdują się w kolekcjach publicznych (m.in. Muzeum Narodowe w Gdańsku, Galeria Bielska BWA) oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą. Mieszka i pracuje we Wrocławiu.

Piotr Kukla

„Waiting for the signal”, 2026, technika mieszana, asamblaż, płótno, 82 x 62 cm

Tarnowianin, rocznik 1964. Absolwent Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych, studia na Akademii Pedagogicznej w Krakowie, Instytut Sztuki, dyplom z rzeźby pod kierunkiem prof. Janiny Jeleńskiej-Papp w roku 1989. Od ukończenia studiów czynnie zajmuje się twórczością oraz działalnością związaną z różnymi aspektami sztuk wizualnych. W latach dziewięćdziesiątych wypracował własną formułę wypowiedzi artystycznej tworząc tak zwane „obiekty sztukopodobne”. Od 1997 roku pracuje w tarnowskim Biurze Wystaw Artystycznych jako kierownik Działu Organizacji Wystaw. Obok pracy merytorycznej zajmuje się działalnością kuratorską oraz aranżacją i realizacją techniczną wystaw sztuki współczesnej. Jego twórczość jest trudna do zdefiniowania, albowiem działa pod wieloma pseudonimami artystycznymi w krańcowo różnych dziedzinach.

Dorota Kulicka

„Pół todzi płynie dalej IV”, 2024, ołówek na papierze, 100 x 70 cm

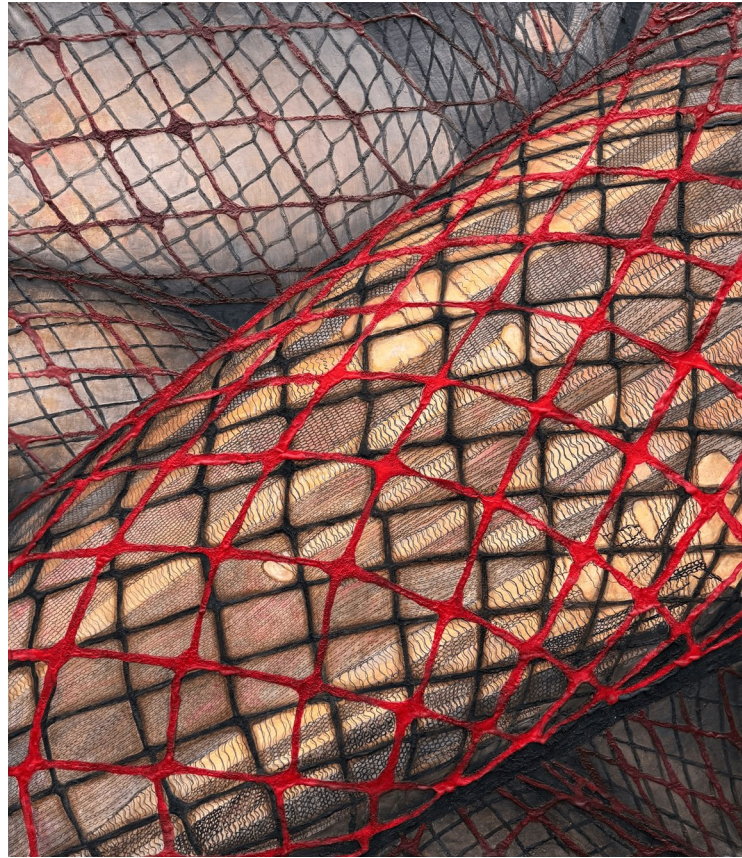
Absolwentka Wydziału Artystycznego UMCS w Lublinie (2012) oraz członkini ZPAP, od kilkunastu lat aktywnie tworząca w obszarze malarstwa i rysunku. Laureatka wielu nagród, m.in. I miejsca w konkursie „Zapachy życia” w Rybniku-Boguszowicach, II nagrody w XIII Ogólnopolskim Biennale Twórczości Plastycznej Nauczycieli w Zamościu oraz wyróżnienia na V Międzynarodowym Biennale Obrazu Quadro-Art w Łodzi. Jej dorobek uzupełniają wyróżnienia regionalne i ogólnopolskie, w tym Nagroda Marszałka Województwa Lubelskiego, III nagroda w kategorii malarstwa na XVI Biennale Nauczycieli oraz Nagroda Rektora UMCS na 8. Międzynarodowym Konkursie na Rysunek im. M. E. Andriollego w Natęczowie.

Justyna Kurek

„Bez tytułu”, 2024, olej, płótno, 120 x 150 cm

Absolwentka Wydziału Malarstwa katowickiej ASP, dyplom obroniła w 2024 roku. Pracuje głównie w technice olejnej, która pozwala jej budować napięcie i tworzyć melancholijną atmosferę bliskości. Jej twórczość balansuje między realizmem a symbolizmem, a intymna codzienność przenika się z tym, co ukryte, intuicyjne i zapisane ponad nami. Inspiruje ją człowiek, jego emocje i wewnętrzne światy, a także to, co pozostaje nieuchwytnie i trudne do nazwania. W obrazach porządkuje trudne stany emocjonalne, szukając struktur dających ukojenie w przebudzonym świecie. Tworzy osobiste mapy i wewnętrzne konstelacje, które stają się odzwierciedleniem osobistego zapisu przeznaczenia. Rozpad anatomii i zacieranie rysów twarzy stają się zapisem utraty tożsamości pod naporem przeciążonej rzeczywistości.

Wiktor Kurpiewski

„Ekspozycja intymna”, 2026, technika własna: akryl, olej, płótno, klej, autorska masa strukturalna, 140 x 120 cm

Urodzony w 1999 roku. Artysta wizualny, absolwent malarstwa na Wydziale Artystycznym UMCS w Lublinie. Pracuje z malarstwem, rzeźbą, instalacją i obiektem. Jego praktyka wyrasta z osobistych doświadczeń i potrzeby rozpoznawania tego, co trudno nazwać wprost. Interesują go cielesność, pamięć oraz napięcie między trwaniem a rozpadem. Łączy materiały organiczne i nietrwale z syntetycznymi, podejmując próby utrwalania tego, co z natury podlega zmianie i zanikowi. Człowieka traktuje nie tyle jako przedstawianą postać, ile jako organizm, materię i nośnik doświadczeń. W jego pracach poważne i niepokojące treści spotykają się z ironią, absurdem i dystansem. Tworzy również tyflografiki, przekładając sztukę wizualną na doświadczenie dotykowe.

Robert Kuta

„Plują na mnie”, 2026, akryl, papier, 140 x 110 cm

Urodzony w 1988 roku w Tarnowie. Artysta wizualny, malarz, rysownik oraz projektant, absolwent Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie oraz École Supérieure des Arts et des Industries Graphiques w Paryżu. W swojej praktyce swobodnie łączy malarstwo, rysunek, modę i obiekt, konsekwentnie przekraczając granice między sztuką a projektowaniem. Jego twórczość cechują ekspresyjny gest, intensywny kolor, eksperyment z materiałem i zainteresowanie upcyklingiem. Jest twórcą marki KUTA HOUSE - autorskiego konceptu łączącego sztukę i modę. Prezentował prace na wystawach w Polsce i za granicą, m.in. w Barcelonie, Tokio i Berlinie. Jego prace znajdują się m.in. w kolekcjach Muzeum Narodowego w Krakowie oraz Muzeum Fryderyka Chopina w Warszawie. Mieszka i pracuje w Warszawie. Jest laureatem konkursów i stypendiów z obszaru sztuki oraz designu.

Magdalena Laskowska

„Spotkania”, 2026, akryl, płótno, 65 x 81 cm

Laureatka I Nagrody Ministra Kultury w konkursie Promocje 2011 (Legnica) i wyróżnienia Potok Sztuki 2016 (Sopot). Finalistka m.in., kilkakrotnie: Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego (Szczecin), Bielskiej Jesieni (Bielsko-Biała), Konkursu Malarskiego im. L. Wyczółkowskiego (Bydgoszcz), Triennale Małych Form Malarskich (Toruń); finalistka I Biennale Malarstwa Lubelska Wiosna oraz VI Triennale Polskiego Malarstwa Współczesnego w Rzeszowie. Dyplom w pracowni prof. Stanisława Bąka na warszawskiej ASP. Uczestniczka powyżej 20 wystaw zbiorowych oraz 8 indywidualnych. Uczestniczka Warszawskich Targów Sztuki, i Targów Affordable Art Fair w Nowym Jorku, Bridgehampton, Hamburgu, Singapurze, Hong Kongu, Londynie (2019-26). Prace m.in. w kolekcjach Muzeum Narodowego w Gdańsku Oddział Sztuki Nowoczesnej i Legnickiej Galerii Sztuki.

Gaya Lastovjak

„Szum”, 2026, technika autorska: papier-mâché, wycinki z gazet, druty, płótno, farba olejna, 90 x 90 x 20 cm

Tworzy trójwymiarowe obrazy w autorskiej technice mieszanej, łącząc papier-mâché, płótno i farby olejne z różnymi mediami. Główne narzędzie wyrazu stanowi mowa ciała, niosąca potężny ładunek emocjonalny związany z empatią, walką, wyzwaniem cywilizacyjnym oraz egzystencjalnym lękiem. Uczestniczka ponad 60 wystaw, w tym XIV Biennale we Florencji, Targów Sztuki w Monako, Rome Art Week. Jej dzieła publikowano w mediach branżowych, trafiając na okładki nowojorskiego „The Woven Tale Press”, indyjskiego „Art Sloth” i amerykańskiego akademickiego czasopisma „Fugue”. Od 2021 roku zdobyła 45 międzynarodowych nagród i nominacji. Prace artystki znajdują się w światowych kolekcjach prywatnych, m.in. w USA, Szwajcarii i Zjednoczonych Emiratach Arabskich. W 2025 roku została włączona do bazy danych Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku.

Teresa Legierska

„Przestrzeń wzajemnego wsparcia”, 2026, olej, płótno, 170 x 200 cm

Urodziła się w 1992 roku, pochodzi z Koniakowa. W 2018 roku z wyróżnieniem ukończyła Malarstwo na Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach. Dzieciństwo ukształtowało jej wrażliwość i dało perspektywę, z której czerpie do dziś. Wierzy, że to, skąd pochodzimy, wpływa na nas tak istotnie, iż staje się naszym pierwszym i najbardziej naturalnym językiem wypowiedzi. Postać dziecka to filtr, przez który w malarstwie przepuszcza swoje dorosłe przeżycia i emocje. Czasem jej prace mogą wydawać się melancholijne, a nawet niepokojące, jednak nigdy nie widać na nich bezpośredniego zagrożenia, absolutnego smutku czy goryczy. Obrazy mówią o głębokim pragnieniu bezpieczeństwa i miłości, o marzeniach, przyjaźni czy wdzięczności. Porusza również temat upływającego czasu. Są to treści uniwersalne, dzięki czemu każdy może odnaleźć w nich część siebie.

Agnieszka Lisiak „Skórka”

„Serca sacrum / profanum”, 2026, rzeźba ceramiczna, wypał raku, 28 x 15 cm x 2

Absolwentka UAM w Poznaniu oraz ASP we Wrocławiu, rzeźbiarka, ceramiczka, projektantka i pedagog, prowadząca autorską Pracownię i Galerię UNIKAT w Ostrowie Wielkopolskim. Należy do ZPAP oraz Wielkopolskiego Związku Artystów Rzeźbiarzy. Jest autorką licznych pomników i realizacji w kraju i za granicą, takich jak pomnik Jana Mertki w Przygodzicach czy żurawie w niemieckim Nordhausen, a także prestiżowych statuetek, w tym Grand Prix „KOMEDA”. Jej dorobek uhonorowano wieloma wyróżnieniami, m.in. nagrodami prezydentów miast, „Laurami Kultury” oraz tytułem „Osobowości Roku”.

Anna Literacka

„Więzy”, 2026, rzeźba ceramiczna, wypał copper matte raku, glina, nici, drut
43 x 45 x 12 cm

Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi (Wydział Tkaniny i Ubioru). Tworzy rzeźby ceramiczne, często łącząc ceramikę z niciami i elementami metalowymi. W swojej praktyce wykorzystuje zarówno tradycyjne techniki ceramiczne, jak i alternatywne metody wypału. Ich nieprzewidywalność sprawia, że sam proces tworzenia staje się dla niej równie istotny jak gotowa forma. W swojej twórczości koncentruje się na egzystencjalnych i emocjonalnych wymiarach ludzkiego istnienia. Bada zagadnienia tożsamości, emocji i transformacji. Poprzez zestawianie materiałów o odmiennych właściwościach buduje metafory współczesnego doświadczenia i kondycji człowieka. Od 2018 roku uczestniczy w wypałach raku i plenerach ceramicznych m.in. Międzynarodowym Plenerze Rzeźbiarsko-Ceramicznym w Bolestawcu (2025) oraz wystawach zbiorowych.

Dorota Maroń

„Bez tytułu I”, 2026, sitodruk, papier, 9 x 12 cm

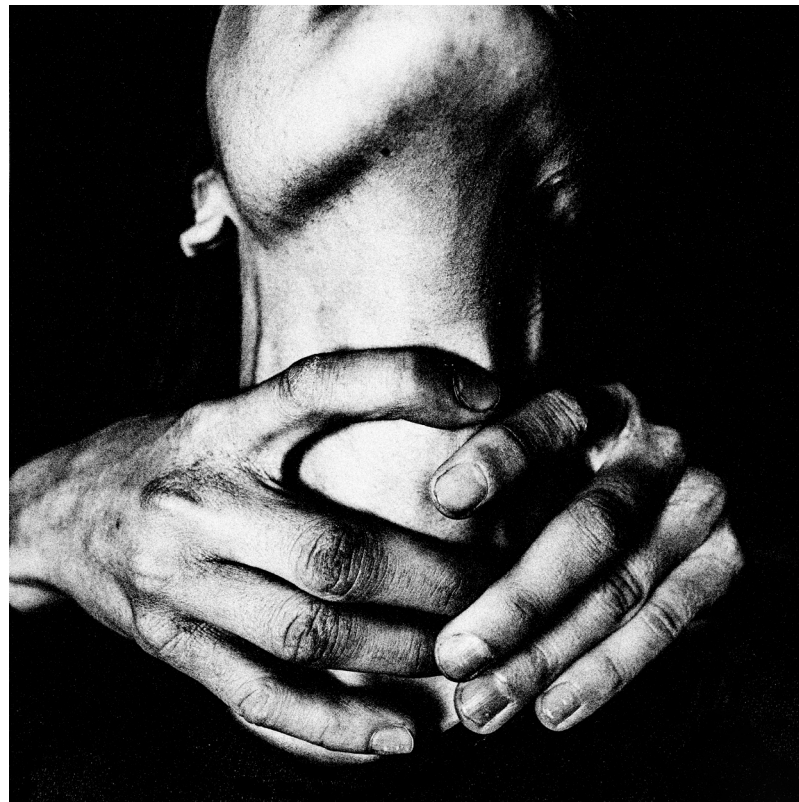
Artystka wizualna, absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. W 2009 roku uzyskała dyplom w Pracowni Sitodruku pod kierunkiem prof. Andrzeja Smoczyńskiego oraz w Pracowni Fotografii prowadzonej przez prof. Leokadię Bartoszkę, dr. hab. Artura Chrzanowskiego, prof. ASP. W latach 2012–2015 założyła i prowadziła Pracownię Sitodruku BLOT w Łodzi, w której zajmowała się tworzeniem unikatowych zdobień tkanin. Od 2022 roku pracuje jako wykładowczyni w Instytucie Edukacji Artystycznej Akademii Pedagogiki Specjalnej w Warszawie. W 2023 roku została rezydentką Pracowni Wschodniej w Warszawie, gdzie w ramach Departamentu Sitodruku rozwija swoją praktykę artystyczną, koncentrując się na możliwościach i potencjale techniki sitodruku.

Ewa Martyniszyn

„Alfabet emocji”, 2024, fotografia, 21 x 29,7 cm

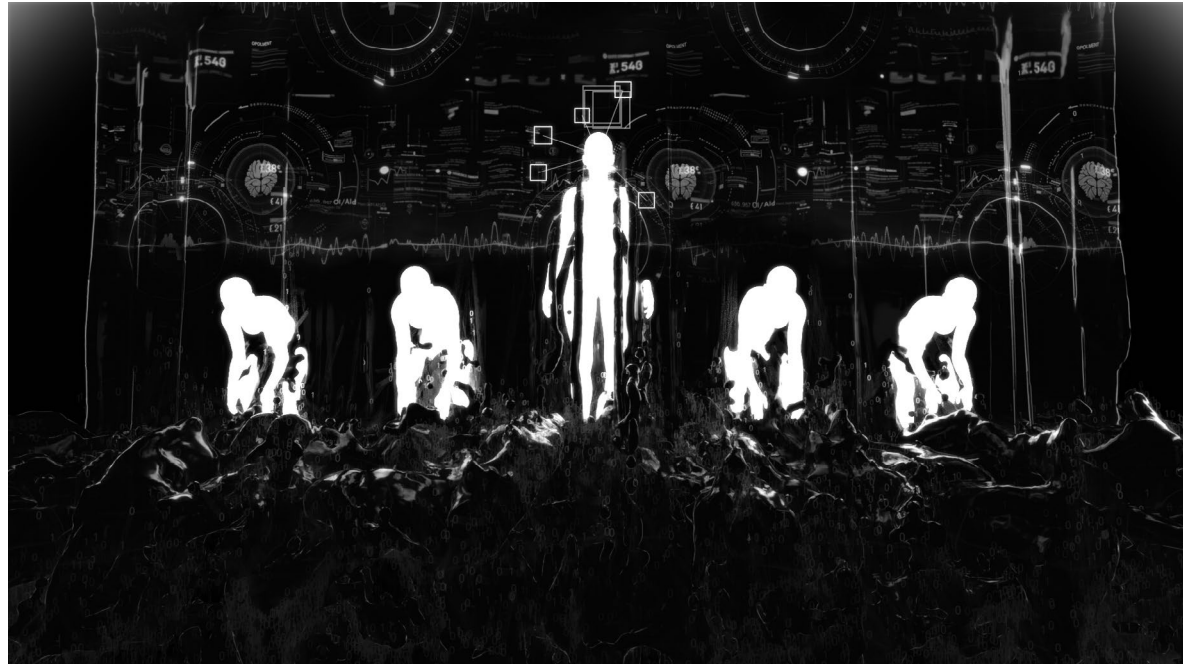
Prowadzi Pracownię Fotografii w Katedrze Sztuki Mediów ASP im. E. Gepperta we Wrocławiu, gdzie pracuje na stanowisku adiunkta. W 2018 roku uzyskała stopień doktora w zakresie sztuk filmowych (fotografii) w PWSFTViT w Łodzi. Jest absolwentką Wydziału Komunikacji Multimedialnej ASP w Poznaniu (studia w latach 1998–2004) ze specjalnością fotografia (dyplomy z wyróżnieniem). Od 2005 roku jest członkinią ZPAF. Od 2019 roku prowadzi galerię Łącznik na Wydziale Matematyki i Informatyki UWr. Brała udział w licznych wystawach w kraju i za granicą. Jest autorką publikacji w książkach oraz czasopismach poświęconych fotografii i sztuce, a także redaktorką katalogów i autorką tekstów kuratorskich. Jako badaczka zajmuje się kolekcjonowaniem i popularyzacją monideł. W centrum jej zainteresowań twórczych znajduje się człowiek.

Paulina Michałek

„Psychosomatyczne gardło”, 2026, fotografia cyfrowa, 20 x 30 cm

Urodzona w 1993 roku. Prezeska Tarnowskiego Towarzystwa Fotograficznego, członkini Polish Women Photographers i nauczycielka w Pracowni Fotograficznej Tarnowskiego Centrum Kultury. Jurorka konkursów fotograficznych, absolwentka Akademii Fotografii „Fotografika” oraz Studium Sztuki w klasie MASTERCLASS Fotografii. Organizatorka warsztatów oraz współautorka cykli „Będę fotografem” i „FotoSzlachta”, a także pomysłodawczyni Ogólnopolskiej Fotojazdy TTF. Współpracuje m.in. z Fundacją Kromka Chleba i Hospicjum VIA SPEI. Laureatka wielu konkursów międzynarodowych pod patronatem FIAP, uhonorowana tytułami AFIAP i EFIAP. Zdobywczyni ponad 40 międzynarodowych nagród, w tym Złotego Medalu FIAP. Autorka wystaw indywidualnych i uczestniczka wystaw zbiorowych; jej prace prezentowano na niemal wszystkich kontynentach.

Barnaba Mikułowski i Paweł Hendrich

„Tenebrilis”, 2025, animacja 3D (plik audio-video), Full HD (1920 x 1080), 4 min. 30 sek.

Barnaba Mikułowski (Vaticinator) to wrocławski artysta cyfrowy, grafik 3D i badacz nowych technologii, łączący edukację z ASP z doświadczeniem w grach wideo (współzałożyciel HackerSpace Wrocław). Używa grafiki 3D, interaktywnych instalacji i AI, prezentując prace na ponad 80 wystawach globalnie. Paweł Hendrich, urodzony w 1979 roku we Wrocławiu, to kompozytor kształcony w Akademii Muzycznej we Wrocławiu i Hochschule für Musik w Kolonii. Jego utwory zamawiały wiodące instytucje, m.in. Warszawska Jesień, Filharmonia Narodowa, NOSPR czy Ensemble Modern.

Magdalena Miłoś

„Dzień i noc, fauna i flora 2”, 2026, Tempera, płótno, 180 x 170 cm

Polska artystka, urodzona 24 czerwca 1976 r. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie: Wydziału Malarstwa, Wydziału Rzeźby, Studiów Podyplomowych na Katedrze Scenografii. Dyplom z wyróżnieniem z malarstwa pod kierunkiem prof. Leszka Misiaka i aneks z ceramiki pod kierunkiem prof. Czesława Dźwigaja w 2001 r., dyplom z wyróżnieniem ze scenografii pod kierunkiem Krystyny Zachwatowicz-Wajdy w 2005 r. Ważniejsze nagrody i wyróżnienia: Stypendium do Paryża prof. Jana Szancenbacha, Nagrody w konkursie „Sacrum w Sztuce”, Grand Prix VIII Salonu BWA Tarnów, Wyróżnienie X salonu BWA Tarnów. Wybrane wystawy zbiorowe: Wadowice i Warszawa (2001), Kraków (2005, 2007), Przemyśl (2008, 2017), Tarnów (2020, 2021, 2023, 2024, 2025), Międzynarodowe Biennale Miniatury (2022, 2023, 2024, 2025), Tarnów BWA 2026, Wawel 2025.

Maja Natkaniec

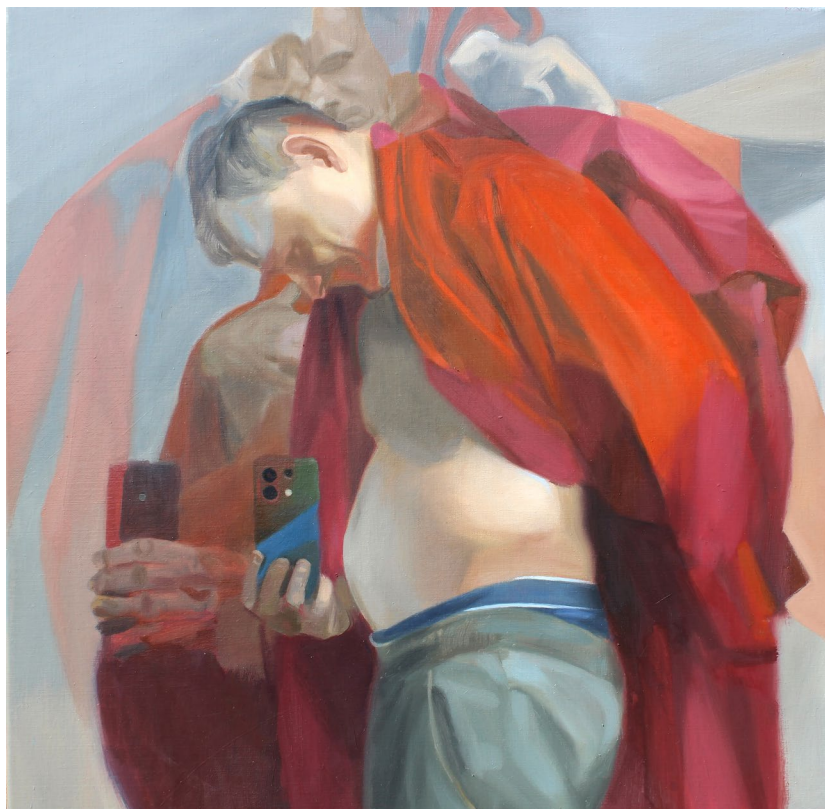
„Dziewczęć”, 2026, olej, 20 x 30,5 x 12 cm

Absolwentka Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Tarnowie, obecnie studentka drugiego roku malarstwa na krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. Głównym filarem jej twórczości jest malarstwo, ponadto posługuje się również ceramiką oraz ilustracją. W swojej praktyce malarskiej wykorzystuje technikę en grisaille, która stanowi dla niej ważny element procesu twórczego.

Le Mai Nguyen-Zaniewska

„Obecność”, 2026, technika mieszana, 90 x 60 cm

Artystka wizualna urodzona w 1985 roku w Hanoi. Ukończyła Wydział Grafiki warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. W swojej twórczości skupia się na kondycji ludzkiej, tworząc opowieści rozpięte między intymnymi przemyśleniami a globalną dyskusją o współczesnym świecie. Poprzez swoje prace dotyka tematów samotności, tożsamości oraz relacji jednostki z pędzącym i pełnym bodźców otoczeniem. Przekłada osobiste obserwacje na uniwersalny język wizualny, zapraszając widza do intymnego dialogu. Wyróżniona w Grand Prix Młodej Grafiki Polskiej w 2025 r., jest finalistką krajowych i zagranicznych przeglądów artystycznych.

Rafał Nijak

„Ecce homo – Offline”, 2026, olej, płótno, 80 x 80 cm

Artysta malarz i konserwator dzieł sztuki, związany z Akademią Sztuk Pięknych w Warszawie. W swojej twórczości koncentruje się na człowieku – jego obecności, pamięci, samotności i relacji z rzeczywistością. Łączy refleksję nad kondycją współczesnego człowieka z zainteresowaniem materialnością dzieła, traktując obraz jako zapis czasu, przeżycia i ludzkiej obecności. Konserwatorskie spojrzenie pozwala mu dostrzegać w obrazie nie tylko formę, lecz także materialny ślad czasu, pamięci i przemijania. W cyklu „Ecce Homo” podejmuje dialog z tradycją ukazywania ludzkiej postaci, konfrontując ją z doświadczeniem współczesności. „Ecce Homo – OFFLINE” staje się próbą odzyskania bezpośredniej obecności – powrotu od ekranu do człowieka, od obrazu zapośredniczonego do spotkania, od ciągłego przepływu do zatrzymania.

Paweł Nocun

„Maria, Elżbieta i Naomi”, 2024/2025, olej, płyta, 116 x 89 cm

Urodzony w 1971 r. w Warszawie. Absolwent Wydziału Malarstwa, Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (1999 r. - z wyróżnieniem). Tam też obronił doktorat. Pracuje na macierzystym Wydziale na stanowisku adiunkta. Ostatnio pokazywał swoje prace między innymi na wystawach indywidualnych w Instytucie Polskim w Bratysławie, w Galerii Marszałkowska 18 w Warszawie, oraz wystawach zbiorowych w Galerii Nowa Scena UAP w Poznaniu i Tiger Strikes Asteroid w Los Angeles. Rozwija swoją praktykę głównie w obszarze malarstwa olejnego. W wyborze motywów i w inspiracjach czerpie z własnych doświadczeń, a także ze współczesnej oraz historycznej kultury wizualnej. Zawsze zadziwia go niezwykła natura człowieka, w której dobro przegląda się w złu, a okropność stoi w jednym szeregu z pięknem. www.nocun.pl

Sara Nowacka

„Ewa”, 2026, obraz (akryl, tusz akrylowy i flashe na washpapie), 150 x 100 cm

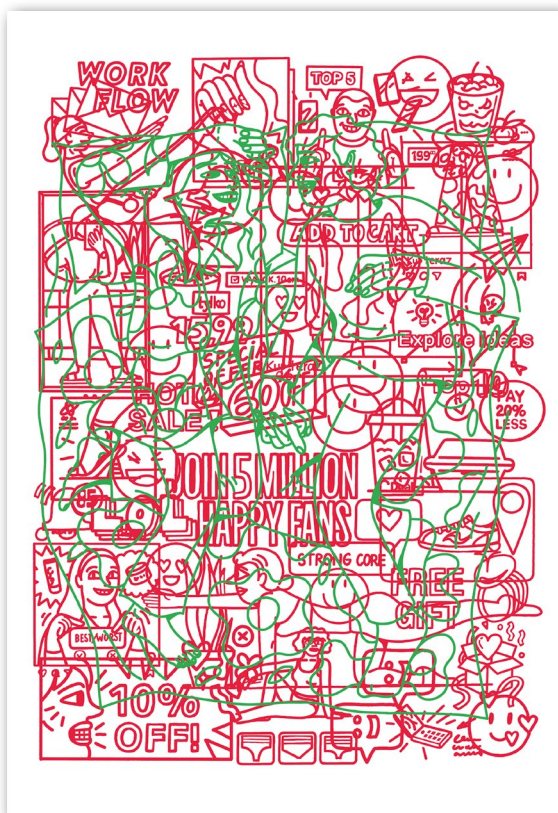
Studiuje malarstwo na V roku Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, w pracowni prof. Normana Smużniaka. Pochodzę z Ziębic na Przedgórzu Sudeckim, a obecnie mieszkam i tworzę we Wrocławiu. Interesują mnie mity, sny, duchowość i psychologia, szczególnie miejsce kobiety w micie oraz postaci przekraczające granice rzeczywistości. Wychowałam się w religijnej rodzinie; dziś miejsce religii zajęło malarstwo, które traktuję jako przestrzeń poszukiwania tego, co pierwotne, wspólne i sakralne. Inspirują mnie lektury m.in. Junga, Campbella, Eliade i Clarissy Pinkoli Estés. Maluję akrylem, tuszem i farbami winylowymi na nietypowych podłożach, m.in. washpapie i Tyveku.

Paweł Nowakowski

„Ogród marzeń - tryptyk”, 2024-2026, papier, kredka, ołówek, piórko, 30 x 42 cm

Absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Łodzi (dyplom w 1987 roku) oraz stypendysta Ministra Kultury i Sztuki, który od 1989 roku łączy twórczość z pracą dydaktyczną w łódzkich liceach plastycznych. Tworzy w obszarze rysunku, malarstwa, reżyserii, scenografii i multimediiów. Prezentuje swoje prace na prestiżowych wystawach, takich jak Triennale Polskiego Rysunku Współczesnego w Lubaczowie (2026). Jest laureatem licznych wyróżnień, m.in. nominacji na Biennale Rysunku w Toruniu (2026) oraz nagród w Katowicach, Gronowie Górnym i Toronto. Jego prace znajdują się w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Kinga Offert

„OFFline from time to time / Ania”, 2024-2026, wydruk pigmentowy na papierze bawełnianym, filtr z czerwonej pleksi, 49 x 69 cm

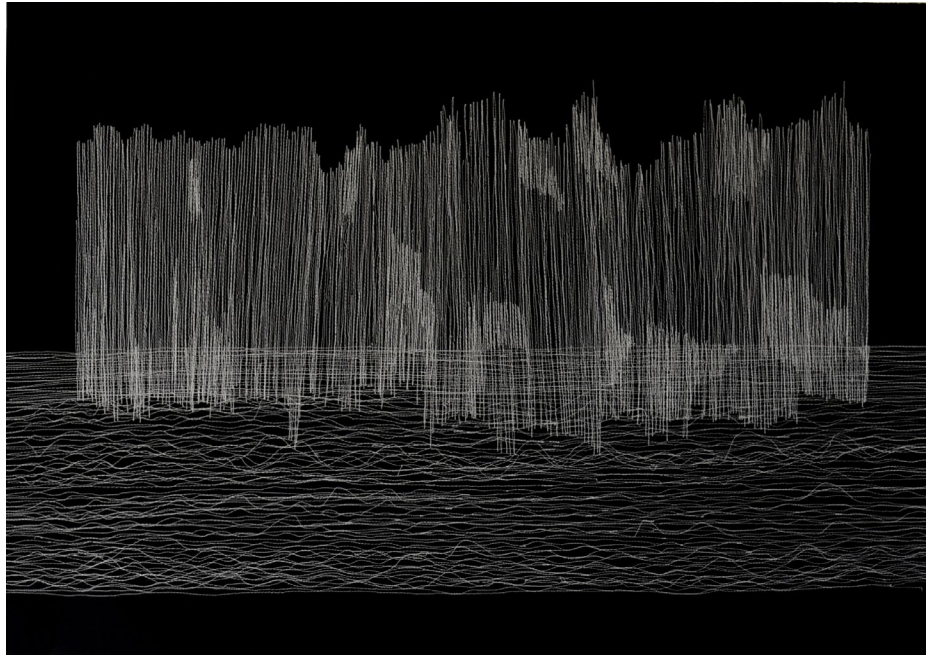
Artystka wizualna i ilustratorka mieszkająca w Poznaniu. Absolwentka Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu. Podstawą jej praktyki jest rysunek, który wykorzystuje w projektach autorskich, realizacjach site-specific i działaniach w przestrzeni publicznej. Interesuje ją codzienność, relacje międzyludzkie oraz wpływ współczesnej kultury i technologii na nasze życie. Punktem wyjścia do jej prac często są obserwacje, rozmowy i historie innych osób. Tworzy zarówno kameralne prace, jak i realizacje związane z konkretnym miejscem i jego odbiorcami. Jej autorskie projekty „OFFline from time to time” i „It's only a game” były prezentowane na Łódź Design Festival.

Mateusz Otręba

„Zjadacz interfejsów”, 2025, mieszana - rysunek na grafice, 55 x 75 cm

Urodził się w 1971 roku w Krakowie. W latach 1990–1995 studiował na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Obecnie prowadzi Pracownię Rysunku dla I roku oraz pełni funkcję prodziekana WG. Jego twórczość obejmuje szeroki zakres dziedzin, takich jak grafika artystyczna, rysunek, malarstwo, grafika projektowa i plakat. Od lat bierze udział w wystawach grafiki i rysunku zarówno w kraju, jak i za granicą. Zrealizował kilka wystaw indywidualnych, a jego twórczość została doceniona wieloma nagrodami, w tym Nagrodą III stopnia Rektora ASP w Krakowie w 2003 i 2009 roku, a także wyróżnieniami na wydarzeniach takich jak V Konfrontacje Sztuki w Warszawie 2016 czy IX Triennale Polskiego Rysunku Współczesnego w Lubaczowie w 2017. W 2018 roku zdobył wyróżnienie na 6. Międzynarodowym Konkursie na Rysunek im. Andriollego w Nałęczowie, a w 2021 roku otrzymał kolejne wyróżnienia na tym samym konkursie oraz na II Ogólnopolskim Biennale Rysunku – Czas Ruch Przestrzeń w Włocławku. Jest także laureatem (wyróżnienie) konkursu Szkic ma moc w Legnicy. Ponadto był 5 razy członkiem i dwukrotnie przewodniczącym Międzynarodowego Biennale Grafiki w Erewaniu, Armenia.

Piotr Pandyra

„Interferencja IV”, 2026, szycie maszyną ścięciem prostym, papier washpapa, 90 x 103 cm

W latach 2003–2009 studiował edukację artystyczną w zakresie sztuk plastycznych na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie. W roku 2020 obronił pracę doktorską w macierzystej uczelni. Swoje prace prezentował na wystawach krajowych i międzynarodowych, otrzymując nagrody i wyróżnienia. W 2018 roku otrzymał Nagrodę France Patchwork podczas 10th International Artextures, Exposition d'Art textile Contemporain we Francji, oraz Nagrodę im. prof. Ireny Huml podczas 10. Międzynarodowego Biennale Artystycznej Tkaniny Lnianej „Z krosna do Krosna” w Krośnie. W roku 2020 otrzymał Stypendium Twórcze Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W 2026 roku został laureatem Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Barbara Pawełczak-Klara

„Odbierz”, 2026, akryl, płótno, 100 x 80 cm

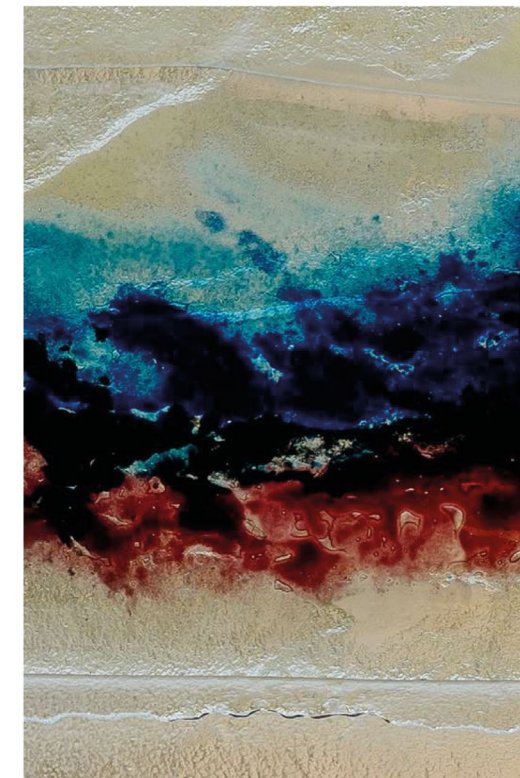
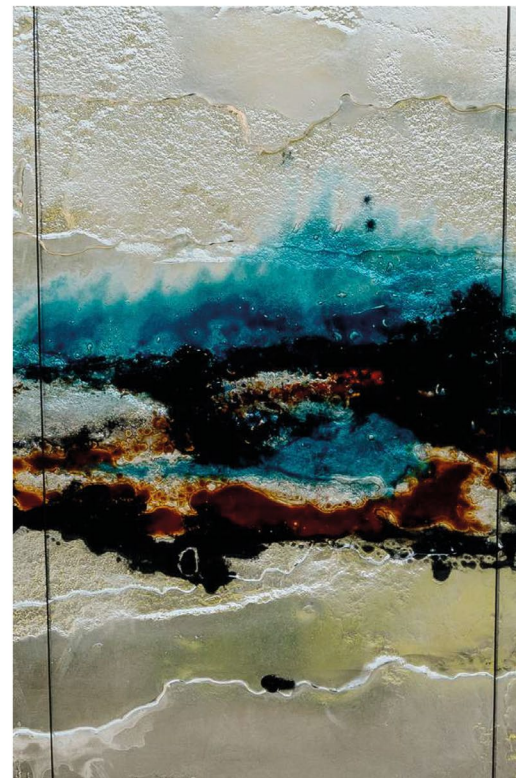
Urodzona w 1974 roku. Ukończyła Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu (1994) oraz Wydział Artystyczny UMCS w Lublinie, gdzie w 2000 roku uzyskała dyplom z grafiki w pracowni prof. Artura Popka. W 2008 roku ukończyła studia podyplomowe z projektowania wnętrz i wzornictwa na Uniwersytecie Śląskim w Gliwicach. Członkini Grupy 2000 i STKP w Mielcu. Autorka wystaw indywidualnych w Krakowie (2006) i Mielcu (2013, 2025). Uczestniczka wystaw zbiorowych. W 2005 roku jej praca została zakwalifikowana do wystawy pokonkursowej „Tarnowskie Klimaty – Akty–Akty” organizowanej przez BWA Galerię Miejską w Tarnowie. Po okresie związania z projektowaniem wnętrz powróciła do malarstwa, które obecnie stanowi istotny obszar jej wypowiedzi artystycznej. W swojej twórczości podejmuje zagadnienia obecności i nieobecności oraz relacji człowieka z przestrzenią.

Anna Pawlak

„Bliskość”, 2026, akryl, płótno, 100 x 80 cm

Magistra sztuki, malarka, rysownicza i pedagoga. Absolwentka Edukacji artystycznej w zakresie sztuk plastycznych na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie. Obecnie kontynuuje edukację na II roku studiów podyplomowych na kierunku Malarstwo w ASP im. Jana Matejki w Krakowie. Jest członkinią Związku Artystów Plastyków (Oddział Mazowiecki) oraz nauczycielką plastyki i techniki. W twórczości skupia się na ludzkiej twarzy, emocjach i relacjach, eksperymentując z formą oraz kolorem. Autorka wystawy indywidualnej „Oblicza i emocje” (Galeria Sztuki Ratusz w Legionowie, 2025). Uczestniczyła w licznych ekspozycjach zbiorowych, m.in. z ZAP: „Świeżo malowane” (Terminal Kultury Goctaw, 2025), „Nowi w Oddziale” (Elektrownia Powiśle, 2026), „W dobrym świetle” (Muzeum Gazowni Warszawskiej, 2026) czy „Obraz Roku” (Muzeum Regionalne w Rogoźnie, 2026).

Justyna Permus-Sałańska

„Horyzont II”, 2025, szkło artystyczne/fusing, dyptyk 70 x 40 cm, całość 70 x 80 cm

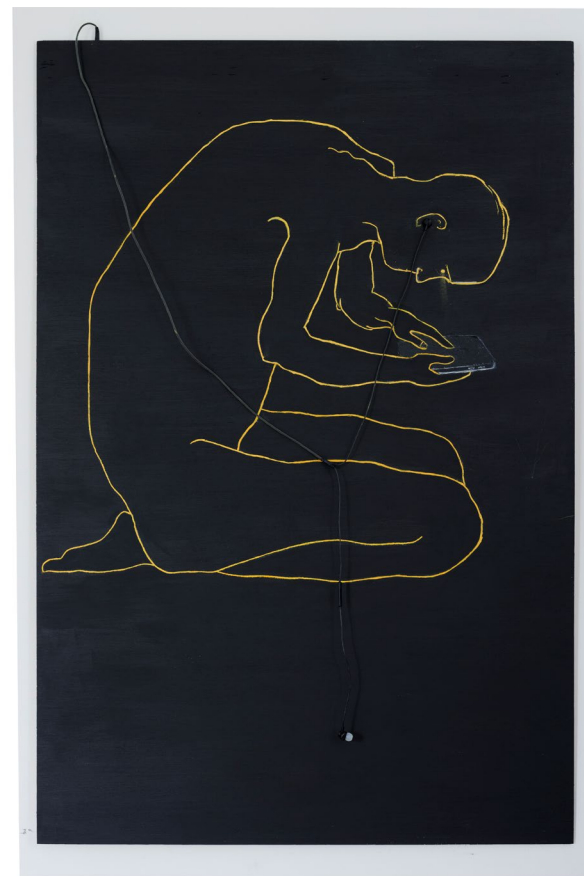
Artystka wizualna i edukatorka. Ukończyła Edukację artystyczną w zakresie sztuk plastycznych oraz Malarstwo na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, w specjalności witraż i szkło artystyczne. Od kilku lat w swojej praktyce podejmuje temat wpływu technologii na współczesnego człowieka. Obserwacja przeciążenia cyfrowego, trudności z koncentracją i oddalania się od bezpośredniego doświadczania świata stała się impulsem do jej poszukiwań twórczych. W pracach wykorzystuje szkło artystyczne (fusing) oraz malarstwo olejne. Powraca do motywów natury, krajobrazu i relacji człowieka z otoczeniem, poszukując przestrzeni wyciszenia, uważności i równowagi wobec nadmiaru bodźców oraz nieustannej obecności technologii.

Agata Perzyńska

„Boketto”, 2026, Grafika – sucha igła, 40 x 40 cm

Graficzka i historyczka sztuki, tworząca pod pseudonimem @agatagrafikuje. Jest laureatką wielu ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów graficznych. W 2023 roku zdobyła Excellence Prize podczas Awagami International Miniature Print Exhibition w Japonii, w 2022 roku zajęła drugie miejsce na International Ex Libris Exhibition w Skopje, a w 2024 roku otrzymała wyróżnienie na 2 Mini Print International w Hiszpanii. Została również wyróżniona podczas 14th International Graphic Arts Biennale IMPORT/EXPORT w Poznaniu. Przez sześć lat prowadziła autorskie warsztaty graficzne dla osób z niepełnosprawnościami, podczas których eksperymentowała z techniką monotypii oraz prostymi formami ekspresji graficznej.

Barbara Piękoś

„Cisza w słuchawce”, 2026, technika mieszana (farby olejne, akryl) / sklejka, słuchawki do telefonu, 122 x 80 cm

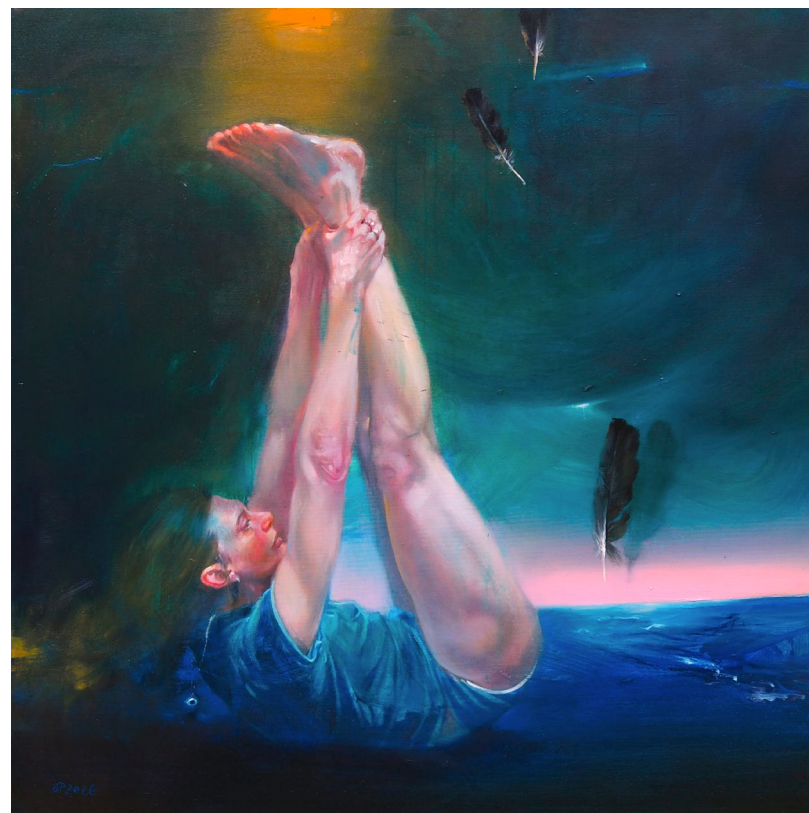
Urodziła się 18 czerwca 1993 roku w Nowym Sączu. Wraz ze swoimi rodzicami oraz trzema siostrami mieszkała w małym drewnianym domku w pięknej wsi Podolu-Górowej. Lata dzieciństwa spędzała wśród drzew i skał. Wsparcie, jakie otrzymała od swoich rodziców sprawiły, że mogła uczyć się w Liceum Plastycznym, a w późniejszych latach spełnić marzenie o Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie. W 2020 roku ukończyła studia będąc na wydziale malarstwa w pracowni Janusza Matuszewskiego. Na swoim koncie ma wystawy zbiorowe i indywidualne. Ostatnia miała miejsce w Galerii Sztuki SOKÓŁ FOYER i nosiła tytuł „Kolor serca”.

Emilka Pitucha

„Dyspersje światła II”, 2026, rysunek na papierze, 50 x 50 cm

Artystka, rysowniczka. Absolwentka Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, dyplom z grafiki. Należy do ZPAP. Laureatka konkursów: Grand Prix 8. Międzynarodowego Konkursu na Rysunek im. M.E. Andriollego w Natęczowie; dwukrotnie Grand Prix III Ogólnopolskiego Biennale Rysunku „Czas – Ruch – Przestrzeń”; II nagroda XI Triennale Polskiego Rysunku Współczesnego w Lubaczowie; wyróżnienie X Triennale Polskiego Rysunku Współczesnego w Lubaczowie. Grand Prix 8th International Drawing Biennale w Melbourne. Rysunki Emilii Pituchy opierają się na precyzyjnej, wielokrotnie powtarzanej kresce, subtelnych przejściach walorowych, kontrastem między czernią i światłem. Geometryczne i organiczne struktury stają się punktem wyjścia do refleksji nad przestrzenią i niejednoznacznością rzeczywistości.

Barbara Porczyńska

„Boja czyli instrukcja z kotysania”, 2026, olej, płótno, 100 x 100 cm

Artystka wizualna, malarka i pisarka. W swojej twórczości łączy doświadczenie codzienności z refleksją nad kobiecością i rolą artystki. Adiunkt w katedrze Malarstwa Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego. W 2024 z wyróżnieniem obroniła doktorat „MaMalarka. Pomiędzy codziennością a sztuką” pod kierunkiem prof. Jadwigi Sawickiej. Finalistka międzynarodowych wystaw, np. RBSA Portrait Prize 2026 (UK), laureatka wielu nagród m.in. FIGURATIVAS 2023 (Barcelona) i London Art Biennale 2021. Autorka książki „Za-piski MaMalarki 2019-2022”; na motywach jej twórczości powstał nagradzany film „MAMALARKA” w reż. Katarzyny Mazurkiewicz.

Michał Powątko i Krzysztof Powątko
 „Online”, 2026, olej, płótno, 100 x 150 cm

Michał (ur. 1984) i Krzysztof (ur. 1985) Powątko to bracia pochodzący z Czeladzi oraz współzałożyciele i przedstawiciele współczesnego nurtu malarskiego – Psychorealizmu. Obaj tworzą głównie w technice olejnej, skupiając się na głębokiej refleksji nad człowiekiem i współczesnością. Michał Powątko (absolwent katowickiej ASP) w swojej twórczości bada psychologiczne aspekty ludzkiej natury i relacji międzyludzkich w obliczu aktualnych wydarzeń. Wykorzystując realistyczno-emojonalną formę, anatomię oraz deformację ciała, dociera do wewnętrznej prawdy o psychice człowieka. Krzysztof Powątko to malarz „zaangażowany”, który wplata rzeczywistość w sztukę, posiłkując się również rysunkiem i tuszem. Jego obrazy obnażają ciemne strony świata, skłaniając widzów do refleksji, konfrontacji z trudnymi tematami i próby udoskonalenia otaczającej ich rzeczywistości.

Анастасия Пуховская
 „1.04.06.2022 - 20.03.2026”, 2026, akryl, płótno, 40 x 80 cm

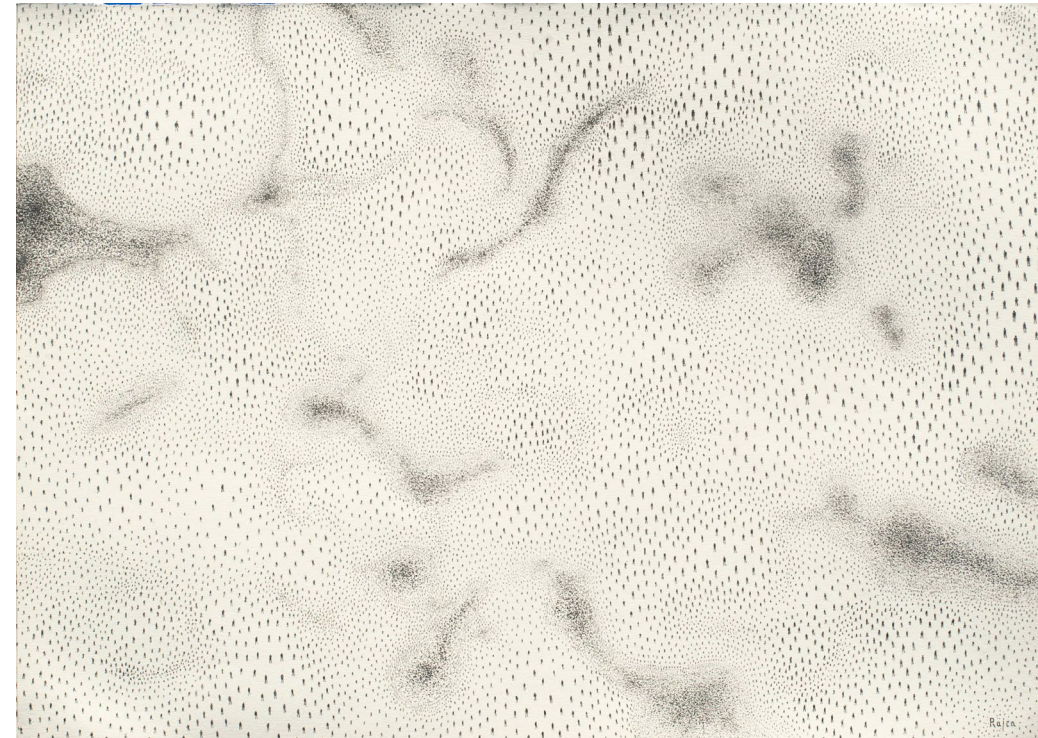
Urodzona w 1994 roku artystka wizualna. Absolwentka Białoruskiej Państwowej Akademii Sztuki (sztuka dekoracyjna i stosowana, 2014–2019) oraz Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (sztuka mediów i edukacja wizualna, 2023–2026). Aktywność twórcza obejmuje malarstwo, sztukę wideo, animację, obiekty rzeźbiarskie oraz instalacje multimedialne. Warsztat artystyczny nie ogranicza się do jednego medium, forma i technika wykonania są dobierane do konkretnego projektu. Zasadniczym tematem prac są historie ludzi oraz historie rzeczy. Uszkodzenie, brak, awaria i utrata pojawiają się zarówno w historiach przedmiotów, jak i ludzi.

Katarzyna Pyka

„Manuscript' 26”, 2026, szkło artystyczne, 14,5 x 19,5 x 4,5 cm x 3

Profesor Uniwersytetu Śląskiego, ukończyła studia z wyróżnieniem w 2000 r. w Instytucie Sztuki Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, realizując dyplom z grafiki artystycznej oraz rysunku. W 2002 r. ukończyła studia podyplomowe na ASP we Wrocławiu realizując pracę dyplomową z zakresu witrażu. W 2002 r. rozpoczęła pracę w macierzystej uczelni, prowadząc pracownię rysunku. W 2007 roku zorganizowała w Instytucie Sztuki pracownię witrażu i szkła artystycznego. W 2006 r. zrealizowała doktorat w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuki piękne. W 2007 roku uzyskała stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Stopień doktora habilitowanego uzyskała na ASP we Wrocławiu w 2013 roku. Swoje prace prezentowała na ponad trzydziestu indywidualnych wystawach oraz na ponad dwustu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą.

Paweł Rajca

„Geometria pseudorozmaitości”, 2026, ołówek, papier, 28 x 20 cm

W dorobku Pawła Rajcy przeważa malarstwo i rysunek. Obecnie, w jego twórczości dominuje refleksja nad jedną ze sfer kreujących świadomość współczesnych ludzi, jaką jest mnogość nawarstwiających się decyzji i możliwości. Analizując różne teorie tłumaczące strukturę świata, gdzie może zaistnieć wiele rozwiązań okazuje się, że przebiegają bardziej „wielotorowo”, niż w minionych stuleciach, tworząc przestrzeń do dywagacji, które przez brak technicznych możliwości dalszego eksperymentu wkraczają w sferę przeciwną - mistycyzmu i filozofii. Prace często buduje jak wizualne modele myślenia - struktury. Poza twórczością na opisany temat, część działań Pawła Rajcy obejmuje malowanie w plenerze i fotografia, a w niektórych pracach, obok wpływu ukończonych studiów na kierunku malarstwo, zaobserwować można oddziaływanie wykształcenia architektonicznego.

Małgorzata Replińska

„Work in progress”, 2026, fotografia, 120 x 150 cm

Wychowała się w małym miasteczku Susz, leżącym na Warmii i Mazurach. Kształciła się w Toruniu na Wydziale Filozofii oraz Wydziale Sztuk Pięknych UMK. Pracuje jako fotografa w Trójmieście. Po pracy uparcie frapują ją rozpoczęte projekty, m.in. „Euklidesowe studium trzciny w wodzie oraz przypadek kilku nachalnych gałęzi” oraz fototomik „Sloganiki”. Kłopoty z ich zakończeniem zrzuciła na słynną prokrastynację, permanentny brak wolnego czasu oraz bycie w wieku wzmożonej produktywności zawodowej. Z tego względu zaczytuje się w rozmaitych książkach, dzięki którym łapie oddech, by znów móc pracować – nie tylko ze względów ekonomicznych. Ostatnio miała przyjemność zaprezentować swoje prace na I Biennale Fotografii w Bydgoszczy oraz na Wschodnim Festiwalu Fotografii w Lublinie.

Agata Rucińska

„Superorganizm (Neuroobiekt)”, 2025, żywica epoksydowa, tykwa, korzeń chrzanu suszonego, palone drewno sosnowe, drut, 150 x 70 x 70 cm

Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie na Wydziale Sztuki Mediów i wiedzy o teatrze na Uniwersytecie Jagiellońskim. Działa interdyscyplinarnie: fotograficznie, wideo, rzeźbiarsko i obiektowo, pracuje z biomateriałami. Istotne są funkcja, symbolika i charakter surowców, z których tworzy. Podejmuje tematy związane z naturą, jej mechanizmami i funkcjonowaniem psychiki człowieka w kapitalistycznej rzeczywistości. Brała udział w wystawach w Polsce (m.in. Galeria Labirynt w Lublinie, Instytut Fotografii Fort w Warszawie, Galeria BWA Jelenia Góra) i za granicą. Autorka wideo i multimediów do licznych spektakli teatralnych (m.in. w TR Warszawa, Teatrze Dramatycznym w Warszawie, Teatrze Starym w Krakowie, Teatrze Polskim w Bydgoszczy). Realizowała program stypendialny w EMST w Atenach. Założycielka 3tle studio.

Andrzej Rułka

„Humanum”, 2025, grafika cyfrowa, 100 x 70 cm

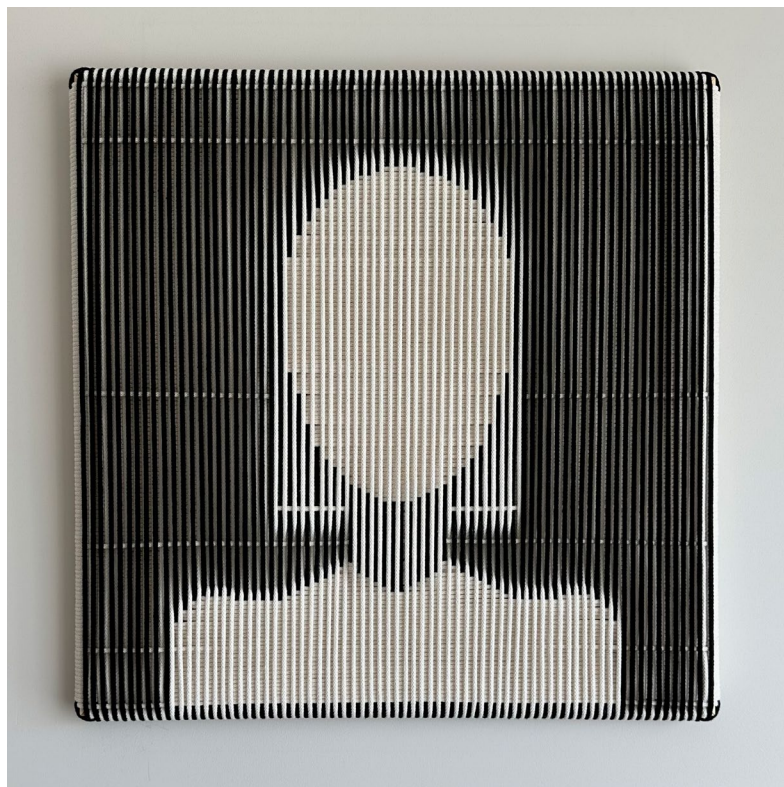
Urodzony w 1973 r. w Puławach. W latach 1995-2000 studia na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie na Wydziale Grafiki. W 2000 r. Odbił stypendium dla samodzielnego artysty w Niemczech w mieście Frankfurt nad Menem (1998) oraz w Finlandii na Uniwersytecie Artystycznym w Turku (1999). Ukończył Wydział Grafiki na ASP w Krakowie. Dyplom z wyróżnieniem w Pracowni Wklęsłodruku prof. Andrzeja Pietscha. W 2013 roku ukończył studia doktoranckie na ASP w Krakowie w pracowni Filmu Animowanego u prof. Jerzego Kuci na Wydziale Grafiki. Zatrudniony w Państwowej Akademii Nauk Stosowanych w Przemyśle. W 2025 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego. Zajmuje się grafiką, filmem animowanym i malarstwem. Przynależy do Stowarzyszenia Twórców Filmu Animowanego, Eksperymentalnego i Video „STUDIO A” w Krakowie. Członek Stowarzyszenia Międzynarodowego Triennale Grafiki w Krakowie.

Karolina Ruszel

„Uwikłana”, 2025, fotografia cyfrowa, 50 x 50 cm

Fotografka zajmująca się przede wszystkim portretem artystycznym, fotografią fine art i reportażem. W swojej pracy interesuje się człowiekiem, jego emocjami, relacjami i tym, co pozostaje poza codziennym obrazem. W swoich pracach łączy fotografię z inscenizacją. Tworzy obrazy oparte na emocjach i osobistych obserwacjach. Ważne miejsce w jej twórczości zajmuje autoportret. Jest autorką m.in. projektów „ONI”, o lokalnych fotografach oraz cyklu „Sny”. Fotografią zajmuje się od ponad 12 lat. Swoje doświadczenie wykorzystuje również w pracy komercyjnej. Ważne są dla niej naturalność i relacja z drugim człowiekiem. Jest członkinią Wojnickiego Towarzystwa Fotograficznego i posiada tytuł AFIAP.

Katarzyna Samojluk

„Autoportret / Self-portrait”, 2026, sznurek bawełniany ręcznie tkany na drewnianej ramie, 61 x 61 cm

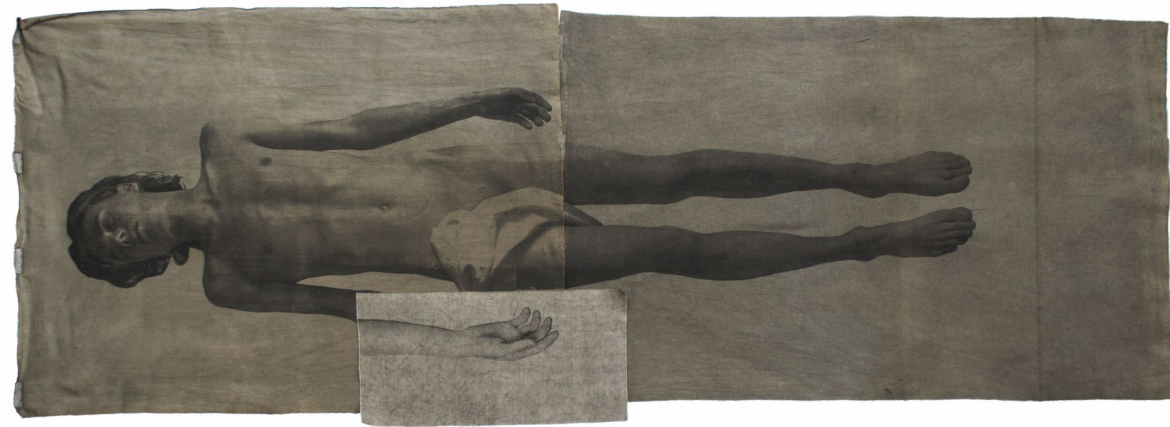
Urodzona w 1975 roku w Białymstoku. Twórczyni nowoczesnych, ręcznie tkanych obrazów ze sznurka bawełnianego. W swojej praktyce artystycznej łączy tradycyjne rzemiosło z językiem współczesnego designu. Autorka postrzega tkaninę jako medium bliskie człowiekowi, organiczne i ponadczasowe. Jej twórczość wyrasta z potrzeby powrotu do tego, co naturalne, zmysłowe i autentyczne. W swoich pracach bada relacje pomiędzy strukturą, światłem i przestrzenią, budując kompozycje oparte na rytmie, fakturze oraz subtelnych napięciach materii. Swoje prace prezentowała m.in. na wystawie indywidualnej FiberForms w Żywej Galerii w Warszawie w 2025 roku oraz na wystawach zbiorowych w Polsce, Niemczech oraz Korei Południowej. Współpracuje z czołowymi polskimi domami aukcyjnymi, w tym z DESA Unicum i Sopockim Domem Aukcyjnym.

Joanna Sekuła

„1. Razem. pobujamy się? 2. zamiast scrollować, zacznijmy się całować.”, 2025, ceramika szkliona, szamot formowany ręcznie, wypał, 1. 10 x 18 x 8 cm, 2. 9 x 5 x 7 cm

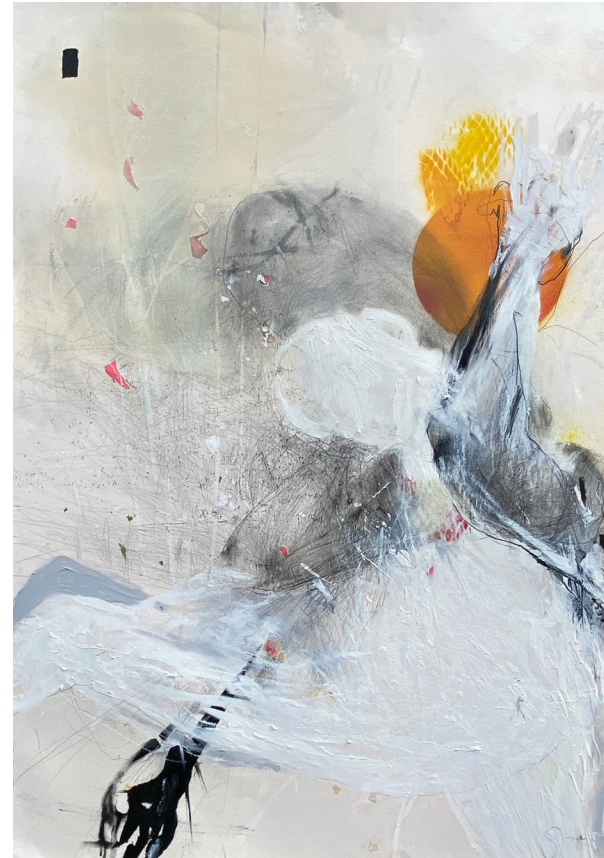
Urodzona w 1979 roku. Artystka ceramiki, edukatorka, arteterapeutka. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, Akademii Pedagogicznej w Częstochowie i arteterapii w Dolnośląskiej Szkole Wyższej. W swojej praktyce artystycznej koncentruje się na rzeźbie ceramicznej, badając relacje między kształtem, strukturą i fakturą, a także zależności formy względem podłoża. Tworzy unikatowe obiekty nasycone organiczną narracją, eksplorując granice wytrzymałości i ekspresji materii ceramicznej. Jej prace były prezentowane m.in. na LAS Festiwalu, Triennale Ceramiki w Bolestawcu, w Centrum Kultury Zamek we Wrocławiu, w BWA Wałbrzych, w Zamku Sarny podczas festiwalu ceramiki CeramikFest. Zafascynowana sztuką dziecka, osób neuroatypowych, jogą i magicznym realizmem. Zanurzona w przyrodzie.

Jakub Skomra

„Autoportret”, 2026, przedruk na tkaninie, 235 x 80 cm

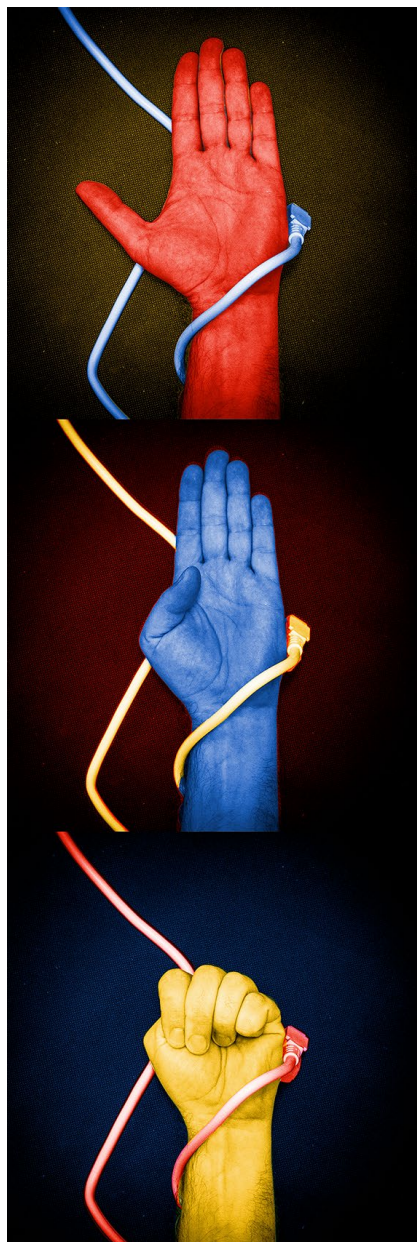
Urodzony w 1998 roku. Absolwent Liceum Plastycznego im. Piotra Michałowskiego w Rzeszowie. Absolwent Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego, kierunku sztuki wizualne, specjalizacji malarstwo i rysunek. Dyplom magisterski z wyróżnieniem w 2023 roku w pracowni mediów rysunkowych dr hab. prof. UR. Doroty Sankowskiej oraz mgr Anety Suslinnikow. Laureat nagrody im. Jerzego Panka za najlepszy dyplom artystyczny Instytutu Sztuk Pięknych UR w roku akademickim 2022/2023.

Kasia Stania

„Druga”, 2026, technika mieszana, papier, 70 x 100 cm

Mieszka i pracuje w Warszawie. Urodziła się w Bytomiu, na Górnym Śląsku. Ukończyła z wyróżnieniem Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie, Filię w Katowicach, gdzie studiowała malarstwo w pracowni prof. Jacka Rykały oraz grafikę warsztatową w pracowni litografii prof. Józefa Budki. Wcześniej studiowała projektowanie wnętrz na ASP we Wrocławiu. Jej prace prezentowane były w Polsce i Niemczech. Po ponad dwudziestu latach pracy jako art director w branży reklamowej dopiero w 2022 roku powróciła do rysunku i malarstwa. W 2026 roku otrzymała 3. nagrodę BBA Artist Prize w Berlinie. Tworzy ekspresyjne prace na papierze, łącząc rysunek i malarstwo.

Tomasz Sobczak

„I co zrobisz?”, 2026, foto-grafika/druk pigmentowy,
40 x 120 cm

Nauczyciel, artysta fotograf, animator kultury i członek Zarządu Fotoklubu RP. Pracuje w III LO w Tarnowie, prowadził zajęcia na UMCS w Lublinie i WSiLiZ w Rzeszowie. Absolwent ASP we Wrocławiu, Akademii Pedagogicznej w Krakowie, UMCS oraz Krakowskiej Akademii. Posiada tytuł EFIAP nadany przez Międzynarodową Federację Sztuki Fotograficznej (FIAP). Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi i Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. Laureat licznych nagród fotograficznych, stypendysta programu MKiDN „Kultura w sieci” oraz Nagrody Miasta Tarnowa w dziedzinie kultury. Autor blisko 50 wystaw indywidualnych i ponad 200 zbiorowych. Prezes TTF w latach 2008-2024, obecnie Honorowy Prezes TTF. Kurator projektów „Excellence FIAP Polska” i „75 medali Polaków na 75-lecie FIAP”. Autor cyklu „Wernisaże dzień po dniu”.

Karolina Sroka

„Epoka Litowo-Jonowa”, 2025, komiks - grafika cyfrowa, 29,7 x 42 cm x 13

Urodzona w 1991 roku w Tarnowie. Zajmuję się głównie ilustracją oraz projektowaniem graficznym, w tym projektowaniem publikacji, plakatami oraz elementami identyfikacji wizualnych. Mimo sporej ilości współprac o charakterze komercyjnym, staram się angażować również w projekty społeczne i w sprawy związane z człowiekiem, jego prawami. Jestem związana z moją macierzystą uczelnią – Uniwersytetem Śląskim w Katowicach Instytutem Sztuk Plastycznych – gdzie od 2020 roku współtworzę Pracownię Komiksu i Sztuki Narracji. Popularyzuję sztukę i działania plastyczne wśród dzieci i młodzieży. Wykształcenie: Uniwersytet Śląski w Katowicach – Instytut Sztuk Plastycznych w Cieszynie, 2016 (mgr), 2024 (doktorat). Specjalizacja: grafika, projektowanie graficzne. Szkoła Rzemiosł Cieszyn, Zamek Sztuki i Przedsiębiorczości, 2024 – kierunek: introligatorstwo.

Julia Stachowska

„Gracja Zraniona”, 2026, rzeźba w kamieniu, 43,5 x 24 x 22 cm

Absolwentka rzeźby na Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi oraz historii sztuki na Uniwersytecie Łódzkim. Członkini kieleckiego Związku Artystów Rzeźbiarzy. Artystka doceniona wśród najwyższej notowanych młodych artystów w Polsce – 22. miejsce w rankingu Kompas Młodej Sztuki 2025. Regularnie uczestniczy w sympozjach i wystawach rzeźbiarskich w kraju i za granicą. Wybrane plenerowe prace artystki można podziwiać w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku (rzeźba pt. What if...?) oraz w kolekcji Cava Nardini w Vellano (rzeźba pt. La Gladiatora). Jako historyk sztuki jest związana z czasopismami poświęconymi polskiej rzeźbie, twórczości rzeźbiarzy i technologii obróbki kamienia takimi jak Kwartalnik Orońsko czy Kurier Kamieniarski, gdzie publikuje swoje artykuły.

Paulina Staniec

„Wszystko pod kontrolą”, 2026, akryl, płótno, 70 x 105 cm

Urodzona w 1979 r. w Tarnowie, od lat związana z Krakowem. Z wykształcenia ekonomistka, w malarstwie samodzielnie kształtuje własny język twórczy. Jej cykl prac „Wędrówka” jest zaproszeniem do podróży przez architekturę naszych emocji, marzeń, lęków oraz mechanizmy wzajemnych relacji. Swoje prace regularnie prezentuje na wystawach zbiorowych w Polsce i za granicą, m.in. w Wiedniu, Neapolu i Turcji. W 2026 r. odbyła się jej pierwsza wystawa indywidualna „Wędrówka” w Domu Pełnym Kultury w Staniątkach. Laureatka 3. miejsca w 27. Przeglądzie Twórczości „Interpretacje” w Piastowie, nagroda w konkursie Debiuty 2026, Galeria Maya, Toruń oraz tytułu Artist of the Month, Camelback Gallery, USA. Publikacje prac m.in. w Women United Art Magazine i Obscyr Magazine.

Kinga Stanowska

„Zapatrzona”, 2026, haft, nici, płótno bawełniane, 90 x 75 x 2 cm

Dyplom z grafiki artystycznej uzyskała w 2006 r. na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. W 2015 r., na tej samej uczelni ukończyła studia podyplomowe w zakresie scenografii na Wydziale Malarstwa. Od 2021 r. pracuje na Wydziale Malarstwa krakowskiej ASP. Prowadzi zajęcia z projektowania kostiumu w Katedrze Scenografii. W 2026 r. uzyskała stopień doktora sztuki. W swojej twórczości koncentruje się na szeroko rozumianej sztuce tekstylnej, wykorzystując różnorodne techniki jako narzędzia otwartej i refleksyjnej narracji. Tworzy prace, w których kwestionuje odziedziczone wartości i proponuje nowe sposoby patrzenia.

Aleksandra Stasik

„Kontrmapowanie w kontekście kultury podhalańskiej”, 2025, tkanina żakardowa/bawełna, 170 x 230 cm

Urodzona w 2000 roku. Mieszka i pracuje w Zakopanem. Ukończyła Liceum Plastyczne im. Antoniego Kenara w Zakopanem. W 2025 roku obroniła dyplom magisterski z wyróżnieniem na Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi. Laureatka I nagrody IV edycji FINEness International Art Festival, finalistka międzynarodowego Biennale Tkaniny w Poznaniu 2025 roku oraz zdobywczyni II nagrody magazynu Elle Decoration w konkursie Młodzi na Start 2024. Odnosi się do tematów tożsamości, sztuki ludowej ze szczególnym uwzględnieniem kultury regionu Podhala, łącząc nowe technologie z tradycją tkacką.

Jan Stąpor

„Chłopak z windy”, 2025, olej, płótno, 70 x 80 cm

Urodzony w 1991 roku w Warszawie. Jest malarzem, mieszka i pracuje w Warszawie. Absolwent kierunku Kulturoznawstwo - wiedza o kulturze na Uniwersytecie Warszawskim. Wcześniej pracował w filmie dokumentalnym jako reżyser i montażysta. Malarstwa uczył się samodzielnie, poza akademią, od 2022 roku. Maluje olejem portrety postaci drugoplanowych: ludzi obecnych, ale pozbawionych sprawczości, unikających wzroku odbiorcy. W serii Voyeur źródłem są twarze znalezione w mediach społecznościowych, wyjęte z cudzych profili. Jego artystycznym celem jest doprowadzenie figur w stronę rozpadu i zatrzymanie się „o krok” przed abstrakcją. Na początku 2027 roku odbędzie rezydencję artystyczną GlogauAIR w Berlinie.

Helena Stiasny

„Kot i mysz”, 2026, akryl, płótno, 100 x 140 cm

Artystka urodzona w 1997 roku w Warszawie. Absolwentka warszawskiej ASP. Notowana w Kompasie Młodej Sztuki 2022–2024 w pierwszej piętnastce. Wyróżniona podczas 16. Jesiennego Salonu Sztuki LOOSTRO 2023 w BWA Ostrowiec. Nagrodzona w konkursie VeniceLands ArtPrize 2019 we Włoszech. Wystawy indywidualne m.in. w Annika Nuttall Gallery (Aarhus, 2025), Le Charbonnage (Genk, 2025), Van Rij Gallery (Warszawa, 2024), Sarah Kravitz Gallery (Londyn, 2023) czy Fundacji Rodziny Staraków (Warszawa, 2022). Udział w wystawach zbiorowych m.in. w Muzeum Narodowym w Gdańsku (2025), Instytucie Polskim w Paryżu (2024), MCSW „Elektrownia” w Radomiu (2022). Jej obrazy znajdują się m.in. w kolekcji Muzeum Narodowego w Gdańsku, Borowik Collection, brytyjskiej kolekcji Kowitz Family Foundation, czy duńskich Leif Djurhuus Collection i Bech Risvig Collection.

Agnieszka Szeflińska

„Połączenie”, 2026, ceramika, wypał raku/karta sim, 23 x 10 x 4,5 cm

Rzeźbiarka, ceramiczka i projektantka biżuterii. Absolwentka ASP w Łodzi, gdzie uzyskała dyplom z rzeźby, oraz studiów podyplomowych z projektowania biżuterii. Założycielka autorskiej pracowni „Takie Cuda”. Tworzy obiekty ceramiczne i współczesną biżuterię artystyczną, łącząc tradycyjne techniki z eksperymentem i reinterpretacją codziennych przedmiotów. W swojej twórczości bada związki między ciałem, materią i osobistym doświadczeniem, podejmując tematy pamięci, czasu, przemijania oraz relacji człowieka i natury. Jej prace prezentowane były na wystawach indywidualnych i zbiorowych, międzynarodowych plenerach ceramicznych oraz wydarzeniach poświęconych współczesnej biżuterii. Laureatka I nagrody „Czułość papieru” (2026), I nagrody „Zduny – miasto pogranicza” (2024), finalistka konkursu „Cisza” STFZ (2026).

Olga Szewczuk

„Przerwane Myśli”, 2026, foto+miękkie werniki, 30 x 40 cm

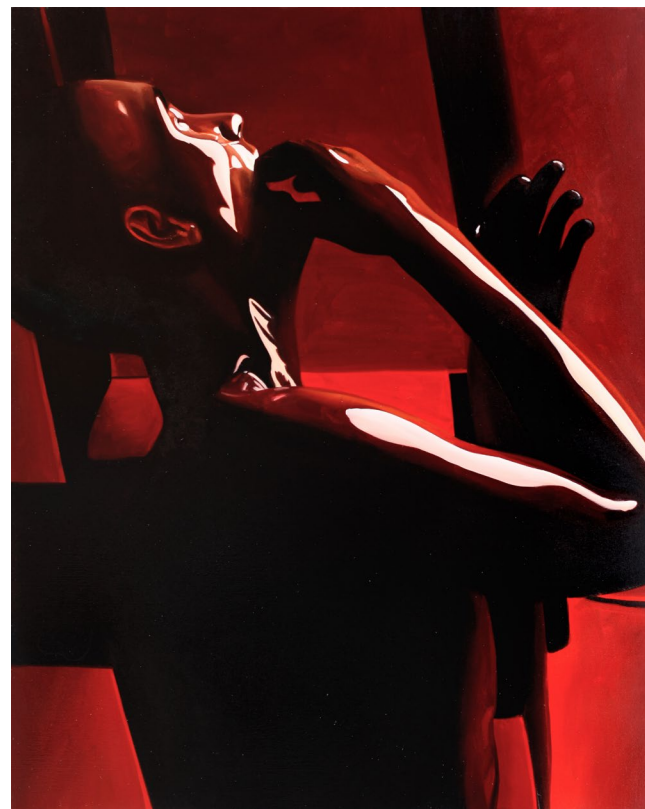
Artystka wizualna zajmująca się fotografią, grafiką warsztatową i ceramiką urodzona w 1991 roku w Dębowcu. Absolwentka Liceum Plastycznego w Zamościu oraz Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W swojej twórczości artystycznej płynnie łączy różnorodne media, w tym fotografię analogową i cyfrową, tradycyjną grafikę warsztatową. Jej twórczość porusza tematy tożsamości, przemijania oraz ludzkich emocji. Łącząc elementy surrealizmu i natury, tworzy w swoich pracach atmosferę niepokoju. Głównym bohaterem jej dzieł zazwyczaj jest postać kobiety: samotna, uwikłana, zagubiona. Ich celem jest wywołanie u widza uczucia niepewności i wprowadzenie w świat ludzkiej samotności. Laureatka konkursów: Chromatic Awards, Beautiful Bizarre Art Prize, Fine Art Photography Awards, 2021 ND Awards.

Jacek Szleszyński

„Owoc”, 2026, akryl, płyta HDF, 51 x 91 cm

Urodzony w 1966 roku. Studiował w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu. Zajmuje się malarstwem, grafiką cyfrową, ilustracją, filmem animowanym, aplikacjami interaktywnymi. Filmy pokazywane były na ponad 30 festiwalach na świecie i zdobyły kilka głównych nagród. Jest autorem nagradzanych gier i aplikacji interaktywnych. Wybrane wystawy: IV i V Triennale Rysunku we Wrocławiu; galeria „Entropia” we Wrocławiu; Muzeum Architektury we Wrocławiu; Muzeum Romantyzmu w Opinogórze; Muzeum Sztuki Współczesnej „Elektrownia” w Czeladzi. Ważniejsze nagrody: Video Art XVI, Locarno; Ars Digital Award, Berlin - Grand Prix Akademie der Künste Berlin; WRO Media Art Festival - nagroda TVP; IX Festiwal Polskich Filmów Niezależnych we Wrocławiu - I nagroda; I Międzynarodowy Festiwal „Offensiva” - I nagroda; I Festiwal „Ziemia przede wszystkim” - I nagroda.

Sebastian Ślęczka

„It Cannot Be”, 2024, olej, płótno, 80 x 100 cm

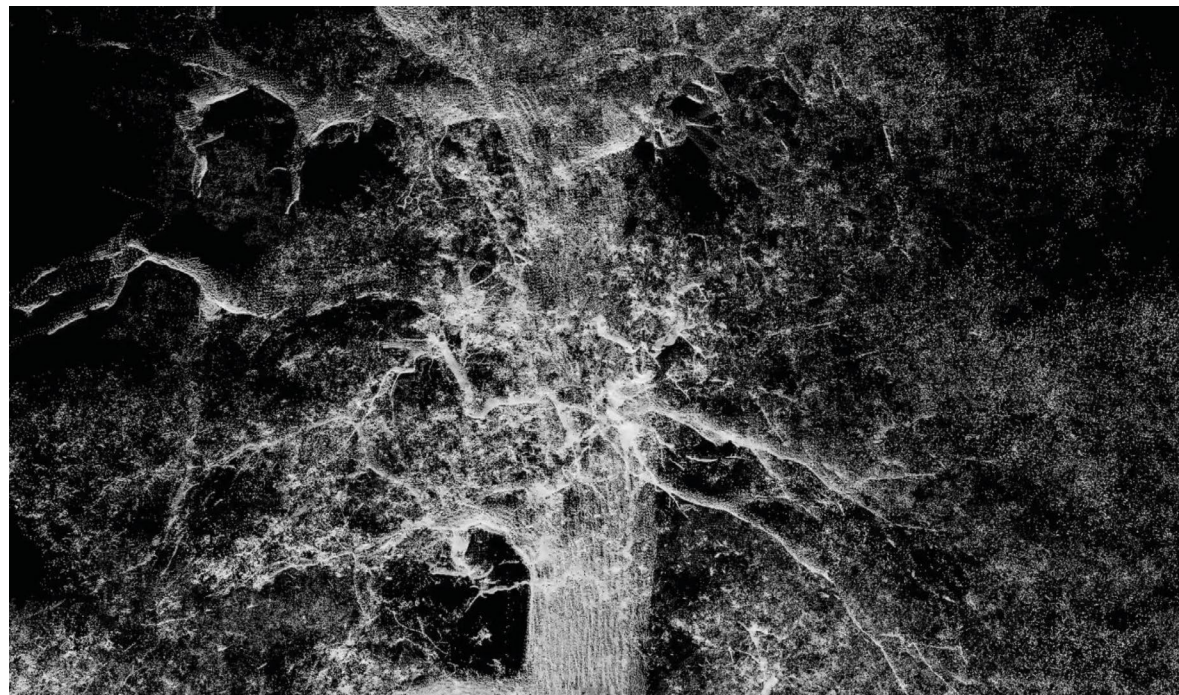
Urodzony w 1976 roku w Rzeszowie. Absolwent Wydziału Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom uzyskał w 2002 roku w pracowni plakatu prof. Piotra Kunczego. Zajmuje się malarstwem, rysunkiem, grafiką i projektowaniem graficznym, prowadzi własne studio. Mieszka i pracuje w Wieliczce. Prezentował prace m.in. w Warszawie, Berlinie, Nowym Jorku, Wiedniu, Krakowie, Teheranie i Szanghaju. Do ważniejszych wystaw należą „Blok Rysunkowy” w Galerii Raster, „Close Up” w Galerii Lamelli, „Icons” w Pinakotece oraz „Powiązania. Batruch i uczniowie” w NCK. W 2026 uczestniczył także w Arte Laguna w Szanghaju. Laureat Lexmark European Art Prize (2003), zdobywca I miejsca na Międzynarodowym Triennale Plakatu w Trnavie (2003) oraz III miejsca w I Międzynarodowym Konkursie Malarskim „Modessqe” (2013).

Anna Śliwińska

„Dialog”, 2025-2026, obiekt/instalacja, tkanina unikatowa, 150 x 100 cm

Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1994 roku na Wydziale Malarstwa w pracowni prof. J. Nowosielskiego, równorzędny dyplom w Pracowni Tkaniny Artystycznej u prof. R. Kwietnia i prof. L. Kulki. Aneks w Pracowni Projektowania Książki i Typografii u prof. R. Banaszewskiego. W 2012 roku doktorat na Wydziale Malarstwa ASP w Krakowie. Wykładowca akademicki (w latach 2016/2020 Akademia Tarnowska, od 2020 Akademia Śląska w Katowicach). Od 1994 r. nauczyciel w PLSP w Tarnowie. Udział w około 100 wystawach w kraju i za granicą. Realizacja ponad 50 wystaw indywidualnych. Stypendystka MKiDN na rok 2000, 2003. Stypendium Miasta Tarnowa na rok 2015 i 2018. W 2020 roku Nagroda M. Tarnowa za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej. W 2025 roku nagroda MKiDN Rzeczypospolitej Polskiej – Zastużony dla Kultury Polskiej.

Bartłomiej Śnierzyński

„O postrzeganiu drzewa”, 2026, video

Fotograf i artysta interdyscyplinarny, absolwent Wydziału Fotografii Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu. W swojej praktyce łączy fotografię, film, dźwięk oraz technologie obrazowania i diagnostyki, interesując się granicami ludzkiego poznania oraz sposobami przedstawiania rzeczywistości niewidocznej bezpośrednio dla oka. Podejmuje temat relacji człowieka z innymi formami życia i środowiskiem, wykorzystując narzędzia naukowe jako element procesu artystycznego. W 2026 roku obronił pracę magisterską „O postrzeganiu drzewa”, poświęconą poznawaniu starego dębu przy użyciu m.in. tomografii akustycznej, skanowania LiDAR, mikroskopii i sonifikacji. Jego realizacje łączą dokumentację, eksperyment i refleksję nad statusem obrazu oraz możliwościami pozaludzkiego poznania.

Anna Świętek

„Uwięzłam”, 2026, tkanina farbowana metodą shibori, drewno, nić, haft koralikami, 50 x 50 cm

W 2021 roku uzyskała stopień doktora na Akademii Sztuk Pięknych im. W. Strzemińskiego w Łodzi. Jest również absolwentką Wyższej Szkoły Prawa i Administracji w Rzeszowie oraz Zarządzania i Marketingu w Wyższej Szkole Biznesu w Tarnowie. Bogate doświadczenie w branży modowej i artystycznej zdobywała jako menedżerka oraz projektantka odzieży damskiej, męskiej i biżuterii, a także jako wykładowca i pedagog. Swoje prace prezentuje na wystawach krajowych i międzynarodowych. Członkini Stowarzyszenia Tarnowskich Artystów Plastyków. Miłośniczka historii ubioru i etnografii.

Krzysztof Tarnowski

„Obiekt nieprzysiadalny nr 1”, 2025, ceramika, masa szamotowa, szkliwa, 30 × 27 × 14 cm

Urodzony w 1969 roku w Czarnowasach. Artysta wizualny, absolwent Wydziału Sztuki Uniwersytetu Opolskiego, gdzie w 2019 roku obronił dyplom z multimediów w pracowni prof. Magdaleny Hławacz. Tworzy w obszarze malarstwa, kolażu, fotografii, ceramiki, instalacji i multimediów. W swojej twórczości podejmuje tematy emocji, kondycji ludzkiej, problemów społecznych oraz języka w kontekście społeczno-politycznym. Jego prace cechują ekspresyjny kolor, uproszczona forma i ironiczny dystans. Laureat nagród i wyróżnień artystycznych. Uczestnik wystaw w Polsce oraz m.in. w Niemczech, Włoszech, USA, Indiach, Hiszpanii, Brazylii, Argentynie i Gruzji. Jako VJ Black Pony tworzy wizualizacje do muzyki na żywo, prezentowane m.in. podczas LPM Live Performers Meeting i Nokta Festival.

Marcin Telega

„Ocean samotności”, 2026, olej na płótnie, 80 x 80 cm

Urodzony w 1976 roku. Artysta malarz, absolwent Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, gdzie uzyskał dyplom w pracowni prof. Stanisława Rodzińskiego. Uprawia malarstwo sztalugowe, pracując głównie w technice olejnej. Łączy przedstawienie z elementami abstrakcji, geometrii i symboliki, tworząc poetyckie, refleksyjne kompozycje inspirowane także muzyką, poezją, literaturą i filozofią. Autor licznych wystaw indywidualnych i zbiorowych w Polsce i za granicą. Prezentował m.in. cykle „Królestwo moje”, „Cytaty poezji polskiej w malarstwie”, „Taki pejzaż – piosenki Ewy Demarczyk” oraz „Nokturn”. Jego prace pokazywano m.in. w Muzeum Sztuki Fantastycznej w Warszawie, Zamku w Pieskowej Skale, Galerii Pryzmat w Krakowie, na NordArt w Niemczech i Biennale Malarstwa w Turynie oraz w Rzeszowie.

Weronika Turlej

„Adam 2.0 - Między ciałem a cywilizacją”, 2024, rzeźba (żywica), 200 x 55 x 80 cm

Artystka, rzeźbiarka, urodzona w 1984 roku w Brzesku. Absolwentka Instytutu Sztuki Wydziału Artystycznego w Cieszyń, Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, dyplom w pracowni prof. Jerzego Fobera. Ukończyła Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych im. Jana Matejki w Nowym Wiśniczu ze specjalizacją w konserwacji zabytków. Tworzy monumentalne rzeźby figuratywne z mieszanki piasku kwarcowego, żywicy i metalu. Interesują ją napięcia, sprzeczności i stany zawieszenia. W swojej twórczości koncentruje się na ciele jako nośniku pamięci zbiorowej i symboliki. Jest autorką pomnika Króla Kazimierza Wielkiego w Uściu Solnym. Prezentowała swoje prace na wielu wystawach i międzynarodowych festiwalach. Mieszka i tworzy w małopolskiej miejscowości Mokrzeska, gdzie prowadzi pracownię rzeźby.

Aleksandra Ujazdowska Bałdowska

„Odwracam wzrok od mojego cierpienia”, 2025, litografia, 100 x 140 cm

Urodzona w 1997 roku. Artystka wizualna, graficzka i ilustratorka. Absolwentka i obecnie studentka studiów magisterskich na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Dyplom licencjacki z wyróżnieniem uzyskała w Pracowni Grafiki Edytorskiej prof. ASP dr. hab. Grzegorza Protasiuka oraz Pracowni Litografii dr. Łukasza Butowskiego. W swojej praktyce koncentruje się na grafice warsztatowej i rysunku. Podejmuje tematy pamięci, samotności i przemijania, poszukując form dla tego, co pozostaje na granicy obecności i nieobecności. Charakterystycznym motywem jej prac są martwe ptaki, traktowane jako nośnik emocji i ślad utraty. Jej prace prezentowano m.in. w Fundacji Barceló w Palmie, na XIV Biennale Grafiki Artystycznej w Galerii Miejskiej Arsenat w Poznaniu, WL4 Mleczny Piotr w Gdańsku, Zbrojowni Sztuki i Plenum w Gdańsku.

Barbara Wachowicz

„Odkryte”, 2026, olej, akryl, płótno, tondo, śr. 90 cm

Urodzona w 2000 roku, w Świętochłowicach. Studentka piątego roku malarstwa na Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach. Członkini kolektywów PRETXT oraz Mydliny. W 2023 roku ukończyła z wyróżnieniem studia pierwszego stopnia na kierunku dziennikarstwo i komunikacja społeczna, na Uniwersytecie Ekonomicznym w Katowicach. Zajmuje się tematyką związaną z seksualnością, traumą religijną oraz wszystkim, co wydarza się na przecięciu tych zagadnień. Twórczość jest dla niej narzędziem dekonstrukcji ram narzuconych przez wychowanie. Tworzenie instalacji oraz projektów kuratorskich pozwala jej poruszać tematy, które uważa za istotne społecznie. W malarstwie pozwala sobie na swobodniejszą wypowiedź. Romantyzuje trudne uczucia, tworząc fantazje, w których nie ma obiektywnej prawdy. Stara się uchwycić niuanse seksualności, wielowymiarowość jej doświadczeń.

Sylwia Wenska

„Requiem dla artysty (1 obraz z tryptyku)”, 2026, akryl, płótno, 70 x 100 cm

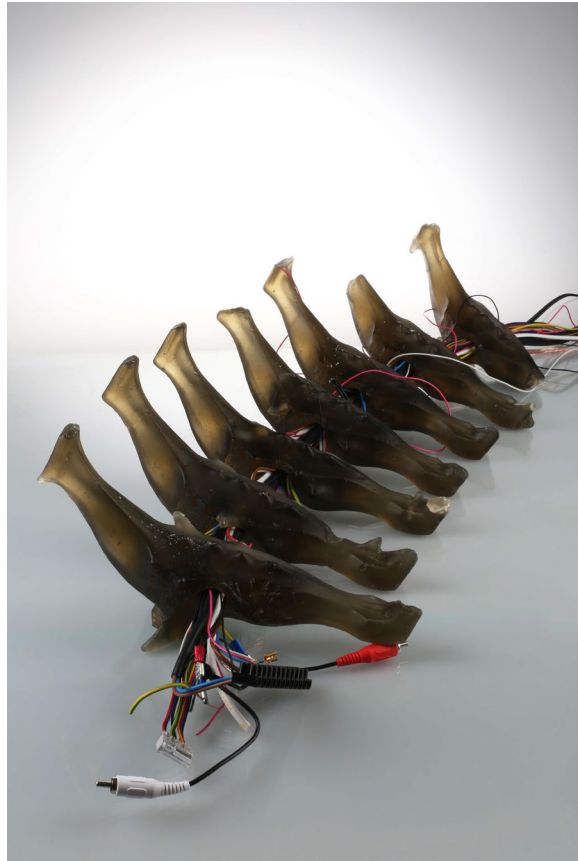
Urodzona w Bochni. Studiowała na Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, na Wydziale Architektury Wnętrz w zakresie projektowania wystaw. Studia ukończyła z wynikiem bardzo dobrym i medalem. Mieszka i pracuje w Tarnowie. Jako artystka, dostrzega w malarstwie istotę wolności, co znacząco wpływa na jej podejście do sztuki i życia. W swym artystycznym credo podkreśla, że nasze życie ograniczają reguły, przepisy i normy społeczne, a malarstwo pozwala na pełną swobodę wyrazu i luksus niekonieczności zachowania spójności. Czerpiąc z bogactwa artystycznych inspiracji, jej dzieła są starannie kategoryzowane w odrębne serie, z których każda delikatnie dotyka różnych tematów, dylematów i koncepcji. Tematy te często mają charakter religijny, ekologiczny lub polityczny, odważnie przekazywane poprzez żywe kolory i sugestywne obrazy.

Alicja Wieczorek

„Lost Parts 2”, 2026, tusz akrylowy, spray na papierze akwarelowym, 60 x 80 cm

Absolwentka Malarstwa na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, otrzymała dyplom magisterski z wyróżnieniem w 2012 roku. Na tym samym wydziale uzyskała też licencjat z Edukacji Artystycznej z zakresu Mediów Rysunkowych (2014) oraz obroniła doktorat z zakresu sztuk pięknych (2019). Należy do ZPAP Okręgu Toruńskiego. Pełni funkcję wiceprezesa w zarządzie Fundacji Pinata, współorganizuje wydarzenia kulturalne promujące sztukę współczesną. Od 2020 pracuje jako adiunkt na Wydziale Sztuki w Instytucie Sztuk Wizualnych UJK w Kielcach. Stypendystka Miasta Torunia i Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego w dziedzinie kultury. Laureatka nagród i wyróżnień w kategoriach komiks, ilustracja i rysunek. Autorka wystaw indywidualnych i uczestniczka wystaw zbiorowych o zasięgu ogólnopolskim i międzynarodowym.

Igor Wierciński

„Diuna”, 2026, woski tracone – szkło, kable, 150 x 25 x 15 cm

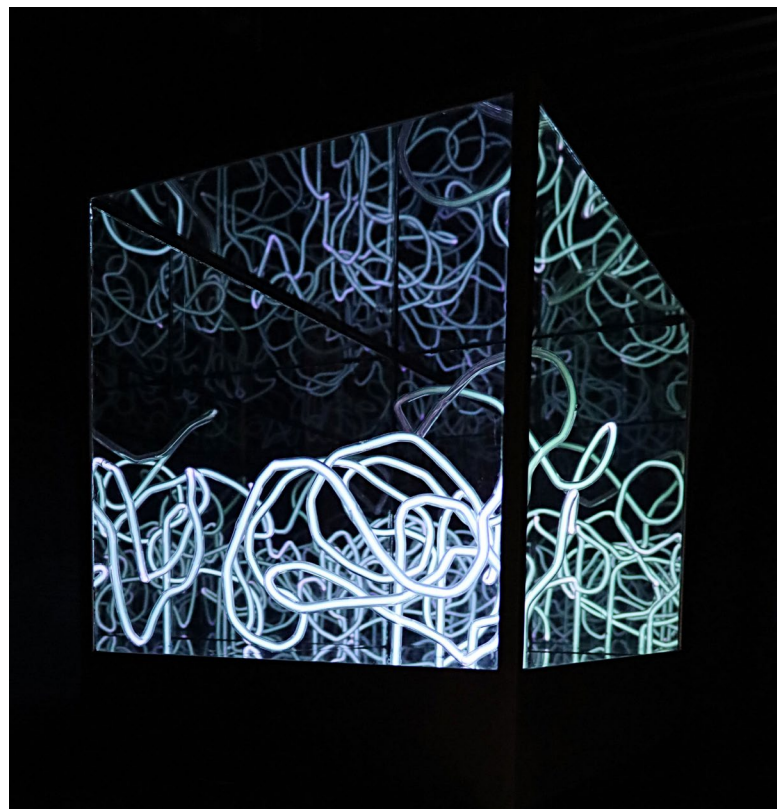
Urodzony w 2003 roku w Poznaniu. Ukończył studia licencjackie na kierunku wzornictwo na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Obecnie kontynuuje naukę na kierunku szkło artystyczne i wzornictwo na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. Jego droga twórcza rozpoczęła się od zainteresowania wzornictwem przemysłowym, które z czasem skierowało go w stronę sztuki współczesnej. W swojej praktyce koncentruje się na procesie powstawania dzieła, eksperymentując z technikami umożliwiającymi multiplikację przy jednoczesnym zachowaniu unikatowości każdej realizacji. Interesują go relacje między proporcją, dynamiką i geometrią. W formach organicznych poszukuje struktury, rytmu i porządku, traktując proces twórczy jako przestrzeń eksperymentu i odkrywania nowych zależności między formą a materią.

Andrzej Wieteska

„Post Romantic Plaza”, 2026, dwustronny relief, XPS, stalowy profil C, stalowe pręty gwintowane, nakrętki, 36 × 44 × 10 cm

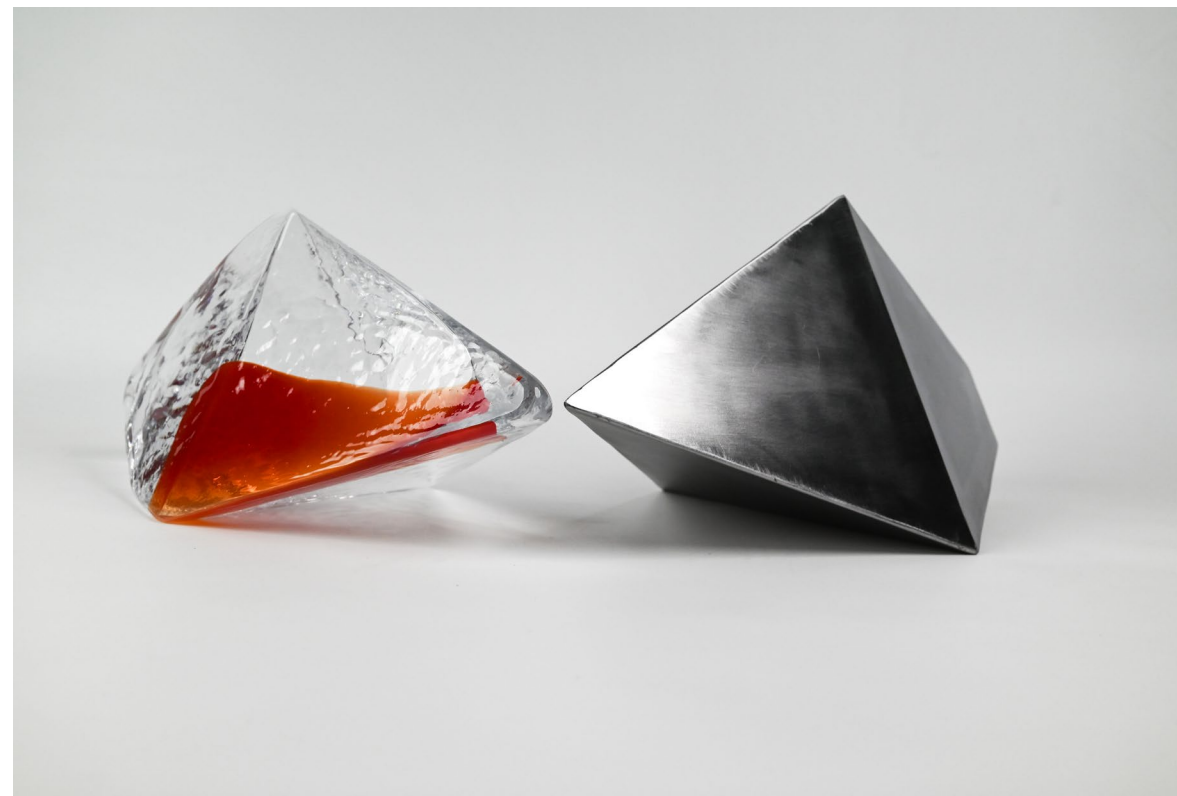
Urodzony w 1970 roku w Lublinie. Artysta wizualny. Mieszka i pracuje w Warszawie. Tworzy reliefy, obiekty, obrazy, rysunki, plakaty, murale i realizacje site-specific. W swojej praktyce bada relacje między jednostką a systemami władzy, kontroli i społecznego formatowania, a także napięcia pomiędzy pamięcią, architekturą i materialnością przedmiotów. Brał udział w wystawach indywidualnych i grupowych w Polsce i za granicą. Jego prace prezentowano m.in. na Międzynarodowym Biennale Plakatu w Warszawie, Triennale Rysunku Wrocław oraz biennale plakatu w Wuhan (Chiny), Gwangju i Seulu (Korea Płd.), a także w CSW Zamek Ujazdowski i galeriach Korekta i Szuszu. Jego prace znajdują się w zbiorach Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN. Wykładał ilustrację i grafikę wielkoformatową na Wydziale Sztuki Akademii WIT.

Marzena Wilk

„Granice widzialnego”, 2025, mix: neon, lustro, metal, 55 x 49 x 55 cm

Doktor sztuki, artystka i konserwatorka dzieł sztuki, związana z Uniwersytetem Mikołaja Kopernika w Toruniu, gdzie od 2024 roku pracuje w Katedrze Malarstwa na Wydziale Sztuk Pięknych. Ukończyła z wyróżnieniem malarstwo oraz konserwację i restaurację dzieł sztuki, a w 2025 roku obroniła doktorat poświęcony wielkoformatowym obiektom neonowo-szklanym wykonywanym techniką fusingowo-slumpingową. Autorka 11 wystaw indywidualnych oraz uczestniczka około 30 międzynarodowych wystaw zbiorowych, prezentowanych m.in. w Berlinie, Wenecji, Mediolanie, Sofii i Getyndze. Jej twórczość koncentruje się na szkłe artystycznym, witrażu i eksperymentalnych formach łączących szkło, światło oraz materiały metaliczne. Laureatka nagród, grantów i stypendiów artystycznych.

Anna Wójcicka

„Pomiędzy 02”, 2026, szkło dmuchane, metal, 40 x 21 x 22 cm, 48 x 25 x 24 cm

Absolwentka Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. W 2012 roku otrzymała tytuł doktora sztuki, pracuje na macierzystej uczelni, obecnie jako adiunkt w Katedrze Malarstwa. Zajmuje się szkłem artystycznym, witrażem, malarstwem i rysunkiem. Swoje prace prezentowała na ponad trzydziestu wystawach w kraju i za granicą. W swojej twórczości podejmuje temat emocjonalności, duchowości i kondycji człowieka, przekładając je na język abstrakcyjnych form i kompozycji. Interesują ją uniwersalne, często przeciwstawne doświadczenia: spokój i lęk, bliskość i izolacja, cierpienie i szczęście, życie i śmierć. Zestawianie kontrastów oraz redukcja i geometryzacja form pozwalają jej budować wieloznaczne obrazy, w których porządek spotyka się z ekspresją. Jej praktyka artystyczna zakorzeniona jest w ekspresjonizmie, a proces twórczy łączy z ideą katharsis – traktując sztukę jako przestrzeń porządkowania emocji, napięć i doświadczeń.

Magdalena Zarychta

„Ciało. rezonans I”, 2026, szkło sodowe, stal/formowanie szkła w piecu (fusing, slumping), stalowy postument, 82 x 50 x 2-3 cm, stalowy postument 100 x 35 x 35 cm

Ukończyła Akademię Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu na Wydziale Ceramiki i Szkła, gdzie uzyskała dyplom w zakresie szkła oraz aneks z malarstwa. Jako stypendystka Ministerstwa Kultury i Sztuki studiowała w Bezalel Academy of Arts and Design w Jerozolimie. Tworzy w obszarze szkła, ceramiki i malarstwa. W swojej praktyce bada relację człowieka z materią, wykorzystując właściwości szkła i ceramiki oraz proces ich przemiany. Jej prace były prezentowane w Polsce i za granicą, m.in. w Paryżu, Sofii, Terni i Nowym Jorku. W 2026 roku uczestniczyła w wystawach Glass Art Society w Corning Museum of Glass oraz International Biennale of Glass w Sofii. Prace Magdaleny Zarychty znajdują się w kolekcjach prywatnych w Polsce, Francji i USA oraz w zbiorach Muzeum Śląskiego w Katowicach i International Biennale of Glass.

Aleksandra Zuba-Benn

„Blisko-Daleko”, 2026, cięcie, klejenie, barwienie, papier pakowy, 110 x 70 x 80 cm

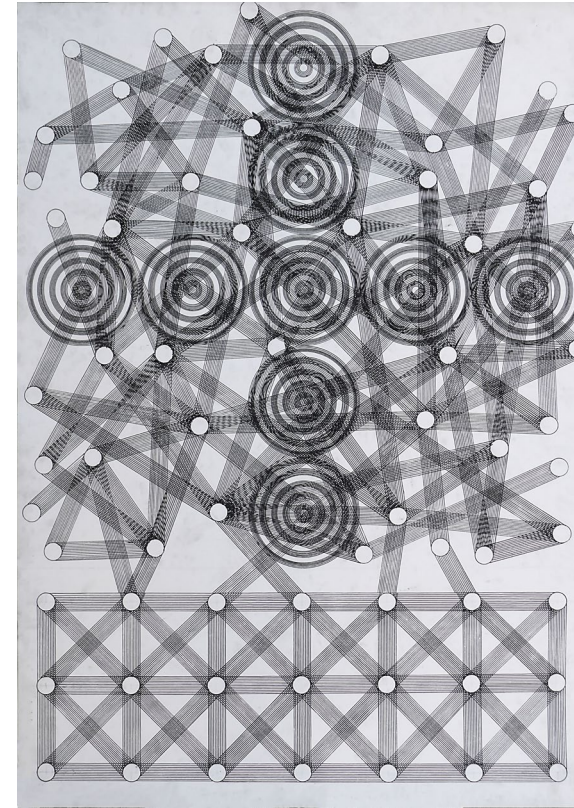
Absolwentka Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych (obecnie Uniwersytet Artystyczny) w Poznaniu, dyplom w pracowni Gobelinu prof. Magdaleny Abakanowicz (1986). Uzyskała tytuł doktora na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie (2010) oraz tytuł doktora habilitowanego w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu (2024). Profesor na Wydziale Sztuki Akademii Tarnowskiej w Tarnowie. Prace prezentowała na 47 wystawach indywidualnych oraz ponad 150 wystawach zbiorowych. Zajmuje się malarstwem, tkaniną unikatową, sztuką papieru i wikliną artystyczną. Mieszka i pracuje w Tarnowie.

Magdalena Zych

„Tkaczka”, 2025, olej, płótno, 140 x 150 cm

Urodzona w 1990 roku. Malarka rozwijająca biomorficzny język wizualny inspirowany biologią, podświadomością oraz relacjami międzygatunkowymi. Jej prace łączą sensualność materii z wątkami ekologicznymi, a organiczne formy łączą elementy świata roślinnego, zwierzęcego i fantazyjnego. Artystka bada naturę jako przestrzeń współistnienia, czerpiąc z estetyki surrealizmu i abstrakcji oraz współczesnych praktyk ekologicznych i feministycznych. Ukończyła Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie (Wydział Grafiki, 2016). Jest finalistką VI Ogólnopolskiego Konkursu Malarskiego im. Leona Wyczółkowskiego (2024) oraz otrzymała wyróżnienie na II Biennale Malarstwa Lubelska Wiosna (2023). Jej prace były prezentowane m.in. w BWA Warszawa, BWA Bydgoszcz, CAMP Gallery (Miami), Van Rij Gallery (Kraków) oraz podczas targów VOLTA Art Fair w Nowym Jorku.

Piotr Żaczek

„Zespół”, 2026, rysunek, tempera, papier, 50 x 70 cm

Studia na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom w 1991 roku w pracowni grafiki R. Artymowskiego. Wystawy indywidualne w Ciechanowie, Columbus (USA), Kazimierzu Dolnym, Lublinie, Ostrołęce, Radzynie Podlaskim, Stubicach, Milanówku, Warszawie. Udział w ponad 250 wystawach zbiorowych w Polsce i za granicą. Nagrody i wyróżnienia m.in. na Triennale Grafiki Polskiej w Katowicach w 1991 i 1994 r.; Quadriennale Drzeworytu i Linorytu Polskiego w Olsztynie w 1991, 1999, 2007 r.; konkursie „Linolschnitt Heute” w Bietigheim-Bissingen w 1992 r.; w konkursie „Grafika Warszawska” w 2007, 2008 i 2014 r.; na 15. Międzynarodowym Biennale Małe Formy Grafiki w Łodzi w 2014 r., na IX Biennial International Mini Print Exhibit, Vancouver w 2016 r.; I Nagroda na Triennale Polskiego Rysunku Współczesnego w Lubaczowie w 2020 r.

Aleksandra Bartoszewicz **6**
Daniel Białowas **7**
Anna Bielawska **8**
Damian Bisikiewicz **9**
Agata Boba **10**
Anna Bulla-Dembek **11**
Beata Cedrzyńska **12**
Leszek Chrzęstek **13**
Adam Czech **14**
Marta Dobrzeniecka **15**
Wojciech Domagała **16**
Emilia Dragosz **17**
Małgorzata Drozd-Witek **18**
Marcin Jerzy Dudek **19**
Malwina Dzwonkowska **20**
Jacek Fasiecki **21**
Beata Gibała-Kapecka **22**
Łukasz Gil **23**
Adam Gillert **24**
Karol Gniazdowski **25**
Tomasz Grabowski **26**
Zuzanna Grochowska **27**
Robert Grześko **28**
Jenwei Huang **29**
Barbara Hubert **30**
Kamila Jajkowska **31**
Aleksandra Jakubczak **32**
Mateusz Janik **33**
Anna Jankowicz **34**
Mice Jankulovski **35**

Daria Jarosz **36**
Danka Danuta Jarzyńska **37**
Ewa Jaworska **38**
Bożena Kaczmarczyk **39**
Arkadiusz Kapton **40**
Małgorzata Kietkucka **41**
Kazimierz Klimkiewicz **42**
Agnieszka Kloczkowska **43**
Beata Knyszewska **44**
Katarzyna Kocot-Lewińska **45**
Wojciech Kołek **46**
Daria Kotyrba **47**
Weronika Kowalska **48**
Ewa Kozera **49**
Alicja Król **50**
Marta Krynicka-Orzech **51**
Daniel Krysta **52**
Piotr Kukla **53**
Dorota Kulicka **54**
Justyna Kurek **55**
Wiktor Kurpiewski **56**
Robert Kuta **57**
Magdalena Laskowska **58**
Gaya Lastovjak **59**
Teresa Legierska **60**
Agnieszka Lisiak „Skórka” **61**
Anna Literacka **62**
Dorota Maroń **63**
Ewa Martyniszyn **64**
Paulina Michatek **65**

Barnaba Mikułowski
i Paweł Hendrich **66**
Magdalena Miłoś **67**
Maja Natkaniec **68**
Le Mai Nguyen-Zaniewska **69**
Rafał Nijak **70**
Paweł Nocuń **71**
Sara Nowacka **72**
Paweł Nowakowski **73**
Kinga Offert **74**
Mateusz Otręba **75**
Piotr Pandyrza **76**
Barbara Pawełczak-Klara **77**
Anna Pawlak **78**
Justyna Permus-Sałańska **79**
Agata Perzyńska **80**
Barbara Piękoś **81**
Emilka Pitucha **82**
Barbara Porczyńska **83**
Michał Powatka
i Krzysztof Powatka **84**
Анастасия Пуховская **85**
Katarzyna Pyka **86**
Paweł Rajca **87**
Małgorzata Replińska **88**
Agata Rucińska **89**
Andrzej Rutka **90**
Karolina Ruszel **91**
Katarzyna Samojluk **92**
Joanna Sekuła **93**

Jakub Skomra **94**
Kasia Słania **95**
Tomasz Sobczak **96**
Karolina Sroka **97**
Julia Stachowska **98**
Paulina Staniec **99**
Kinga Stanowska **100**
Aleksandra Stasik **101**
Jan Stąpor **102**
Helena Stiasny **103**
Agnieszka Szeplińska **104**

Olga Szewczuk **105**
Jacek Szleszyński **106**
Sebastian Ślęczka **107**
Anna Śliwińska **108**
Bartłomiej Śnierzyński **109**
Anna Świętek **110**
Krzysztof Tarnowski **111**
Marcin Telega **112**
Weronika Turlej **113**
Aleksandra Ujazdowska
Bałdowska **114**

Barbara Wachowicz **115**
Sylwia Wenska **116**
Alicja Wieczorek **117**
Igor Wierciński **118**
Andrzej Wietesza **119**
Marzena Wilk **120**
Anna Wójcicka **121**
Magdalena Zarychta **122**
Aleksandra Zuba-Benn **123**
Magdalena Zych **124**
Piotr Żaczek **125**

ISBN: 978-83-952133-9-7

Projekt okładki, koncepcja graficzna Biennale - Joanna Niedbatowska. Skład graficzny - Joanna Popek-Solak.

CENTRUM
SZTUKI
MOŚCICE

INSTYTUCJA KULTURY
WOJEWÓDZTWA
MAŁOPOLSKIEGO

